ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ • ΜΑΡΤΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2025 • ΕΤΟΣ ΚΒ΄ • ΤΕΥΧΟΣ 69

Ὁ Ἅγιος Γερβάσιος ὁ ἐν Πάτραις

(Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 247/2025)

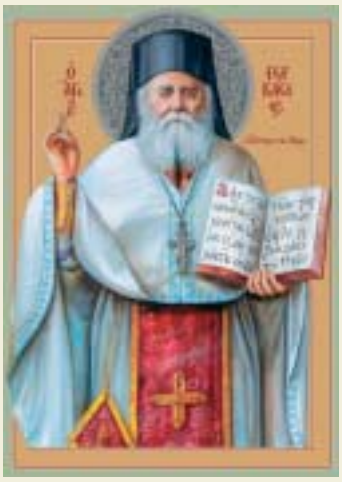
«Ἀρκαδίας τόν γόνον, καί Πατρῶν τό ἀνάστημα, καί τῆς Ἐκκλησίας ἁπάσης, ἱερώτατον σέμνωμα· Γερβάσιον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ...» (Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Γερβασίου)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,

Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Εὐλογημένη, εἰρηνική καί καλλίκαρπη ἡ περίοδος τοῦ Δεκαπενταυγούστου!

Ἡ ἱερή μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καί ἰαματικοῦ Παντελεήμονος, ἑνός Ἁγίου ἀπό τήν ἱερή ὁμάδα τῶν Ἁγίων καί ἰαματικῶν Ἀναργύρων, μᾶς προετοιμάζει νά ὑποδεχθοῦμε μέ πνευματική χαρά καί εὐφροσύνη τήν ἱερή περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Τήν πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνός Αὐγούστου, μέ τήν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καί μέ τόν ἑορτασμό τῶν ἑπτά Μακκαβαίων παίδων μέ τόν διδάσκαλό τους Ἐλεάζαρο καί τήν ἁγία μητέρα τους Σολομονή, καί τῆς Ἁγίας Προστάτιδος καί Ἐφόρου τῆς νήσου μας Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης, καί ὅλες τίς ὑπόλοιπες ἡμέρες τῆς ἁγίας αὐτῆς περιόδου.

Ἐφέτος, ἐν ἀναμονῇ αὐτῆς τῆς ἁγίας θερινῆς περιόδου, ἔχουμε τήν ἰδιαίτερη χαρά καί εὐλογία νά μετακομισθῇ εἰς τά Κύθηρα ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἁγίου Ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ ἡ Τιμία Κάρα τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Γερβασίου τοῦ νεοφανοῦς, τοῦ ἐν Πάτραις ὁσίως βιώσαντος, εἰς προσκύνησιν καί εὐλογίαν τοῦ ἐνταῦθα Λαοῦ τοῦ Θεοῦ. (Σημ. Ἡ μετακομιδή τῆς Τιμίας Κάρας δέν ἐπραγματοποιήθη, λόγῳ τῆς ἐπισυμβάσης φοβερῆς πυρκαϊᾶς εἰς τά Κύθηρα, διό καί ἀπαλείφεται ἀπό τήν παροῦσαν Ἐγκύκλιον τό πρόγραμμα τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, πού θά ἐγίνοντο παρουσίᾳ τῆς Ἁγίας Κάρας τοῦ Ἁγίου Γερβασίου).

Ὁ ἅγιος Γερβάσιος ὁ ἐν Πάτραις ἦτο μία μεγάλη καί σημαντική-ξεχωριστή ἱερατική μορφή τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

Παραθέτουμε σύντομο σκιαγράφημα τοῦ διακεκριμμένου πνευματικοῦ του τέκνου, τοῦ μακαριστοῦ καί ἁγίου Μητροπολίτου Ὕδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κυροῦ Ἱεροθέου († 2008).

Συνέχεια στή σελ. 2

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 1

«Ἐγεννήθη τῷ 1877 εἰς Γορτυνίαν. Ἀπετέλει συνέχειαν μαχητῶν ἱερομονάχων ἐκ Γορτυνίας, οἱ ὁποῖοι ἐδόξασαν τήν Ἐκκλησίαν καί τό Γένος κατά τόν 18ον καί τόν 19ον αἰῶνα. Ἐγαλουχήθη εἰς Ἱερᾶς Μονάς τῆς γενετείρας του καί τῶν Πατρῶν. Ἐμεσουράνησεν εἰς τήν πόλιν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ὑπό τήν φωτεινήν ἡγεσίαν τοῦ ἐμπνευσμένου Ἐπισκόπου Ἱεροθέου Μητροπούλου, πρότυπον ὑπάρξαντος ἐκκλησιαστικοῦ Ποιμενάρχου εἰς τάς ἀρχάς τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

Ἡ Ἁγία Γραφή ἦτο ὁ ἀτίμητος θησαυρός του. Τήν ἐτίμα μέ πανημερίους καί παννυχίους μελέτας. Συναρπάζονταν βλέποντας τόν μέγαν Μωϋσῆν νά ἐφαπλώνῃ τάς χεῖρας εἰς σχῆμα Σταυροῦ. Συναθλοῦσε μέ τούς Προφήτας, τούς ὁποίους «ἐλάτρευεν». Ἐπανελάμβανε τά πυρφόρα διαγγέλματά των - ἰδιαιτέρως τοῦ φιλτάτου του Ἡσαΐου - κυριευμένος ἀπό πνευματικήν μέθην. Ὁ π. Γερβάσιος ὑπῆρχεν «ἐσαεί» μαχόμενος καί ἡ παρουσία του παρῆγε τήν πολεμικήν κλαγγήν «εἰς τά ὅπλα»!

Κατέλαβε θέσιν Ἐφημερίου εἰς Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου Πατρῶν, μή ἀποδεχθείς προαγωγήν εἰς τόν τρίτον βαθμόν τῆς ἱερωσύνης, τιμῶν ὅμως τό Ἀρχιερατικόν λειτούργημα. Μόνιμοι συνέκδημοί του ὑπῆρξαν ἡ πτωχεία καί ἡ ἀκτημοσύνη. Πλοῦτός του ἀτίμητος ἐκ πετρῶν πολυτίμων ὑπῆρξε τό φρικτόν θυσιαστήριον. Πρό αὐτοῦ ἐπανεύρισκε τό γνήσιον πρόσωπόν του ἐστραμμένον πάντοτε πρός ἀνατολάς, ἀναζητῶν ἀείποτε τόν Κύριον Ἰησοῦν, μετά τοῦ Ὁποίου συνομιλῶν μυσταγωγικῶς ἐκόμιζεν εἰς τήν γῆν ῥήματα οὐράνια, ***«ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι»****, διακονῶν ὅλῃ καρδίᾳ τό προφητικόν κήρυγμα καί ἀναμένων ἐκ τούτου καινούς οὐρανούς καί καινήν γῆν.*

Ἐβίωσεν ἐν μέσῳ περιπετειῶν καί ἤθλησεν ὡς Ἐφημέριος ὁραματιζόμενος τόν γνήσιον Λειτουργόν καί Ἱερέα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὡς ἄρχοντα κρατοῦντα καί ὁδηγοῦντα διά τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ τό πηδάλιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς νηός εἰς τόν πλοῦν ἑκάστης ἡμέρας. Μετήλλαξε τόν βίον ἐν Πάτραις γενόμενος δεκτός ὑπό τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ὡς «ἅγιος», ὅτε τήν μεσημβρίαν τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1964 τόν ἀπεχαιρέτα, συνοδεύων τοῦτον πρός τήν γῆν τῆς αἰωνιότητος».

Συμπληρώνοντας τό σύντομο σκιαγράφημα τοῦ ἁγίου πνευματικοῦ του τέκνου (καί ἰδικοῦ μου Πνευματικοῦ Πατρός καί Ποιμενάρχου), τοῦ ἀξιομακαρίστου Ἐπισκόπου Ὕδρας κυροῦ Ἱεροθέου, σημειώνουμε ὅτι **ὁ ἅγιος Γερβάσιος ἦταν πεφωτισμένος ὁδηγός καί χειραγωγός τῆς νεολαίας. Ὁ Ἱδρυτής τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων εἰς τήν νεωτέρα Ἑλλάδα μέ τό διθυραμβικό σύνθημα: «Ἄφετε τά παιδία ἔρχεσθαι πρός με...».**

Ἀπαράμιλλος Θεῖος Λειτουργός, ἅγιος καί θεοφώτιστος Ἱερεύς τοῦ Θεοῦ, μέ τήν καθημερινή ὀρθρινή ἤ καί νυκτερινή Λειτουργική καί Λατρευτική του διακονία ἐκαλλιέργησε λειτουργικά καί Ἁγιοπνευματικά τόν Λαόν τοῦ Θεοῦ καί ἐδίδαξε ἔργῳ τε καί λόγῳ τήν ἀληθινή λειτουργική ἀναγέννησι, πού δέν ἐσήμαινε νεωτερισμούς καί καινοτομίες εἰς τήν Θεία Λατρεία, ἀλλά **πνευματική ἀναγέννησι καί ἀνακαίνισι τῶν Λειτουργῶν τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.**

Ἄς λάβωμεν κάποια γεῦσι τῆς γλυκύτητος τῶν λόγων του ἀπό τά ὀλίγα περί τῆς ἐξόδου τῆς ψυχῆς ἀπό τοῦ σώματος, τά ὁποῖα ἐνδεικτικῶς παραθέτουμε.

«Ἄς προσέξωμε, μᾶς ὑπενθυμίζει ὁ Προφήτης Ἀμώς, νά μή θεωροῦμε τά ρευστά, παροδικά καί φεύγοντα ὡς μένοντα καί αἰώνια. Ὁ θάνατος γίνεται τῶν πόνων ἀντίδοσις, ἡ γλυκυτέρα στιγμή τοῦ ἐπιγείου βίου, τό δέ κενόν (ἄδειο) μνῆμα ἡ κλῖμαξ ἡ πρός οὐρανόν μετάγουσα˙ ἡ ὅλη δέ διαδικασία τῆς ἐξόδου, τοῦ μέν σώματος εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, τῆς δέ ψυχῆς πρός οὐρανόν, ὁμοιάζει πρός γάμον τῆς ψυχῆς μας μετά τοῦ Ἀρνίου, μετά τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Νυμφίου τῆς ψυχῆς μας, τόν ὁποῖον ἀναζητοῦντες, ἐγρηγορούσαμεν καθ" ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ἐπιγείου βιοτῆς».

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Μᾶς διδάσκει καί μᾶς ἐμπνέει πολυτρόπως ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ Γερβάσιος. Πιστός καί θερμός λάτρης τοῦ Τρισαγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας καί καταξιωμένος καί χαριτωμένος Λειτουργός τοῦ Ὑψίστου μᾶς δείχνει ὡς πυξίδα τήν ἀληθινή Θεία Λατρεία τοῦ Εὐλογητοῦ Θεοῦ, τήν παραδοσιακή εὐσέβεια καί τήν τιμή καί τόν σεβασμό πρός τήν Ἁγία Ὀρθόδοξη Ἐκκλησιαστική Παράδοσι. Παραδοσιακός Κληρικός, κατ' ἐξοχήν, ἐφήρμοζε μέ πιστότητα τόν Παύλειο λόγο πρός τούς Θεσσαλονικεῖς˙ ***«στήκετε καί κρατεῖτε τάς παραδόσεις ἅς ἐδιδάχθητε εἴτε διά λόγου εἴτε δι ἐπιστολῆς ἡμῶν»*** (Β΄ Θεσσ. β΄ 15). **Πιστός εἰς τούς Θείους καί Ἱερούς**

Συνέχεια στή σελ. 6

Πνευματική ἐν Χριστῷ ζωή

(Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 245/2025)

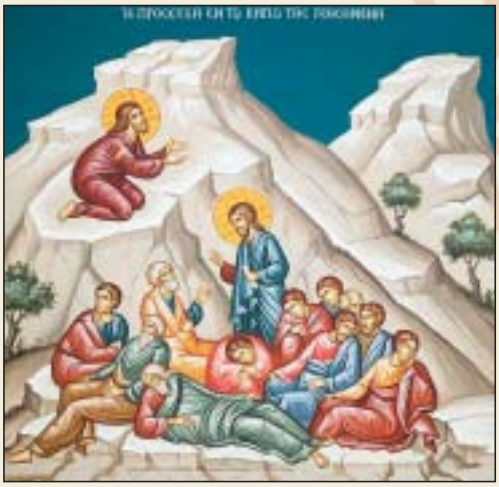
«Τὸν τῆς Νηστείας καιρόν, φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς ἑαυτοὺς ὑποβάλλοντες· ἁγνίσωμεν τὴν ψυχήν, τὴν σάρκα καθάρωμεν· νηστεύσωμεν ὥσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν ἐκ παντὸς πάθους, τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ Πνεύματος...»

(Προσόμοιον Κυριακῆς Τυρινῆς ἑσπέρας)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,

Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά!

Εὐλογημένη, εἰρηνική, κατανυκτική καί ἀγλαόκαρπη πνευματικά ἄς εἶναι ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή!

Ὁ Ἱερός Ὑμνογράφος τῆς Ἁγιωτάτης μας Ἐκκλησίας, ὡς ἐμπνευσμένος σαλπιγκτής, σαλπίζει τά θεοδίδακτα μηνύματα τῆς ἱερᾶς αὐτῆς περιόδου. *«Ἄς ἀρχίσωμεν τόν καιρόν τῆς Νηστείας μέ ἱλαρό καί χαρούμενο πρόσωπο, μᾶς λέγει εἰς τό προσόμοιο τροπάριο τῆς σημερινῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, τό ὁποῖο προτάξαμε. Καί θά κάμωμε τήν θεάρεστη αὐτή ἀρχή τοῦ καιροῦ τῆς Νηστείας μέ τό νά ὑποβάλλωμε τούς ἑαυτούς μας εἰς ἀγῶνας πνευματικούς. Ἄς ἁγνίσωμεν τήν ψυχήν μας· τήν σάρκα ἄς καθαρίσωμεν ἀπό τόν μολυσμόν τῆς ἁμαρτίας. Ἄς νηστεύσωμεν, ὅπως ἀκριβῶς ἀπό τά ἀρτύσιμα φαγητά, ἀπό κάθε πάθος, ἐνῶ θά ἐντρυφῶμεν εἰς τάς ἀρετάς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»*. Μέ αὐτάς τάς ἀρετάς διαβιοῦντες μέ πόθο ψυχῆς, εἴθε νά ἀξιωθῶμεν ὅλοι νά ἴδωμεν καί νά προσκυνήσωμεν τό πάνσεπτον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καί τό Ἅγιον Πάσχα νά ὑποδεχθῶμεν μέ πνευματικήν ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην.

Εἰς πνευματικούς ἀγῶνας καί εἰς πνευματικήν ἐν Χριστῷ Σταυρωθέντι καί Ἀναστάντι ζωήν μᾶς προτρέπει καί παρακινεῖ ὁ Ἱερός Ὑμνῳδός. Αὐτά τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τῆς ἁγίας αὐτῆς νηστίμου περιόδου προβάλλει καί συμβουλεύει νά ἐνστερνισθοῦν καί νά ἀγαπήσουν οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί τούς πνευματικούς ἀγῶνες καί τήν ἐνάρετη ἐν Χριστῷ ζωή.

Ὁ χρυσοῦς τήν γλῶσσαν καί τήν καρδίαν χρυσορρήμων Ἰωάννης, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, σημειώνει τά ἀκόλουθα διά τόν πνευματικόν ἀγῶνα τοῦ πιστοῦ. *«Τό εἶδος τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος δέν ἀνέχεται ὅπλον ἀγωνιστήν. Τότε σταματᾶ ἡ προετοιμασία τοῦ ἀγῶνος, ὅταν κλείνῃ ἡ αὐλαία τῆς παρούσης ζωῆς. Καί κλείνει ἡ αὐλαία, ὅταν ἡ ψυχή ἐξέρχεται ἀπό τό σῶμα. Ὅσο, λοιπόν, εὑρισκόμεθα ἐδῶ, εἶναι ἀνάγκη νά πυγμαχῶμεν, καί ὅταν εἴμεθα εἰς τήν οἰκίαν μας καί ὅταν εὑρισκώμεθα ἔξω εἰς τήν ἀγοράν»* (Ε.Π.Ε. 5, 240).

«Πολλοί ἐθυσίασαν καί χρήματα καί τρυφηλήν ζωήν καί δόξαν. Ἐλύγισαν ὅμως πρό τοῦ θανάτου. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: Θέλω τόν ἀγωνιστήν νά παλεύῃ μέχρις αἵματος· οἱ ἀγῶνες νά φθάνουν μέχρι θυσίας, μέχρι σφαγῆς. Καί ἐάν χρειασθῇ νά ὑπομείνωμεν θάνατον, εἴτε ἀτιμωτικόν, εἴτε ἐπικατάρατον, εἴτε νά διασύρεται ἡ ὑπόληψίς μας, πρέπει ὅλα νά τά ὑποφέρωμεν μέ γενναιότητα. Καί ἀντί νά θλιβώμεθα, νά χαιρώμεθα μᾶλλον διά τά μαρτύρια» (Ε.Π.Ε. 11, 214).

«Σεῖς, λέγει ὁ Κύριος (πρός τούς μαθητάς Του) ὁμιλεῖτε διά τιμήν καί στεφάνους. Ἐγώ, ὅμως, σᾶς ὁμιλῶ δι' ἀγῶνας καί ἱδρῶτας. Τώρα,

Συνέχεια στή σελ. 4

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 3

ἡ παροῦσα ζωή, δέν εἶναι διά βραβεῖα, οὔτε τώρα θά φανῇ ἐκείνη ἡ δόξα. Τά παρόντα ἔχουν σχέσιν μέ θυσίες, μέ κινδύνους, μέ πολεμική» (Ε.Π.Ε. 11, 556).

Καί διά τήν πνευματικήν ἐν Χριστῷ ζωήν λέγει τά ἑξῆς περισπούδαστα ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: *«Ἡ ζωή αὐτή εἶναι στάδιο ἀγώνων. Θά φθάσωμεν εἰς τήν ἀνάστασιν, εἰς τήν αἰώνιον ζωήν, ἄν περάσωμεν ἀπό ὅλα τά ἀγωνίσματα καί ὑποφέρωμεν ὅλους τούς κόπους... Ἀκόμη, λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, εὑρίσκομαι εἰς ἀγῶνα καί ἀγωνίαν. Ἀκόμη εὑρίσκομαι μακράν τοῦ τέλους. Ἀκόμη ἀπέχω ἀπό τά βραβεῖα. Ἀκόμη τρέχω καί ἐπιδιώκω»* (Ε.Π.Ε. 21, 666).

«Κάθε ἀνθρώπινο εἶναι παροδικό. Φεύγει ὅπως ἡ σκιά καί τό ὄνειρο. Τίποτε τό ἀληθινό, τίποτε τό βέβαιον. Δέν καταλαβαίνεις, πῶς μεταβάλλονται, πῶς εἶναι ἀβέβαια; Γιατί ὅλα αὐτά δέν τά παρατρέχεις καί δέν μεταφέρεις τόν πόθο σου εἰς τά ἄλλα, εἰς ἐκεῖνα, τά ὁποῖα παραμένουν εἰς τόν αἰῶνα καί εἶναι ἀμετακίνητα καί βέβαια καί δέν ἐπιδέχονται καμμία μεταβολή;» (Ε.Π.Ε. 3, 492).

«Διά τοῦτο ἤλθαμε εἰς τόν κόσμον, ὄχι διά νά φάγωμεν καί νά πίωμεν καί νά ἐνδυώμεθα πολυτελῶς, ἀλλά διά νά ἀποφύγωμεν τήν κακίαν, νά ἐπιλέξωμεν τήν ἀρετήν καί νά βαδίσωμεν τόν θεϊκόν δρόμον τῆς κατά Θεόν φιλοσοφίας» (Ε.Π.Ε. 8α, 484).

«Γι' αὐτό μᾶς ἔφερε ὁ Θεός εἰς τόν παρόντα βίον καί μᾶς ἔβαλε ψυχήν, ὄχι μόνο διά νά χρησιμοποιήσωμεν καλῶς τόν παρόντα κόσμο, ἀλλά καί διά νά κάμωμε τό πᾶν διά τήν μέλλουσα ζωή» (Ε.Π.Ε. 13, 254).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ἀγώνας πνευματικός καί πνευματική ἐν Χριστῷ ζωή μᾶς χρειάζονται πάντοτε, καί ἰδιαίτερα κατ' αὐτόν τόν εὐλογημένο καιρό τῶν φωτοποιῶν Νηστειῶν.

Ἀγώνας κατά τῆς ἁμαρτίας καί κατά τοῦ κακοῦ. Ἀγώνας κατά τῶν πονηρῶν πνευμάτων καί κατά τῶν παθῶν καί ἀδυναμιῶν μας, πού ὑποβόσκουν εἰς τόν καθημερινό μας βίο. Ἀγώνας διά τήν διπλῆν νηστείαν, τήν σωματικήν καί τήν πνευματικήν. Ἀγώνας διά ***«τήν ἑνότητα τῆς Πίστεως καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».*** Πόσον ἀπαραίτητη μᾶς εἶναι, ἰδιαίτερα εἰς τούς δυσχειμέρους καί δυσκόλους καιρούς μας, ἡ Ἁγιοπνευματική ἑνότητα καί κοινωνία μεταξύ μας καί μετά τῶν κατά τόπους Ἁγίων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν! Τοιουτοτρόπως, μέ τήν ἑνότητα τῆς Πίστεως καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ Μία Ἁγία Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, ἡ ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης, ἑνωμένη ἐν τῇ Θείᾳ Ἀγάπῃ τοῦ Θείου Λυτρωτοῦ καί Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, δύναται νά ἀντιμετωπίσῃ αἱρετικούς καί κακοδόξους, ἀκοινωνήτους καί σχισματικούς καί νά νικήσῃ τούς ἀοράτους καί ὁρατούς ἐχθρούς Της εἰς δόξαν καί τιμήν τοῦ Τρισαγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ***«τοῦ Εὐλογητοῦ Θεοῦ, τοῦ τῶν πάντων Ποιητοῦ»***.

Προετοιμαζόμεθα σύν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν νά ἑορτάσωμεν τήν μεγάλην καί ἱστορικήν ἐπέτειον τῶν 1700 χρόνων ἀπό τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας Πρώτης (Α) ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325-2025).

Ἕνας βαρυσήμαντος πνευματικός σταθμός διά τήν Ὀρθόδοξον Καθολικήν Ἐκκλησίαν μας. Καιρός νά ἀναλογισθῶμεν διαχρονικῶς τάς πνευματικάς μάχας καί τάς νίκας τῆς Ὀρθοδοξίας μας κατά τοῦ ἀρχεκάκου διαβόλου καί τῶν πονηρῶν πνευμάτων καί ὀργάνων τοῦ σκότους. Κατά τῶν ἀπ' ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων ποικιλωνύμων αἱρετικῶν καί αἱρέσεων, κακοδόξων καί κακοδοξιῶν. Καιρός νά ἀναμνησθῶμεν τήν λαμπράν περίοδον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἱστορίας ἀπό τοῦ 4ου αἰῶνος, τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τοῦ Χριστιανισμοῦ, μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ὑπερχιλιετοῦς ἐκείνης ἐνδόξου ἱστορίας τῆς Ρωμηοσύνης. Μέ τήν ἱεράν φάλαγγα τῶν διαλαμψάντων εὐσεβῶν Βασιλέων, Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν, ἁγίων Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Μοναχῶν, Μονασασῶν, Μαρτύρων, Ἀσκητῶν, Ἐρημιτῶν, Ὁσίων καί Δικαίων καί πάντων τῶν Ἁγίων. Μέ τάς Ἁγίας καί Ἱεράς Συνόδους, Οἰκουμενικάς καί Τοπικάς. Μέ τούς περικαλλεῖς Ἱερούς Ναούς, τά Ἱερά Μοναστήρια, τά Ἱερά Προσκυνήματα, τάς Ἱεράς Σκήτας καί τά ἀσκητήρια βυζαντινῆς περιόδου. Μέ τήν Ἁγία Γραφή καί τά ἱερά συγγράμματα τῶν Ἁγίων καί Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, τήν Ἱεράν Ὑμνογραφίαν καί τήν Ὀρθόδοξον βυ-

ζαντινήν Εἰκονογραφίαν.

Ὅλα τά ἀνωτέρω ἄς ἀποτελοῦν ἀφορμάς ἀενάου δοξολογίας καί ἐγκαρδίων εὐχαριστιῶν πρός τόν Θεῖον Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας ***«διά τάς φανεράς καί ἀφανεῖς εὐεργεσίας τάς εἰς ἡμᾶς γεγενημένας»***. Ἄς εἶναι τά ἀγαθά ἐναύσματα διά τήν ἐπίτευξιν τῆς ἀρραγοῦς ἑνότητος πάντων τῶν εὐσεβῶν καί Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης. ***«Τοῖς ὀπισθεν ἐπιλανθανόμενοι»***, παραθεωροῦντες καί διδασκόμενοι ἀπό τυχόν ἱστορικά σφάλματα τοῦ παρελθόντος, καί ***«τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι»***, ἐμπνεόμενοι καί ἐνδυναμούμενοι ἀπό τά ἁγνά πρότυπα καί ὑποδείγματα, τόσον τοῦ Θείου Διδασκάλου, ὅσον καί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἄς ἀγωνιζώμεθα πάντοτε διά τήν θεοδίδακτον ἑνότητα τῆς Χριστιανικῆς μας Πίστεως καί τήν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι κοινωνίαν μας καί τήν ἕνωσίν μας ἐν τῷ Χριστῷ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Θεία Κεφαλή τοῦ Ἁγίου Σώματος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς Μεγάλης Μητρός μας καί πνευματικῆς τροφοῦ.

«Ἑορτῶν ἑορτή καί πανήγυρις πανηγύρεων» θά εἶναι ὁ ὑπό τούς ὡς ἄνω ὅρους ἑορτασμός τῆς συμπληρώσεως 1700 χρόνων ἀπό τῆς συναθροίσεως τῶν 318 Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Πηγή θείων εὐλογιῶν καί ἐμπνεύσεως πνευματικῆς θά εἶναι ἡ παγχαρμόσυνη αὐτή ἐπετειακή ἑορτή. Πολύτιμος καί μοναδική εὐκαιρία πνευματικοῦ ἀναβαπτισμοῦ εἰς τά νάματα τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Παραδόσεως καί Κληρονομίας, ὄχι μόνον τῆς Πρώτης, ἀλλά καί τῶν λοιπῶν Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Ἱερῶν Συνόδων.

Μέ τοιαῦτα πνευματικά βιώματα θά ἑορτάσωμεν πανηγυρικῶς καί πανευφροσύνως τήν μεγάλην αὐτήν καί περίτρανον ἐπέτειον τῆς Ὀρθοδοξίας μας. Ἀλλά, **διά νά εἴμεθα ἀκριβεῖς καί ἀληθεῖς, πρέπει νά ὁμολογήσωμεν ὅτι αὐτό προαπαιτεῖ καί προϋποθέτει κοινήν ὀρθόδοξον Πίστιν, Ὁμολογίαν καί Παράδοσιν. Συμπροσευχαί, συγχρωτισμοί καί συνεορτασμοί μετά ἀκοινωνήτων, ἑτεροδόξων, αἱρετικῶν, καί πολλῷ μᾶλλον μετά ἀλλοθρήσκων, ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί ὄχι μόνον δέν παράγουν ἀγαθόν ἀποτέλεσμα, ἀλλά καί ἐπισύρουν βαρέα ἐπιτίμια ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων.**

«Τό καλόν, οὐκ ἐστι καλόν, ἐάν μή καλῶς γένηται», κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν. **Καλή ἡ ἑνότης καί ἡ ἕνωσις τῶν χριστιανῶν, ἀλλά δέν εἶναι ἀπροϋπόθετη. Προϋποθέτει, ὅπως εἴπαμε, ἀπαλλαγήν ἀπό τήν πλάνην, τήν αἵρεσιν καί τάς καινοτομίας εἰς τά θέματα Ὀρθοδόξου Πίστεως καί Παραδόσεως.**

Ὅμως, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μας τά λεγόμενα καί τά πραττόμενα ἐν ὄψει τοῦ μεγάλου καί ἱστορικοῦ αὐτοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 1700 ἐτῶν διερωτώμεθα καί ἐρωτῶμεν: Θά συμπανηγυρίσῃ ἱερῶς καί θεοφιλῶς σύμπασα ἡ Μία Ἁγία Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τήν ἐπετειακήν αὐτήν μεγάλην ἑορτήν «ψαλμοῖς καί ὕμνοις καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς», δοξάζουσα καί ἀνυμνοῦσα τόν Πανάγιον Τριαδικόν ἡμῶν Θεόν διά τήν παρέλευσιν καί συμπλήρωσιν 17 αἰώνων Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς ζωῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως ἤ θά προβάλλωνται ἑτεροδιδασκαλίαι καί κενοφωνίαι καί «ἀγαπολογίαι», αἱ ὁποῖαι ἐπιχειροῦν νά ἀποσυντονίσουν καί ἀποπροσανατολίσουν τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα ἀπό ***«τήν ὁδόν τοῦ Κυρίου»***, τοῦ Σταυρωθέντος καί Ἀναστάντος, ἀπό τήν Ἀποστολικήν καί Ἁγιοπατερικήν Διδαχήν καί Παράδοσιν, τήν Δογματικήν Διδασκαλίαν καί τάς Ἱεροκανονικάς διατάξεις καί ἐπιταγάς τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Ἁγιωτάτης μας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί νά ἀποτρέψουν ἀπό τήν κατά τόν θεῖον Ἀπόστολον Παῦλον ***«ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν»*** (πρβλ. Α΄ Τιμ. 1,10, Β Τιμ. 4, 3, Τιτ. 1, 9.2,1);

Ἀδελφοί μου,

Ἐπανερχόμενοι εἰς τό Κύριον θέμα τῆς παρούσης Ἐγκυκλίου μας, δηλαδή εἰς τούς πνευματικούς ἀγῶνας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί τήν ἐν γένει πνευματικήν ζωήν τῶν πιστῶν χριστιανῶν, καί εὐχόμενοι ἐκ μέσης καρδίας νά χαρίσῃ ὁ Κύριος καί Θεός μας εἰς ὅλους μας ***«προκοπήν βίου καί Πίστεως καί συνέσεως πνευματικῆς»***, ἀγωνιστικόν φρόνημα καί ἀντοχήν εἰς τούς πνευματικούς ἀγῶνες, καί μάλιστα τήν κατά Θεόν Ἁγιοπνευματικήν ζωήν καί πᾶν ἀπό Θεοῦ ἀγαθόν, πνευματικόν καί ὑλικόν, διατελοῦμεν,

Μετά Πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

Πρόγραμμα Πνευματικῶν - Ἐξομολόγων διά τήν τέλεσιν τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου τῆς Μετανοίας καί Ἐξομολογήσεως, κατά τήν περίοδον τῆς νηστείας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς 2025

Σεβ. Μητροπολίτης κ. Σεραφείμ: ὅπου δεήσει (κατόπιν τηλεφωνικῆς συνεννοήσεως) καί εἰς Ἀντικύθηρα.

Ἀρχιμ. π. Πέτρος Κασιμάτης: εἰς Ἱ. Μονήν Ἁγ.Θεοδώρου Ἀρωνιαδίκων, Μυλοπόταμον, Ἀραίους καί Δρυμῶνα.

Ἀρχιμ. π. Φρουμέντιος Δημητρίου: εἰς Χώραν, Στραπόδι, Καψάλι, Φράτσια.

Ἀρχιμ. π. Πέτρος Σκλᾶβος: εἰς Καρβουνάδες Κεραμωτόν, Κυπριωτιάνικα, Καλοκαιρινές, Κατούνι, Τραβασαριάνικα.

Ἀρχιμ. π. Παῦλος Δημητρακόπουλος: εἰς Ἱεράν Μονήν Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, Πιτσινιάνικα, Καλησπεριάνικα.

Πρωτ. π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος: εἰς Ἱ. Μονήν Ἁγίας Ἐλέσης, Ἀλεξανδράδες, Γουδιάνικα, Ἅγιον Ἠλίαν, Κοντολιάνικα, Φατσάδικα, Ἄνω Λιβάδι, Κάτω Λιβάδι καί Κάλαμον.

Πρωτ. π. Πέτρος Μαριᾶτος: εἰς Ποταμόν, Τριφυλλιάνικα, Λογοθετιάνικα, Αὐλέμωνα, Μητᾶτα καί Βιαράδικα.

Πρωτ. π. Παναγιώτης Διακόπουλος: εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν, Καραβᾶν, Φριλιγκιάνικα, Καστρισιάνικα, Λογοθετιάνικα.

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 2

Κανόνας, ἀκλόνητος εἰς τάς δογματικάς διδασκαλίας τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως μέχρι κεραίας καί ἀσυμβίβαστος εἰς τά θέματα κοινωνίας καί συμπροσευχῶν μέ ἀκοινωνήτους, κακοδόξους καί αἱρετικούς, μέ κάθε ἑτερόδοξο ἐπιμένοντα εἰς τήν πλάνην καί κακοδοξίαν του.

Τί θά ἔλεγε σήμερα ὁ Ἅγιος Γερβάσιος, ἀλλά καί ὅλοι οἱ Ἅγιοι μας, γιά τίς συμπροσευχές κορυφαίων ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν ὄχι μόνον μέ κακοδόξους καί αἱρετικούς, ἀλλά καί μέ ἀλλοθρήσκους καί ἀπίστους; Πῶς θα ἀντιδροῦσε, ἄν ἐπληροφορεῖτο τό πρόσφατο γεγονός, πού ἔγινε σε Πατριαρχικό Ναό, ἱερουργοῦντος Ἀρχιερέως, σύμφωνα μέ τό ὁποῖο ἑτερόδοξος ἀπήγγειλε τό ἱερώτατο Σύμβολο τῆς Πίστεώς μας; Τί θά ἔκαμνε, ἐάν ἄκουε ἐκ Πατριαρχικῶν χειλέων τήν ἀπόφασιν διά κοινόν Πασχάλιον μετά τῶν ἑτεροδόξων, ἀπροϋποθέτως, καί διά τό Κοινόν Ποτήριον ἐν καιρῷ;

Ὁ θεόφρων Ἅγιος Γερβάσιος, μαθητής τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου εἰς τήν γεραράν Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικήν Σχολήν, μέ τόν ὑπερβάλλοντα ἱερόν καί ἔνθεον ζῆλον του, θά ἐκινοῦσε «γῆν καί οὐρανόν», λειτουργῶν καθημερινῶς μέ ὀρθρινάς ἤ καί νυκτερινάς Θείας Λειτουργίας καί ἀσφαλῶς θά «ἔσειε τόν θρόνον τοῦ Θεοῦ» καί θά ἀπέτρεπε, ὡς ἄλλος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, τίς σοβαρές αὐτές καί κολάσιμες ἀντικανονικές ἐνέργειες.

Ἄς ἱκετεύσωμεν ἐκ βαθέων τόν Πανάγιον Θεόν καί τόν ἀφοσιωμένον εἰς Αὐτόν ἔνθεον καί φιλόθεον θεράποντα Αὐτοῦ Ἅγιον Γερβάσιον τόν ἐν Πάτραις **ὑπέρ εἰρηνεύσεως καί καταστάσεως τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, εἰλικρινοῦς μετανοίας τῶν ἀποσχισθέντων ἑτεροδόξων καί κακοδόξων καί καταπαύσεως τοῦ πολεμικοῦ πυρός καί τῶν σκληρῶν καί ἀδυσώπητων διωγμῶν εἰς Οὐκρανίαν, Συρίαν, Λίβανον καί ὅπου γῆς τῶν ὁμοδόξων αὐτῶν ἀδελφῶν μας Χριστιανῶν.**

Καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ἀοίμητος πρέσβειρα καί μεσίτρια οὐρανοῦ καί γῆς, ἄς πρεσβεύει ἀκαταπαύστως ὑπέρ ὅλων τῶν πνευματικῶν, ἐθνικῶν-πατριωτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καί κοινωνικῶν θεμάτων καί ἄς ἐπιδαψιλεύῃ διά τῶν θεοπειθῶν Θεομητορικῶν εὐχῶν της τήν εἰρήνην, τήν ἀγάπην, τήν φιλαδελφίαν, τήν ὁμοψυχίαν καί τό Θεῖον ἔλεος.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

«Πάσχα Θεοῦ τό σωτήριον»

(Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος Ἁγίου Πάσχα ὑπ' ἀριθ. 246/2025)

«Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς Νυμφίῳ, καί συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσιν, Πάσχα Θεοῦ τό σωτήριον»

(Τροπάριον Κανόνος Ἀναστάσεως)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,

Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Χριστός Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Μετά τήν ἱεράν καί κατανυκτικήν περίοδον τῶν 70 ἡμερῶν τοῦ Ἱεροῦ Τριῳδίου, τήν ὁποίαν μέ τήν Χάριν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αἰσίως διήλθομεν, ἐφθάσαμεν ἐλέῳ Θεοῦ εἰς τήν σωτήριον καί φωταυγῆ Νύκτα τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Θείου Λυτρωτοῦ μας.

«Ὡς ὄντως ἱερά καί πανέορτος αὕτη ἡ σωτήριος νύξ καί φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος, ἐν ᾗ τό ἄχρονον φῶς (ὁ Ἰησοῦς Χριστός) ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν», ψάλλει πανηγυρικῶς ὁ ἱερός ὑμνῳδός, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Μᾶς προσκαλεῖ ὁ ἱερός Δαμασκηνός νά προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι εἰς τόν Ἱερόν τοῦ Θεοῦ Ναόν, ἀκολουθοῦντες τόν προπορευόμενον καί προελθόντα ἐκ τοῦ μνήματος Χριστόν, ὡς Νυμφίον, καί νά συνεορτάσωμεν μέ τάς φιλεόρτους τάξεις τῶν Χριστιανῶν, τό σωτήριον Πάσχα τοῦ Θεοῦ.

«Ἄς ἑορτάσωμεν αὐτήν τήν λαμπράν καί μεγίστην ἑορτήν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, μᾶς παροτρύνει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἄς τήν ἑορτάσωμεν μέ λαμπρότητα, ἀλλά καί μέ θεοσέβεια. Διότι ἀνεστήθη ὁ Κύριος καί συνήγωσε μέ τόν ἑαυτό Του τήν οἰκουμένην. Αὐτός ἀναστήθηκε καί ἔσπασε τά δεσμά τοῦ θανάτου» (ΕΠΕ 36, 158).

«Τό Πάσχα εἶναι ἑορτή τῆς γῆς καί τοῦ οὐρανοῦ. Χαίρονται οἱ Ἄγγελοι, μαζί καί οἱ Ἀρχάγγελοι καί πρό παντός συνεορτάζει ὁ Δημιουργός τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων» (ΕΠΕ 36, 152).

«Ἀναστήθηκε ὁ Κύριός μας, καί μαζί Του συνανέστησε ὅλη τήν οἰκουμένη. Καί Ἐκεῖνος μέν ἀναστήθηκε, σπάζοντας τά δεσμά τοῦ θανάτου. Ἡμᾶς δέ ἀνέστησε, διαλύοντας τίς ἁλυσίδες τῶν ἁμαρτημάτων μας» (ΕΠΕ 36, 82).

«Σήμερα (ἡμέρα τοῦ Πάσχα) σέ ὅλη τήν οἰκουμένη ἐπικρατεῖ χαρά καί θεία εὐφροσύνη. Σήμερα ὅλοι οἱ Ἄγγελοι καί ὅλες οἱ οὐράνιες δυνάμεις συναγάλλονται διά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων» (ΕΠΕ 36,76).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

«Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι», μᾶς παρακινεῖ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ἀκολουθοῦντες τόν Ἀναστάντα Χριστόν, τόν Κύριον καί Θεόν μας, τόν Οὐράνιο Νυμφίο.

Συμπορευθήκαμε, κατά τήν Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα, μέ τόν Νυμφίον Χριστόν, καθώς πορεύονταν πρός τό Σταυρικό Πάθος Του. Συσταυρωθήκαμε μαζί Του, Ἐκεῖνος εἰς τόν φρικτόν Γολγοθᾶ Του καί ἐμεῖς ὡς πρός τόν παλαιόν ἄνθρωπον τῆς ἁμαρτίας. Καί σήμερα, τήν μεγάλη καί ὑπέρλαμπρη ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνανιστάμεθα. Μαζί μέ τήν ἰδική Του πανέκλαμπρη καί λαμπροφόρο Ἀνάστασι, συνεορτάζομεν ὅλοι οἱ πιστοί καί τήν προσωπική μας Ἀνάστασι, χαιρόμεθα μέ τήν Ἀναστάσιμη χαρά καί ἀγαλλίασί μας.

«Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι». Μέ τήν Πασχαλινή λαμπάδα μας σπεύδομεν νά φθάσωμεν ***«ἀγαλλομένῳ ποδί»***, μέσα εἰς τήν φωταυγῆ Ἀναστάσιμη νύκτα, εἰς τόν ὁλόφωτον Ἱερόν Ναόν τῆς ἐνορίας μας. Ὅμως, ὁ θεῖος αὐτός καί πανίερος ἑορτασμός δέν πρέπει νά περιορίζεται μόνο εἰς τήν ἀφήν τῆς Ἀναστάσιμης λαμπάδας, εἰς τά λαμπρά ἐνδύματά μας, εἰς τόν στολισμόν τῶν οἰκιῶν

Συνέχεια στή σελ. 8

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 7

καί τῶν Ἱερῶν Ναῶν μας, εἰς τά ὡραῖα πασχαλινά ἐδέσματα, εἰς τάς εὐχάς, τάς ὁποίας ἀνταλλάσσομεν, εἰς τήν ἑόρτια ψυχαγωγία καί εἰς τήν ἀνταλλαγήν ἐπισκέψεων, ἀλλά ἔχει βαθύτερον νόημα καί ἐκπέμπει θεῖα καί οὐράνια μηνύματα.

Θέλει τόν Χριστιανόν νά ἔχῃ ἀναμμένη τήν λαμπάδα τῆς ψυχῆς μέ τό Θεῖο Φῶς. Ἀκούσαμε τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα τόν ἱερόν ὑμνογράφον νά μᾶς συμβουλεύη: ***«Τόν Νυμφίον, ἀδελφοί, ἀγαπήσωμεν, τάς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καί πίστει ὀρθῇ...»***. Καί τό ἄλλο τροπάριον: ***«Ὁ τῇ ψυχῆς ραθυμίᾳ νυστάξας οὐ κέκτημαι, Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τήν ἐξ ἀρετῶν...».***

Τήν Πασχαλινήν λαμπάδα, ἀλλά καί τήν λαμπάδα τῆς ψυχῆς νά κρατᾶμε ἀναμμένη καί φωτεινή. ***«Δεῦτε λάβετε φῶς, ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, καί δοξάσατε Χριστόν, τόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν»***, μᾶς εἶπε ὁ Θεῖος Λειτουργός, ὅταν μᾶς ἐκάλεσε νά λάβωμεν τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Μέ αὐτό τό Θεῖο καί ἀνέσπερο Φῶς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ μᾶς καλεῖ ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία μας νά προσέλθωμεν εἰς τόν Ναόν τοῦ Θεοῦ διά νά συνεορτάσωμεν ***«ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι»***. **Ποιές εἶναι αὐτές οἱ φιλέορτες τάξεις; Ἀσφαλῶς εἶναι οἱ εὐσεβεῖς καί Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί.**

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τήν πρός Ἐφεσίους ἐπιστολήν του σημειώνει ὅτι: *«(Σεῖς οἱ Χριστιανοί) ἀποτελεῖτε ἕνα Σῶμα, τήν Ἐκκλησία, καί ἕνα Πνεῦμα ζωοποιεῖ τό Σῶμα αὐτό, ἀφοῦ καί ὅλοι σας κληθήκατε μέ μία ἐλπίδα τῆς κλήσεώς σας.* ***Διότι ὁ Θεός διά μία καί τήν ἴδια Βασιλεία καί διά τά ἴδια ἀγαθά σᾶς ἐκάλεσε ὅλους. Ἕνας καί μόνος Κύριος ὑπάρχει· μίαν Πίστιν ἔχουν ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ἕνα Βάπτισμα ἔλαβαν ὅλοι. Ἕνας καί μόνος Θεός καί Πατέρας ὅλων ὑπάρχει. Αὐτός κυριαρχεῖ ἐπάνω ἀπό ὅλους ὡς Δεσπότης***».

Μέ τά θεοφώτιστα λόγια αὐτά τοῦ θείου Παύλου ὁριοθετεῖται τό Ἅγιο Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μέ Κεφαλήν τόν Ἰησοῦν Χριστόν, μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖον τό ζωοποιεῖ, καί μέ τήν ἐπουράνια Βασιλεία καί τά θεῖα ἀγαθά της, τά ὁποῖα χαρίζει εἰς τούς κοινωνούς καί μετόχους της. **Ἕνας Κύριος, μία Πίστις, ἕνα Βάπτισμα. Ἡ ἁγία καί ἀμώμητη Πίστις μας καί τό Ἅγιο Βάπτισμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Οἱ ἐκτός τῆς «Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας» αἱρετικοί, κακόδοξοι, ἑτερόδοξοι, σχισματικοί καί ἀκοινώνητοι, γενικῶς, δέν συγκαταλέγονται εἰς τίς φιλέορτες τάξεις, διότι δέν λατρεύουν Ὀρθοδόξως καί ἀληθῶς τόν Πανάγιο Τριαδικό Θεό μας, δέν φυλάσσουν τήν θεοπαράδοτη Ὀρθόδοξη Πίστι καί Παράδοσι, δέν ἔχουν λάβη τό Ὀρθόδοξο Χριστιανικό Βάπτισμα καί δέν βιώνουν τήν Ὀρθόδοξη Ἁγιοπνευματική ζωή. Ὁ θεοφιλής καί θεάρεστος συνεορτασμός προϋποθέτει κοινή Πίστι, κοινή Θεία Λατρεία καί κοινή Χριστιανική Ὁμολογία.** Ἡ Ἁγία μας Ὀρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία κατά τήν Θεία Λειτουργία, μετά τά Ἱερά Ἀναγνώσματα, ὁρίζει νά ἐξέρχωνται ἀπό τήν Θεία Λατρεία οἱ Κατηχούμενοι καί ἀμύητοι, πρίν τελεσθῇ τό ἱερώτατο Μυστήριο τῶν Μυστηρίων, τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Εἰς τήν ἀρχαιοτέρα Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος: ***«Μή τις τῶν Κατηχουμένων, μή τις τῶν ἀμυήτων, μή τις τῶν μή δυναμένων ἡμῖν συνδεηθῆναι. Ἀλλήλους ἐπίγνωτε· τάς θύρας· ὀρθοί πάντες»***. Αὐτό σημαίνει ὅτι οἱ Κατηχούμενοι καί οἱ ἀμύητοι εἰς τά τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καί Λατρείας, αὐτοί, πού δέν ἔχουν τήν δυνατότητα καί τίς πνευματικές προϋποθέσεις νά συμπροσευχηθοῦν, ἀπέρχονται ἀπό τήν Λατρευτική Σύναξι καί οἱ παραμένοντες Ὀρθόδοξοι Πιστοί γνωρίζουν ὁ ἕνας τόν ἄλλον, προσέχουν τήν εἴσοδο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, κατά τήν ἁγία αὐτή ὥρα, καί εἶναι ὀρθοί καί ἐπαγρυπνοῦντες.

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

«Καί συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσιν» μᾶς παρεκίνησε ὁ ἱερός ὑμνῳδός. Αὐτό ὑποδηλώνει ὅτι σύμπασα ἡ Ὀρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία, ἡ ἐν Οὐρανοῖς θριαμβεύουσα καί ἡ ἐπί γῆς στρατευομένη, **Ἄγγελοι καί ἄνθρωποι, νά συνεορτάσωμεν καί νά συμπανηγυρίσωμεν τό κορυφαῖο γεγονός τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεώς μας, δηλαδή τήν κοσμοσωτήριο Ἀνάστασι τοῦ Λυτρωτοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ**.

Ἐπισημαίνονται αὐτά, διότι **ἐφέτος,** ὡς γνωστόν, **συμπίπτει ἡ ἡμέρα τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ἀπό τούς Ὀρθοδόξους καί τούς Λατίνους καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἑορτάζει τήν λαμπρά ἐπέτειο τῶν 1.700 χρόνων ἀπό τῆς συγκλήσεως τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἰς τήν Νίκαια τῆς Βιθυνίας** (325-2025).

Καί ἡμεῖς μέν **οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί πρέπει «ἐν ἑνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν καί ἀνυμνεῖν τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Οἱ ἑτερόδοξοι, ὅμως, Χριστιανοί ὀφείλουν νά ἐρευνήσουν ἐπισταμένως τά αἴτια τοῦ σχίσματος ἤ ἀκριβέστερα τῆς ἀποσχίσεώς των ἀπό τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία καί διά τῆς μετανοίας νά ἀποδοκιμάσουν καί νά ἀποπτύσουν ὅλες τίς καινοτομίες καί τίς αἱρετικές καί κακόδοξες διδασκαλίες των. Τότε μόνον θά συναριθμηθοῦν στίς φιλέορτες τάξεις, ἐντασσόμενοι εἰς τό Πανάγιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία.** Διαφορετικά ὁ συνεορτασμός θά εἶναι ἕνα κοσμικό γεγονός «πρός τό θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις».

Ἡ προσπάθεια ἀπομειώσεως τῶν σοβαρῶν συνεπειῶν τοῦ σχίσματος εἶναι ἀνεπιτυχής καί ἀλυσιτελής. **Τό ἐπιβεβαιώνουν ἡ ἀποτυχία τῆς ἑνώσεως τῶν Ὀρθοδόξων μετά τῶν Φραγκολατίνων κατά τήν Σύνοδο τῆς Φερράρας-Φλωρεντίας. Τό μαρτυροῦν 15 Ἱερές Σύνοδοι τῶν Ὀρθοδόξων (ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 9 συνεκλήθησαν εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν), οἱ ὁποῖες κατεδίκασαν δριμύτατα τίς ἑτεροδιδασκαλίες τοῦ Παπισμοῦ ὡς «βλασφημίες κατά τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας», ὡς «ἐωσφορικήν πλάνην», ὡς «ἀπομάκρυνσιν ἀπό τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀμώμου καί ἀδόλου Πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ»** κ.λπ., κ.λπ.

Ἀδελφοί μου,

Ἄς ἐστιάσωμε τήν προσοχήν μας εἰς τό καίριο αὐτό κανονικό ζήτημα τοῦ συνεορτασμοῦ καί τῶν συμπροσευχῶν μέ κακοδόξους καί ἀκοινωνήτους. Δέν εἶναι «στενοκεφαλιά» καί μισαλλοδοξία αὐτό, ὅπως θά σπεύσουν νά τό χαρακτηρίσουν ὡρισμένοι. **Εἶναι συμμόρφωσις πρός τίς θεῖες ἐπιταγές καί τούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας.**

Ἐπίσης, σέ τοπικό ἐπίπεδο, εἰς τήν περιοχή τῶν νήσων μας Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, ἄς προσέξωμε ἰδιαιτέρως τό ἑξῆς:

Ἐπί ἕνα ἑξάμηνο, περίπου, παρατηροῦνται διχασμοί, ἀντιπαραθέσεις, κατακρίσεις καί ἱεροκατηγορίες. Ὅλα αὐτά μέ ἐπίκεντρο τό θέμα τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων μας.

Καί ἰδιαίτερα γιά τίς ἐντοιχισμένες μαρμάρινες πινακίδες (καί τίς μεταλλικές πινακίδες γιά τήν ἀντικατάστασί τους) εἰς τά Ἱερά Προσκυνήματα καί ἄλλα Ἀρχαιολογικά Ἐκκλησιαστικά Μνημεῖα τῶν Κυθήρων (3 ἕως 6 αἰώνων ζωῆς), γιατί ἰσχυρίζονται οἱ ἡγεσίες τοῦ Δήμου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων καί τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας (Ε.Ε.Π.Κ.Α.) ὅτι εὑρίσκονται πλέον (τά Ἱερά Προσκυνήματα) ὑπό τήν κυριότητα καί τήν ἰδιοκτησία τους.

Ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία, ὁ Ἐπίσκοπος, οἱ Ἱερεῖς μας καί τό φιλόχριστο Ποίμνιό μας, μετά τήν πρό ἑξαμήνου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασι τοῦ Ἀνωτάτου Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου (Σ.τ.Ε.) τῆς Χώρας μας διά τά Ἱερά Προσκυνήματα τῆς νήσου μας, παρ' ὅτι φρονοῦν, ὅτι δέν ἀντιμετωπίσθηκε τό αἴτημα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας περί τῆς ἀντισυνταγματικότητος ἤ μή τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος ἰσχύει καί ἀφορᾶ εἰς τήν διοίκησιν καί διαχείρισιν τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων, ἐν τούτοις γνωρίζουν τήν ἰσχύουσα νομοθεσία, τήν πρόσφατη ἀπόφασι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, πού ὁρίζει ἡ διοίκησις (διορισμός προσωπικοῦ) καί ἡ διαχείρισις τῆς κινητῆς καί ἀκίνητης περιουσίας (τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων) ἀσκεῖται ἀπό τήν Διοίκησιν τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας καί ἐάν κάποτε παύσῃ ἐκείνη νά ὑφίσταται (βάσει σχετικῆς νομικῆς διαδικασίας, πού προβλέπεται εἰς τό Π.Δ. 5/2017, ἄρθρο 17), τότε καί μόνον περιέρχεται εἰς τόν Δῆμον Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων ἡ διοίκησις καί διαχείρισις τῆς κινητῆς καί ἀκίνητης περιουσίας τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων.

Ἔχουν γραφῆ πολλά ἀπό μέρους μας, βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς ἰσχύουσας νομοθεσίας καί τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τοῦ Σ.τ.Ε., τά ὁποῖα ἀπαντοῦν ἐπαρκῶς εἰς τό ἐπίμαχο αὐτό ζήτημα τῆς κυριότητος καί ἰδιοκτησίας τοπικῶν φορέων ἐπί τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων.

Ἡ τρισμέγιστη, ὅμως, σημερινή ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ δέν ἐπιτρέπει νά ἐπεκτείνωμε εἰδικότερα τόν λόγον μας.

Εὐχόμενος ἀπό καρδίας ὁ Ἀναστάς Κύριος καί Θεός μας νά εἰρηνεύσῃ μέ τήν «ἄνωθεν εἰρήνην» Του καί μέ τήν θυσιαστικήν Του Ἀγάπην, πού ἔφθασε εἰς τήν Σταυρικήν Θυσίαν Του καί νά φωτίζῃ τόν φιλόχριστον λαόν τῆς νήσου μας, νά δωροφορήσῃ δέ σέ ὅλη τήν ἀνθρωπότητα καί σέ ὅλον τόν κόσμο τά Ἀναστάσιμα Θεῖα Δωρήματα, διατελῶ,

Μέ Ἀναστάσιμες πατρικές εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

Ἡ ἑορτή τῆς 25ης Μαρτίου στά Κύθηρα

«Χαρείτ' ἀδέλφια τή διπλή τρανή γιορτή, εἶν' ἡ γιορτή τῆς Πίστης καί τῆς λευτεριᾶς μαζί! Καί προμηνᾶ τόν ἐρχομό τοῦ Λυτρωτή, καί τῶν προγόνων διαλαλεῖ, τήν τόλμη κι ἀρετή»!

Μέ ἐκδηλώσεις ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας ἑορτάστηκε ἡ ἡμέρα τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας στά Κύθηρα. Μαζί μέ τήν ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἑορτάσθηκε ταυτοχρόνως καί ἡ ἐπέτειος ἐνάρξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Ἐπίκεντρο τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ἡ πρωτεύουσα τῆς νήσου μας καί μάλιστα ἡ κεντρική Πλατεῖα τῆς Χώρας. Συγκεκριμένα τό πρωί τῆς Τρίτης 25 Μαρτίου 2025 στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας, πραγματοποιήθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Ἀκολούθησε Ἐπίσημος Δοξολογία παρουσία τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου. Ἀκολούθως στήν Πλατεῖα Στάη πραγματοποιήθηκε ἐπιμνημόσυνη δέηση γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων στά πεδία τῶν μαχῶν, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τό αἷμα τους μαχόμενοι ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος.

Στή συνέχεια πραγματοποιήθηκε κατάθεση στεφάνων στό Ἡρῶο Πεσόντων τῆς Πλατείας. Στεφάνι κετέθεσε ὁ Ἀντιδήμαρχος Κυθήρων κ. Γεώργιος Κομηνός, τό μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας κ. Γεώργιος Μεγαλοκονόμος, ὁ Δημοτικός Σύμβουλος κ. Ζαχαρίας Σουρής, ὁ Διοικητής τοῦ Ναυτικοῦ Παρατηρητηρίου Ἀντιπλοίαρχος Π.Ν. κ. Ἐμμανουήλ Ἀμπλιανίτης, ὁ Διοικητής Α/Τ Κυθήρων Ὑπαστυνόμος Β΄ κ. Βασίλειος Ἀντωνόπουλος, ἡ Διοικητής τοῦ Λιμενικοῦ Τμήματος Κυθήρων Ὑποπλοίαρχος κα Νίκη Γιαννακοπούλου, ὁ Προϊστάμενος Π/Κ Κυθήρων Ἐπιπυραγός κ. Σπυρίδων Φουντουλάκης, ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιά κ. Μιχαήλ Πρωτοψάλτης, καθώς καί ἡ Ἐκπρόσωπος τῶν Μαθητῶν τῶν Σχολείων Μυρτώ Λογοθέτη. Ἀκολούθησε ἑνός λεπτοῦ σιγή καί ἡ ἀνάκρουσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου. Τόν πανηγυρικό λόγο τῆς ἡμέρας, ἐκφώνησε ἡ Θεολόγος καί Διευθύντρια τοῦ Γενικοῦ Λυκείου Κυθήρων κα. Ἑλένη Μεγαλοκονόμου. Ὁ πανηγυρικός λόγος τῆς κ. Μεγαλοκονόμου ἀποτέλεσε μιά βαθιά συγκινητική ἀναδρομή στό μέγα γεγονός τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, προσεγγίζοντας τό 1821 ὄχι ἁπλῶς ὡς ἱστορική ἐξέγερση, ἀλλά ὡς μυστήριο πίστεως καί θυσίας, ὡς ἀνάσταση ἑνός Ἔθνους μέσα ἀπό τά ἐρείπια τῆς δουλείας. Ἡ ὁμιλήτρια τόνισε, πώς ἡ Ἐπανάσταση δέν ὑπῆρξε προϊόν ψυχροῦ ὑπολογισμοῦ, ἀλλά θεόσταλτο θαῦμα, γέννημα θάρρους, πίστης καί αὐτοπροσφορᾶς, ὅπου τό «ἀδύνατον τοῖς ἀνθρώποις» κατέστη δυνατόν διά τῆς θείας Χάριτος.

Ἀνακαλεῖται ἡ ἱερή στιγμή τῆς Ἁγίας Λαύρας, ὅπου οἱ σκλαβωμένοι Ἕλληνες ὕψωσαν τό λάβαρο τῆς ἐλευθερίας ὑπό τήν εὐλογία τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ. Στό πρόσωπο ἐκείνων τῶν ἡρώων, ἐπώνυμων καί ἀνώνυμων, συνοψίζεται τριάντα αἰώνων ἑλληνική παράδοση, ἀγωνιστικότητα καί φιλοπατρία. Ὁ ἀγώνας τοῦ 1821, δέν ἦταν ἐμφύλια σύγκρουση, ὅπως τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ἀλλά σύγκρουση ἑνός Ἔθνους ἐνάντια στήν τυραννία καί στήν ἱστορική λήθη.

Ἡ ἡμέρα τῆς 25ης Μαρτίου, διπλῆς σημασίας, συνέχισε ἡ ὁμιλήτρια, συνδέει τήν Ἐθνική καί τή Θρησκευτική Λύτρωση: τήν ἀναγέννηση τοῦ Γένους καί τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ. Ἡ σύμπτωση τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου μέ τήν ἔναρξη τῆς Ἐπαναστάσεως ἀποκαλύπτει τή βαθιά πνευματική συνείδηση τῶν ἀγωνιστῶν, πού θεωροῦσαν τήν ἐλευθερία δῶρο Θεοῦ καί ὄχι ἐγκόσμιο ἐπίτευγμα.

Ἡ πίστη, σημείωσε ἡ ὁμιλήτρια, δέν ὑπῆρξε διακοσμητικό στοιχεῖο ἀλλά δύναμη κινητήρια. Ἀπό τόν Κολοκοτρώνη πού προσευχόταν στήν Παναγία, ἕως τόν Μακρυγιάννη πού εἶδε στό πρόσωπο τοῦ Κλήρου συμπολεμιστές καί ὄχι ἁπλούς εὐλογητές, **ἡ Ἐκκλησία ὑπῆρξε μήτρα τοῦ ἀγώνα καί στήριγμα τοῦ λαοῦ**.

Ἡ κυρία Μεγαλοκονόμου δέν ἀποσιώπησε

καί τά σφάλματα τῆς Ἐπανάστασης· μίλησε γιά τή διχόνοια, πού στιγμάτισε τόν ἀγώνα, ὑπενθυμίζοντας τά προφητικά λόγια τοῦ Σολωμοῦ καί τοῦ Μακρυγιάννη περί ἑνότητας. Τόνισε πώς ἡ ἐλευθερία δέν ἀντέχει σέ διχασμούς, οὔτε σέ ἐγωισμούς· ἀπαιτεῖ πνεῦμα συλλογικότητας, τό «ἐμεῖς» πού ὑπερέχει τοῦ «ἐγώ».

Μέ βαθιά πατριωτική εὐαισθησία, ἡ ὁμιλήτρια συνέδεσε τό παρελθόν μέ τό παρόν. Ἐπεσήμανε ὅτι σήμερα, δύο αἰῶνες μετά, ἡ Ἑλλάδα μοιάζει κουρασμένη καί λησμονημένη· ὑποκαθιστώντας τήν ἀρετή μέ τήν ἐπίδειξη, τή μνήμη μέ τήν ρητορική. **Ἡ μνήμη, ὅμως, δέν εἶναι ἁπλή ἀνάκληση, ἀλλά πράξη εὐθύνης, ἀναμέτρηση μέ τήν ἱστορία. Χωρίς αὐτήν, ὁ λαός στερεῖται ταυτότητος. Ἡ ἐλευθερία, ἐτόνισε, δέν χαρίζεται ἀλλά κατακτᾶται μέ πίστη, θάρρος, ἑνότητα καί αὐτοθυσία τίς ἴδιες ἀρετές πού καθαγίασαν τό 1821.**

Ὁ λόγος τῆς κ. Μεγαλοκονόμου κατέληξε μέ παραινέσεις γεμάτες ἱερή συγκίνηση: νά μή μείνουμε θεατές τῆς ἱστορίας, ἀλλά νά σταθοῦμε στό ὕψος της, ἀναλαμβάνοντας τό δικό μας μερίδιο εὐθύνης ἀπέναντι στό Ἔθνος καί στόν Θεό. **Τό 1821, ὑπογράμμισε, δέν εἶναι ἀνάμνηση, ἀλλά κάλεσμα. Εἶναι τό φῶς, πού καλεῖ κάθε νέα γενιά νά ξαναγίνει ἀντάξια τῶν προγόνων της, νά ἀναστήσει μέσα της τόν ἴδιο παλμό Πίστης, ἀνδρείας καί φιλοπατρίας.**

Οἱ ἑορταστικές ἐκδηλώσεις ὁλοκληρώθηκαν μέ παραδοσιακούς χορούς καί τήν διεξαγωγή τῆς καθιερωμένης παρέλασης ἀπ' τούς μαθητές καί τίς μαθήτριες ὅλων τῶν βαθμίδων τῶν Σχολείων τῆς νήσου μας.

Τίς ἐκδηλώσεις πλαισίωσε μουσικά, ὅπως συνηθίζεται, ἡ Φιλαρμονική τοῦ Ποταμοῦ, ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ κ. Παναγιώτη Λευθέρη.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφείμ, παρά τίς ἐπικρατοῦσες δυσμενεῖς καιρικές συνθῆκες, βρέθηκε αὐτή τή φορά μαζί μέ τούς ὀλιγάριθμους κατοίκους τῶν ἀκριτικῶν Ἀντικυθήρων, ὅπου στόν Ἱερό Ναό Παναγίας Ποταμοῦ, τελέσθηκε πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί ἐπίσημος Δοξολογία γιά τήν ἡμέρα τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας.

Εὐχόμενοι στόν ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμό, ἡ Χάρις τῆς Παναγίας μας νά περισκέπει πάντοτε τήν πατρίδα μας, ἀναφωνοῦμε: Ζήτω τό Ἔθνος!

Ὁ Πανηγυρικός λόγος (σέ ἀποσπάσματα) γιά
ἀπό τήν Ἑλένη Μεγαλοκονόμου-Σοφίου,

«Οὐκ ἔχω γλῶτταν ἀξίως εἰπεῖν τά λίαν μεγάλα. Ἰσχνόφωνος γάρ καί βραδύγλωσσος, καί οὐκ εὔλαλος ὑπάρχω, ἵν' οὕτως εἴπω, περί τῆς μεγαλωνύμου ταύτης ἡμέρας...».

Φωνή Στέντορα καί γλώσσα Δημοσθένη θά ἔπρεπε νά ἔχω γιά νά μπορέσω μέ τό φτωχικό μου λόγο νά ὑμνήσω τό ἀνεπανάληπτο ἔπος τῆς ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας. Δέν ἑορτάζουμε σήμερα ἕνα ἁπλό ἱστορικό συμβάν, ἕνα ξέσπασμα ἰδεολογικῶν ἀνατάσεων, ἕναν ἀκόμη πόλεμο. Ἀλλά κοινωνοῦμε τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἑνός ἀγώνα πού ἔμελλε νά βγάλει τόν νεώτερο Ἑλληνισμό ἀπό τή λήθη τῆς ἱστορίας. Τό '21 εἶναι ἕνα μεγαλούργημα πάνω ἀπό τή λογική, εἶναι τό ξεκίνημα μιᾶς ἀδυσώπητης πορείας πού ἀψήφησε τή λογική τῶν ἀριθμῶν. πού σημαδεύτηκε καί καθαγιάστηκε ἀπό τά κατορθώματα τῶν ἐπωνύμων καί ἀνωνύμων ἡρώων του, πού παραμένουν ἀκόμη καί σήμερα ἀσύλληπτα γιά τόν ἀνθρώπινο νοῦ. Ὑπερβαίνουν κατά πολύ τά γήινα μέτρα καί εἶναι δύσκολο νά περιγραφοῦν μέ λέξεις ὅσο κι ἄν εἶναι ἀστείρευτος ὁ πλοῦτος τῆς ἑλληνικῆς μας γλώσσας.

Ἡ μνήμη μας σήμερα φτεροκοπάει 204 χρόνια πίσω στό ταπεινό ἐκεῖνο Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἐκεῖ ὁπού οἱ ραγιάδες Ρωμιοί τόλμησαν νά ὑψώσουν τό ἀνάστημά τους. Νά ἀναμετρηθοῦν μέ τή συνείδηση καί τήν ἱστορία τους καί νά ξεκινήσουν ἕναν ἀγώνα ἐπικό καί ἀνεπανάληπτο σέ αὐταπάρνηση καί αὐτοθυσία. Ὅταν ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός ὕψωνε τό λάβαρο τῆς Ἐπανάστασης καί οἱ ὁπλαρχηγοί ξεχύνονταν μέ τά γυμνά σπαθιά καί τά καριοφίλια τους, σήκωναν στούς ἀσθενικούς τους ὤμους τριάντα αἰώνων ἀγωνιστική παράδοση.

Ἔβγαιναν ἀπό τόν στενό κύκλο ἑνός πρόσκαιρου χώρου καί χρόνου, γιά νά εἰσέλθουν στό ἀνέσπερο στερέωμα τῆς ἀπαράγραπτης ἱστορίας.

Ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1821 εἶναι ἡ ὥριμη ἀπάντηση τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων στή μακραίωνη σκλαβιά πού ἀκολούθησε τήν τραγική ἅλωση τῆς Πόλης τό 1453...

Ἡ 25η Μαρτίου δέν εἶναι μόνο τό κορυφαῖο γεγονός στό νεώτερο ἐθνικό μας βίο. Ἀποτελεῖ μέρα λύτρωσης καί λευτεριᾶς γιά ὅλους ἐμᾶς τούς χριστιανούς. *«Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιο».* Εἶναι μέρα φωτοστόλιστη καί σφραγισμένη μέ τό ἐκθαμβωτικό γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Εἶναι ἡ μέρα πού θέλησε ὁ Θεός νά κατέβει στή γῆ γιά νά διαλύσει τά σκοτάδια τῆς πλάνης. Νά ἐλευθερώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τά γήινα δεσμά τοῦ πόνου καί τῆς ἁμαρτίας. Μέσα ἀπό τήν πανευφρόσυνη μέρα αὐτή θά ξεπηδήσει ἡ πανανθρώπινη ἐλευθερία καί ἡ προοπτική τῆς αἰώνιας σωτηρίας. Μεγάλη ἡ νύχτα πού ἔχει προηγηθεῖ κι ἐδῶ. Βαθύ καί ἀδιαπέραστο τό σκοτάδι. Ἀνείπωτος ὁ ἀνθρώπινος ξεπεσμός. Κι ἔρχεται στή γῆ ὁ Θεός νά ἁπλώσει τό πατρικό του χέρι καί νά ἀνασηκώσει τόν πεπτωκότα ἄνθρωπο.

Κι ἔτσι μέ τά δύο αὐτά μεγάλα γεγονότα, μέ τόν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου ἀπό τή μιά καί μέ τήν ἔναρξη τῆς Ἐπανάστασης ἀπό τήν ἄλλη, ἡ μέρα ἡ σημερινή γίνεται ἡ μεγάλη μέρα τῆς λευτεριᾶς. Μέρα ἀνάτασης, ζωῆς καί αἰσιοδοξίας. Εἶναι ἀλήθεια πώς ἀδυνατοῦμε μιά τέτοια πολυσήμαντη μέρα νά διακρίνουμε τά ὅρια θρησκευτικῆς καί ἐθνικῆς γιορτῆς.

Ποῦ θά κατατάξουμε ἄραγε ***τήν Μπουμπουλίνα*** πού μέ παρρησία ψιθύριζε ***«Εὐλογητός ὁ Θεός»***, σά μάθαινε τόν ἡρωικό θάνατο τῶν παιδιῶν καί τοῦ συζύγου της;

Ποιά τά ὅρια μεταξύ Πίστεως καί Πατρίδας, ὅταν ὁ Κολοκοτρώνης σέ μιά κρίσιμη καμπή τοῦ ἀγώνα, ἀπελπισμένος ἀπό τήν ἐγκατάλειψη τῶν

τήν ἐθνική ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου 1821 Λυκειάρχη τοῦ Γενικοῦ Λυκείου Κυθήρων

συντρόφων του καί τόν ἐμφύλιο σπαραγμό, μπαίνει στήν Ἐκκλησιά στό Χρυσοβίτσι, **προσπίπτει μετά δακρύων στήν εἰκόνα τῆς Παναγιᾶς μας καί τήν ἱκετεύει νά ρύση ἐξ αἱμάτων τόν ἀπεγνωσμένο λαό;**

Ἐνῶ **ὁ θυμόσοφος Μακρυγιάννης**, ἀναφερόμενος στό ρόλο τοῦ Κλήρου καί ἀποδοκιμάζοντας ὅσους ἐπιχειροῦσαν ἀπό τότε νά ἀμφισβητήσουν τήν προσφορά του, σημειώνει: *«...καί βρίζουν, οἱ πουλημένοι εἰς τούς ξένους, καί τούς παπάδες μας, ὁπού τούς ζυγίζουν ἀπόλεμους. **Ἐμεῖς τούς παπάδες τούς εἴχαμε μαζί εἰς κάθε μετερίζι, εἰς κάθε πόνον καί δυστυχίαν.** Ὄχι μόνον διά νά βλογᾶνε τά ὅπλα τά ἱερά, ἀλλά καί αὐτοί μέ ντουφέκι καί γιαταγάνι, πολεμώντας ὡσάν λεοντάρια. Ντροπή Ἕλληνες! Ὅ,τι καί ἄν ἐκάμαμεν ἦτο ἔμπνευσις καί ἔργον τῆς Θείας προνοίας».*

Ἐνῶ ἡ ἄλλη ἡγετική μορφή τοῦ ξεσηκωμοῦ, **ὁ θρυλικός Γέρος τοῦ Μοριά, ὁ Θοδωρής Κολοκοτρώνης**, ἀποτυπώνει μέ θαυμαστή ἐνάργεια τό πνεῦμα τοῦ ἀγώνα δίνοντας ἀποστομωτική καί διαχρονική ἀπάντηση σέ ὅλους ἐκείνους πού ἐπιχειροῦν τήν παραχάραξή του μέσα ἀπό αὐθαίρετες ἑρμηνεῖες του: *«Σάν μία βροχή ἤρθε σέ ὅλους μας ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐλευθερίας καί ὅλοι, καί οἱ Κληρικοί καί οἱ προεστοί καί οἱ καπεταναῖοι καί οἱ γραμματισμένοι καί οἱ ἔμποροι, ὅλοι συμφωνήσαμε στόν ἴδιο σκοπό καί κάναμε τήν ἐπανάσταση... Ἡ ἐπανάστασις ἡ ἐδική μας δέν ὁμοιάζει μέ καμμιάν ἀπό ὅσας γίνονται τήν σήμερον εἰς τήν Εὐρώπην. Τῆς Εὐρώπης οἱ ἐπαναστάσεις ἐναντίον τῶν διοικήσεών τους εἶναι ἐμφύλιος πόλεμος· **ὁ ἐδικός μας πόλεμος ἦτο πλέον δίκαιος**. Ἦτον ἔθνος μέ ἄλλον ἔθνος».*

Τί ἄραγε δείχνει τό '21; Μᾶς προσφέρουν οἱ σεβάσμιες καί ἀξεθώριαστες μορφές τοῦ ἀγώνα, τό ἀειθαλές μήνυμα ὅτι ὁ ἄνθρωπος νοεῖται ἄνθρωπος μόνο ὡς ἐλεύθερος, ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ζωή νοεῖται μόνο μέσα σέ συνθῆκες πνευματικῆς πρῶτα καί μετά φυσικῆς ἐλευθερίας. Κι αὐτό τό μήνυμα δέν εἶναι γιά τό μουσεῖο. Παραμένει ἐνεργό ὅσο οἱ δυνάμεις τῆς τυραννίας παραμένουν ἐπίσης ἐνεργές μέσα στίς διαδικασίες τῆς ἱστορίας.

Τό ἦθος ὅμως καί τήν ποιότητα τοῦ ἀγώνα μποροῦμε νά ψηλαφίσουμε μέσα ἀπό τίς πνευματικές παρακαταθῆκες τῶν μεγάλων μορφῶν του. Ἐκείνων πού ξεχύθηκαν μέ ἀκατάβλητη ἀντρειοσύνη στήν ἐπιτέλεση ἑνός ἀξόφλητου χρέους πρός τήν πατρίδα. Κι εἶδαν δυστυχῶς στήν πορεία, τό οἰκοδόμημα τῆς Ἐπανάστασης νά κινδυνεύει νά σωριαστεῖ λόγω τῆς διχόνοιας, τῶν προσωπικῶν παθῶν κι ἐγωισμῶν καί τῶν ἀχαλίνωτων φιλοδοξιῶν πού εἶχαν ἐμφιλοχωρήσει. Σέ τέτοιο μάλιστα σημεῖο ὥστε ὁ ἐθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός νά ἀπευθύνει ἀπεγνωσμένη ἔκκληση πρός τούς ἐρίζοντες Ἕλληνες:

«Μήν εἰποῦν στό στοχασμό τους
τά ξένα ἔθνη ἀληθινά
ἐάν μισοῦνται ἀνάμεσό τους
δέν τούς πρέπει ἐλευθεριά».

...Τήν ἀπάντηση στό ἱστορικό αἴτημα τῆς ἑνότητας, θά δώσει καί πάλι ὁ στρατηγός Μακρυγιάννης: *«Τούτη τήν πατρίδα τήν ἔχομεν ὅλοι μαζί, καί σοφοί καί ἀμαθεῖς καί πλούσιοι καί φτωχοί καί πολιτικοί καί στρατιωτικοί καί οἱ πλέον μικρότεροι ἄνθρωποι. Ὅσοι ἀγωνιστήκαμεν, ἀναλόγως ὁ καθείς, ἔχομεν νά ζήσωμεν ἐδῶ. Τό λοιπόν δουλέψαμε ὅλοι μαζί, νά τήν φυλάξομεν καί ὅλοι μαζί. Καί νά μήν λέγει οὔτε ὁ δυνατός «ἐγώ», οὔτε ὁ ἀδύνατος. Ξέρετε πότε νά λέγη ὁ καθείς «ἐγώ»; Ὅταν ἀγωνιστή μόνος του καί φκιάση ἤ χαλάση, νά λέγη «ἐγώ». Ὅταν ὅμως ἀγωνίζονται πολλοί καί φκιάνουν, τότε νά λέη «ἐμεῖς». Εἴμαστε εἰς τό «ἐμεῖς» καί ὄχι εἰς τό «ἐγώ»...*

...204 τόσα χρόνια μετά κι' αὐτός ὁ παράξενος τόπος τοῦ φιλότιμου, τῶν ἀντιθέσεων, τῶν ἀντιφάσεων, τῆς ἐσωστρέφειας καί τῆς γκρίνιας, πού ἐξακολουθεῖ νά ἀγωνίζεται γιά τά δίκαιά του, ξέρει καλά πόσα χρωστάει σέ ὅλους ἐκείνους τούς γενναίους μά δυστυχῶς πικραμένους. *«Δύο κάρβουνα στό θυμιατό καί δύο κουκιά λιβάνι...».*

...Εἶναι ἀλήθεια πώς ὡς Ἕλληνες δέν ἔχουμε καλή σχέση μέ τή μνήμη. Ἀνακαλοῦμε τίς περισσό-

Συνέχεια στή σελ. 14

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 13

τερες φορές μηχανικά ἕναν μακρύ κατάλογο ἡμερομηνιῶν, μιά ἀτελεύτητη λίστα ἡρώων, μιά «ἀγγαρεία» ἐθνικῶν μνημοσύνων. Γιατί ἄν εἴχαμε ζωντανή καί εἰλικρινῆ σχέση μέ τή μνήμη, θά ἦταν αὐτή μιά ζῶσα πραγματικότητα στό «εἶναι» μας. Μιά συνεχής καί ἄσβεστη φλόγα ὑπόμνησης τοῦ χρέους ἀπέναντι στήν ἱστορία. Ἀπέναντι στό παρόν καί τό μέλλον μας. Ἀντί αὐτοῦ ἐπιλέγουμε, δυστυχῶς, νά ἀναμασοῦμε ἐπαναληπτικά, κατορθώματα καί θυσίες ἡρώων, πού αὐτόβουλα ἐπέλεξαν νά ἔχουν ἐπιλογή ἐλευθερίας καί στή ζωή καί στό θάνατο.

...Μιλώντας γιά τούς ἥρωες, προτιμοῦμε συνήθως νά μένουμε προσκολλημένοι στόν ἔπαινο καί ἀρνούμαστε νά στρέψουμε τό βλέμμα στήν προ-

βληματική. Κλείνουμε τά μάτια καί τά αὐτιά μας μπροστά σέ ὅτι θά μποροῦσε νά ἀποτελεῖ ὄχι θριαμβολογία, ἀλλά αὐτοέλεγχο καί αὐτοκριτική.

Κάθε ἄνθρωπος, κάθε λαός, γίνεται ἄξιος τῆς ἱστορικῆς του ἀποστολῆς, ὅσο βαθαίνει ἡ συνείδηση πού ἔχει γιά τήν ἱστορία του. **Τό μεγαλεῖο τοῦ πολιτισμοῦ ἑνός ἔθνους εἶναι πάντα ἀνάλογο μέ τήν καθαρότητα καί τό βάθος τῆς ἱστορικῆς του μνήμης. Γι' αὐτό καί ὀφείλουμε σθεναρά καί ἀποφασιστικά νά ἀποκρούσουμε κάθε ὕψιμη προσπάθεια, πού στό ὄνομα μιᾶς κίβδηλης ἐπιστημοσύνης κι ἑνός ἐπίπλαστου προοδευτισμοῦ, ἐπιχειρεῖ νά χωρέσει τήν ἱστορία μας μέσα στά μέτρα εὐτελῶν ἐπιδιώξεων καί μικρόψυχων σκοπιμοτήτων.**

Εἶναι ἀλήθεια πώς τά τελευταία χρόνια ἡ ἀθλιοποίηση κι ὁ εὐτελισμός τῆς ζωῆς δέν περιορίζεται στόν ἑαυτό μας. Ἐπεκτείνεται στό παρελθόν. Ἐπιχειρεῖται μία ἀναίτια ὑποβάθμιση, ἕνα κατέβασμα τοῦ χθές, γιά νά μή γίνεται σύγκριση μέ τό δικό μας νανικό ἀνάστημα. Ἄν οἱ λαοί πού πάσχουν ἀπό ἱστορική ἀμνησία πεθαίνουν, ἐξίσου πεθαίνουν καί οἱ λαοί πού θυμοῦνται χωρίς νά στοχάζονται, πού παθαίνουν χωρίς νά μαθαίνουν, πού ζοῦν ἀνώφελα χωρίς νά διδάσκονται ἀπό τό παρελθόν.

Ἄν δέν ὑψωθοῦμε στό ἐπίπεδο ἑνός 1821, οἱ μελλοντικές γενιές τῶν Ἑλλήνων θά ὑποχρεωθοῦν νά ζήσουν ἀνεχόμενες τά ἀφόρητα καί ὑποφέρουσες τά ἀνυπόφορα. Σήμερα κάποιοι δροῦν συστηματικά ὄχι γιά νά προβάλλουν ἄλλα γιά νά προσβάλλουν τούς ἐθνικούς μας ἀγῶνες. Ἐπιδίδονται μετά μανίας ὄχι στό νά ἐπιδείξουν - κάτι πού ἄλλωστε θά ἦταν θεμιτό - τίς μαῦρες κηλίδες πού ἔχει τό κάθε ἀνθρώπινο ἔργο, ἀλλά νά τίς μεγεθύνουν, νά τίς ὑπερβάλουν καί μέ τόν τρόπο αὐτό νά συγκαλύψουν τήν λαμπρότητα ἀσύλληπτων κατορθωμάτων.

...Ἄς μετρήσουμε λοιπόν τήν προσφορά μας στήν πατρίδα ὄχι ἀπό τήν ἔνταση τῶν συνθημάτων πού ἐκστομίζουμε καί ἀπό τήν ὀξύτητα τῶν προσωπικῶν ἐπιθέσεων πού ἐξαπολύουμε γιά νά μειώσουμε τούς ἄλλους. **Ἀλλά ἀπό τήν εὐθυκρισία, τό ἦθος καί τήν ποιότητα τοῦ πολιτικοῦ πολιτισμοῦ πού διαμορφώνουμε καθημερινά καί ἀπό τήν καθαρότητα καί τή νηφαλιότητα τῶν πολιτικῶν ἐπιχειρημάτων πού καταθέτουμε.**

Ὅπως καί τόν ἀγώνα τοῦ '21 ἔτσι καί τόν κάθε ἐθνικό μας ἀγώνα κινδύνεψε νά ὑπονομεύσει ἡ δική μας ἀφροσύνη καί τό σαράκι τοῦ ἀδελφοκτόνου διχασμοῦ. Γιατί 'ναι, θά πρέπει νά ὁμολογήσουμε πώς εἴμαστε δυστυχῶς ὁ λαός ἐκεῖνος πού γέννησε ἕναν Κολοκοτρώνη γιά νά τόν καταδικάσει σέ θάνατο, ἀνάθρεψε ἕναν Ἀνδροῦτσο γιά νά τόν δολοφονήσει, ἐξέλεξε ἕναν Καποδίστρια γιά νά τόν ἐκτελέσει στά σκαλιά τῆς Ἐκκλησίας, ἀνέδειξε τόσους καί τόσους λαμπρούς ἀγωνιστές γιά νά τούς στολίσει μετά μέ μικρόψυχα ἐπίθετα καί τόν ἀπαξιωτικό πάντοτε μά τόσο εὔκολα ἀποδιδόμενο χαρακτηρισμό τοῦ προδότη.

Ἄς ἀφήσουμε τήν ὥρα ἐτούτη νά ἀντηχήσουν στά αὐτιά μας τά λόγια τοῦ δικαστῆ Γεώργιου Τερτσέτη *«...ἄς ἔλθει πάλι ἡ χάρις καί ἡ εὐγένεια σ' αὐτό τόν τόπο καί ἄν δέν δυνηθοῦμε νά κατεβάσομε τόν οὐρανό στήν Ἑλλάδα, ἄς ὑψώσομε τόν Ἕλληνα στά οὐράνια...».*

Ἐπιμνημόσυνος λόγος διά τόν μαρτυρικόν Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος κυρόν Κωνσταντῖνον

τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφείμ

«Τό σῶμα αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, τό δέ ὄνομα αὐτοῦ ζῇ εἰς γενεάς, σοφίαν αὐτοῦ διηγήσονται λαοί καί τόν ἔπαινον ἐξαγγέλει Ἐκκλησία»
(Σοφία Σειράχ, μθ΄ 14-15)

Σεβασμιώτατε καί σεπτέ Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας κ. Γεώργιε,
Σεβασμιώτατε,
Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,
Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Κατά τήν δεύτερη σημερινή Κυριακή τῶν Νηστειῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὁπότε ἡ Ἁγία μας Ὀρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία τιμᾶ καί γεραίρει *«τόν θεμελιωτή τοῦ θεολογικοῦ ἡσυχασμοῦ, τήν μεγαλύτερη θεολογική προσωπικότητα τῆς ὑστεροβυζαντινῆς περιόδου»* τόν μέγαν ἀσκητήν καί ἡσυχαστήν Ἅγιον Γρηγόριον Ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης τόν Παλαμᾶν, ὁ ὁποῖος *«δι' ἄκρας ἡσυχίας ἐχρημάτισε θεοειδέστατον ἔσοπτρον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀνελθών εἰς τό ἀκρότατον ὕψος τῆς κατά Θεόν ἀσκητικῆς πράξεως καί θεωρίας»*, κατ' αὐτήν, λοιπόν, τήν εὔσημον ἑορτήν τοῦ θεοπτικοῦ αὐτοῦ καί νηπτικοῦ Ἱεράρχου ἐπιτελοῦμε συνήθως, κατ' ἔτος τό ἱερόν μνημόσυνον τοῦ πρό 18ετίας ἐκδημήσαντος πρός Κύριον φιλαρέτου, φιλαγίου καί μαρτυρικοῦ Ἐπισκόπου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κυροῦ Κωνσταντίνου.

Καί δέν εἶναι αὐτό συμπτωματικό, ἀλλά οἰκονομία τῆς Θείας Προνοίας. Γιατί ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Κωνσταντῖνος μέ τήν ἀφιερωμένη κατά πάντα στόν Θεό ἐνάρετη ζωή καί πολιτεία του, μέ τό ἀγωνιστικό καί ἐκκλησιαστικό του φρόνημα, μέ τήν θυσιαστική του ἀγάπη στόν Χριστό καί τήν Ἁγία Του Ἐκκλησία καί μέ τούς κραταιούς καί ἰσόβιους ἀγῶνες του γιά τήν ἐκλεκτή Νύμφη τοῦ Χριστοῦ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί τήν Πατρίδα, καθώς σέ ὅλη του τήν ζωή ὑπῆρξε μιμητής τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων μας, ἔχει κοινά σημεῖα μέ τόν τιμώμενο σήμερα Ἀρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης Ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, παρ' ὅτι ἦταν γόνος εὐγενοῦς καί εὐσεβοῦς οἰκογενείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί ἀνετράφη κατά τά πρῶτα του ἔτη στά αὐτοκρατορικά ἀνάκτορα ἐπί Ἀνδρόνικου Β΄ τοῦ Παλαιολόγου, περιφρόνησε τά ὑψηλά ἀξιώματα, γιά τά ὁποῖα τόν προόριζαν οἱ ἀγαπῶντες αὐτόν καί μετανάστευσε ἀπό τήν πατρίδα του στό Ἅγιον Ὄρος καί ἀργότερα στή Σκήτη τῆς Βεροίας καί ἀνεδείχθηκε μέγας ἀσκητικός καί νηπτικός Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας μέ πλούσια ἀσκητικά συγγράμματα.

Διακρίθηκε ὁ θεῖος Γρηγόριος στόν ἀγώνα τῶν Ὀρθοδόξων κατά τοῦ αἱρεσιάρχου Καλαβροῦ Μοναχοῦ Βαρλαάμ, διακηρύξας ὅτι τούς Ὀρθοδόξους χωρίζουν ἀπό τούς Λατίνους οὐσιώδεις διαφορές καί ὄχι ἀσήμαντα πράγματα ἤ ὀνόματα. Τίς θεολογικές ἀντιθέσεις καί διαφορές ἐνέτεινε ἀργότερα ἡ διαφωνία τῶν ἡσυχαστῶν μέ τούς ἀντιησυχαστάς γιά τήν ἀσκητική μέθοδο. Τότε ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐκπροσωπώντας τούς ἡσυχαστάς, μετέβη στή Θεσσαλονίκη καί στήν Κωνσταντινούπολι γιά τήν ὑποστήριξι τῶν νηπτικῶν καί ἀσκητικῶν θέσεών του, οἱ ὁποῖες ἐπικυρώθηκαν ἀπό τήν διπλή στήν Κων-

Συνέχεια στή σελ. 16

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 15

σταντινούπολι Σύνοδο τοῦ 1341.

Στή δεύτερη φάσι τῆς ἡσυχαστικῆς ἔριδος βρίσκονταν στή φυλακή τόν περισσότερο καιρό καί πολεμοῦσε θεολογικά τούς ἀντιησυχαστάς, ἐνῶ στήν τρίτη φάσι ἐξελέγη Θείᾳ Προνοίᾳ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, χωρίς νά σταματήση καί τότε τόν θεολογικό ἀντιαιρετικό του ἀγώνα. Ἡ μεγάλη δραστηριότητα του στούς ὑπέρ τῆς ἀληθείας καί τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀγῶνας ἐστοίχισε στόν ἅγιο αὐτό ὑπέρμαχο τῆς Ὀρθοδοξίας μεταξύ ἄλλων καί μιά αἰχμαλωσία ἀπό Τούρκους πειρατάς.

Ἐρχόμενοι τώρα στή μορφή, τήν ζωή καί τήν διακονία, τοῦ ἀξιομακαρίστου Ἐπισκόπου Θεσσαλιώτιδος κυροῦ Κωνσταντίνου καί κάνοντας συσχετισμό μέ τά προλεχθέντα γιά τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, παρατηροῦμε τά ἑξῆς:

Ἀπό πτωχή πολύτεκνη οἰκογένεια τῶν Δουμενῶν τῶν Καλαβρύτων κατάγονταν ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης. Στήν Πάτρα συνδέθηκε πνευματικά μέ τόν πρόσφατα ἀνακηρυχθέντα ἅγιο Γερβάσιο (Παρασκευόπουλο) καί μέ τό πνευματικό του περιβάλλον. Ἐφοίτησε ἐργαζόμενος σέ Νυκτερινό Γυμνάσιο τῶν Πατρῶν καί ἀργότερα στή Θεολογική Σχολή τῶν Ἀθηνῶν, διαμένοντας σέ ἕνα ἄτυπο φοιτητικό οἰκοτροφεῖο ἑνός εὐσεβοῦς Χριστιανοῦ, ὁ ὁποῖος ἀργότερα ἔγινε Ἁγιορείτης Μοναχός καί ἐκοιμήθη ὁσιακά στό Ἅγιον Ὄρος. Αὐτό τό Οἰκοτροφεῖο ἀνέδειξε καί ἄλλους Ἀρχιερεῖς.

Μετά τήν στρατιωτική του θητεία ὑπηρέτησε ἐνζήλως σέ διάφορες Ἱερές Μητροπόλεις, ὡς λαϊκός ἀρχικά καί κατόπιν ὡς Κληρικός Ἱεροκήρυξ καί τελευταῖα στή Θεόσωστη αὐτή Ἐπαρχία Θηβῶν καί Λεβαδείας.

Ἁπλοῦς, ταπεινός, ἀνεπιτήδευτος, ἀσκητικός ἀφοσιωμένος ὁλοκληρωτικά στό πνευματικό, ποιμαντικό καί ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας *«ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός»* καί ἀπό νυκτός ἕως πρωΐας συνήθως, ἐπετέλεσε ἀθόρυβα, δημιουργικά καί ἀποδοτικά σέ πνευματική καρποφορία καί ἔργα Χριστιανικῆς Πίστεως καί ἀγάπης τήν Ἱεροκηρυκτική του διακονία.

Ἀναδειχθείς δέ παρ' ἐλπίδα, ἐν ἀγνοίᾳ του καί χωρίς νά τό ἐπιδιώξει ,Ἀρχιερεύς τοῦ Χριστοῦ καί Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων, παρέδωκε καί ἐδῶ ὁλοκληρωτικά, ἄνευ ὅρων καί ὁρίων, τόν ἑαυτό του στήν διακονία καί διαποίμανσι τῆς λαχούσης αὐτῷ Θεοσώστου Ἐπισκοπῆς. Κυριολεκτικά *«οὐκ ἔδωκεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καί ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις αὐτοῦ»*. Ἄγρυπνος, ἄοκνος, ἀκαταπόνητος, ἀκατάβλητος, ἀεικίνητος, ὁλοπρόθυμος, ἀνυποχώρητος καί χαλκέντερος εἶναι οἱ χαρακτηρισμοί, πού τοῦ ταιριάζουν. Καί ὄχι μόνον αὐτοί. Καί, κατά τό Εὐαγγελικόν λόγιον, *«ὁ ἑωρακώς μεμαρτύρηκε καί ἀληθινή ἐστίν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ»*.

Πέρα τούτων, θά ἀρκεσθῶ διά τό περιορισμένο τοῦ χρόνου τοῦ Θ. Κηρύγματος, στή μαρτυρία ἑνός ἐφήβου τότε καί νῦν καταξιωμένου Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεωργίου Κρουσταλάκη, πνευματικοῦ τέκνου τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου, τοῦ ὁποίου τό ἄριστο σύγγραμμα θά παρουσιασθῆ σήμερα σέ εἰδική τελετή στό φιλανθρωπικό Ἵδρυμα τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶ τῆς πόλεως αὐτῆς.

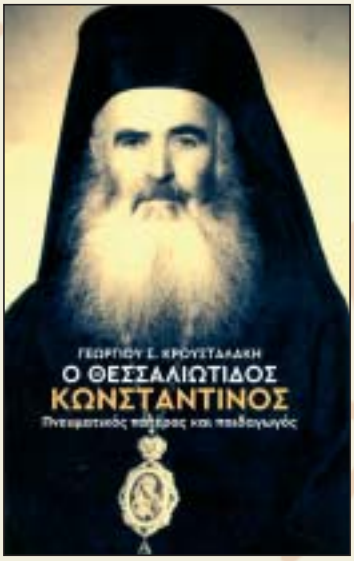
Γράφει ὁ προσφιλέστατος ἐλλογιμώτατος κ. Καθηγητής στό περισπούδαστο ἔργο του· ***«Ὁ Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνος, Πνευματικός Πατέρας καί Παιδαγωγός»***: *«Σ' ἕνα δεύτερο ἐπίπεδο προσπαθοῦμε νά ὁρίσουμε ἐννοιολογικά καί νά κατανοήσουμε πληρέστερα τήν ἱεραποστολική λειτουργία τοῦ πατρός Κωνσταντίνου, ὅπως αὐτή διαγράφεται μέσα στή θυσιαστική ἀφιέρωσή του στή ζωή τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Μέ ἰδιαίτερη συγκίνηση μελετᾶμε τήν παιδαγωγοῦσα διακονία τοῦ σεβάσμιου Γέροντα μας ὡς Πνευματικοῦ Πατέρα τῶν νέων κυρίως ἀνθρώπων, στήν κεφαλαιώδους σημασίας περίοδο τοῦ Ἐπισκοπικοῦ του Γολγοθᾶ.*

Ὁ π. Κωνσταντῖνος ἦταν ἕνας Ἀποστολικός

Συνέχεια στή σελ. 17

Μοναχός. Ἦταν Ἐπίσκοπος ἐπιφανής, ἀλλά εἶχε συνείδηση Μοναχοῦ καί ἔζησε μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του ὡς ἀφανής καί ἁπλός Μοναχός. Ὁ Χριστοκεντρικός του στοχασμός τόν ὁδήγησε στίς πηγές τῆς ἀσκητικῆς παράδοσης καί στή Θεολογία τῶν Νηπτικῶν Πατέρων...».

Καί σέ ἄλλο σημεῖο γράφει ὁ σεβαστός Καθηγητής: *«τέτοιο πρότυπο συμβούλου, κυρίως τῶν νέων ἀνθρώπων, ὑπῆρξε ὁ πατήρ Κωνσταντίνος. Ἦταν μιά ἱερή φυσιογνωμία, πού λειτουργοῦσε τή θεία πατρική σχέση μέ τά πνευματικά του παιδιά, μέ λεπτότητα καί διάκριση, κατά τήν Ὀρθόδοξη Παράδοση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας. Μέ τήν πνευματική καθοδήγηση, δηλαδή μέ τρόπο μυστικό καί πνευματικό, συνέβαλε σύμφωνα μέ τήν πατερική ἐμπειρία στή «γέννηση» καί «ἀναγέννηση» τῶν πνευματικῶν του παιδιῶν διά τοῦ Εὐαγγελίου».*

Τό σύγγραμμα τοῦ ἐλλογ. Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Ε.Κ.Π.Α. κ. Γεώργιου Κρουσταλάκη, πού ἀφιέρωσε στόν μακαριστό Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνο.

Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα κ. Γεώργιε,

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ὅσοι ἔχουμε μελετήσει τά τοῦ βίου καί τῆς πολιτείας τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καί ἱερά του συγγράμματα βλέπουμε νά ὑπάρχουν ὁμοιότητες ὡς πρός τήν διακονία τῆς Πνευματικῆς Πατρότητος καί τῆς παιδαγωγικῆς μεθόδου τοῦ Ἁγίου Πατρός μέ τόν ἀλησμόνητο Ἱεράρχη Κωνσταντῖνο.

Ἐκεῖνο, ὅμως, πού ἰδιαίτερα τούς συνδέει εἶναι ὁ ὑπέρ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καί τῆς Ἁγιωτάτης Αὐτοῦ Ἐκκλησίας διωγμός καί οἱ κακοπάθειες ὑπέρ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Εἴδαμε προηγουμένως ὅτι ὁ θεῖος Γρηγόριος, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, φυλακίστηκε γιά τήν Ὀρθόδοξη Πίστι καί Παράδοσι καί αἰχμαλωτίστηκε ἀπό Τούρκους πειρατές.

Καί ὁ ἀξιομακάριστος καί ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος Ἐπίσκοπος Κωνσταντῖνος κατέστη ὑπερόριος, δηλαδή ἐξόριστος, ὄχι δύο καί τρία, ἀλλά 33 ὁλόκληρα χρόνια, μακριά ἀπό τό προσφιλέστατο ποίμνιό του ***«ἕνεκεν ἀληθείας καί δικαιοσύνης»***, δυνάμει νόμων-συντακτικῶν πράξεων τοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Καί ὅμως δέν ἐκάμφθη, δέν ἐλύγισε, δέν ὀπισθοχώρησε καί δέν παρεσπόνδησε. Τόν τόπο τῆς ἐξορίας του, τόν μετέβαλε σέ παραδεισένιο τόπο, τόπο εἰρήνης καί εὐλογίας. Μέ τήν φιλάδελφη ἀγάπη τοῦ τότε Ποιμενάρχου μακαριστοῦ Νικοδήμου καί μέ τόν σεβασμό καί τήν εἰλικρινή ἀγάπη τοῦ τότε Πρωτοσυγκέλλου καί μετέπειτα Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας καί νῦν Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου οἱ Νεανικές Κατασκηνώσεις Ἀράχωβας τῆς «Ἁγίας Ταβιθᾶ», ὅπου τώρα ἀναπαύεται τό ἱερό σκήνωμά του, ὑπῆρξαν τό εὐλογημένο Ἡσυχαστήριό του, ἀλλά καί τό ἱερό ὁρμητήριό του γιά πνευματικούς ἀγῶνας μέχρι τήν ἔσχατη ἀναπνοή του.

Ἦταν συγκινητική ἡ στιγμή, ὅταν ὁ μακαριστός Ἐπίσκοπος Κωνσταντῖνος, εὑρισκόμενος στήν ἐπιθανάτιο κλίνη τοῦ Εὐγενίδειου Νοσοκομείου Ἀθηνῶν, ζήτησε νά ἀσπασθῆ τό χέρι τοῦ νῦν Μακαριωτάτου κ. Ἱερωνύμου, εὐχαριστώντας τον ἀπό καρδιᾶς γιά τήν 33χρονη ἐγκάρδια φιλοξενία του στή Μητρόπολί του καί μέ τό προορατικό του ὄμμα προεῖδε τήν ἀνάρρησι τοῦ τότε Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου στόν Ἀρχιεπισκοπικό Θρόνο.

Περαίνων τήν ὁμιλία μου αὐτή, αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσω θερμά τόν προσφιλέστατο Ἀδελφό Σεβ. Μητροπολίτη Θηβῶν, Λεβαδείας καί Αὐλίδος κ. Γεώργιο γιά τήν ὁλοπρόθυμη παροχή τῆς εὐλογίας του γιά τήν τέλεσι τοῦ κατ' ἔτος ἱεροῦ μνημοσύνου αὐτοῦ στόν Καθεδρικό Ἱερό Ναό τῆς Λιβαδειᾶς καί τήν ἐν συνεχείᾳ παρουσίασι τοῦ Τιμητικοῦ Τόμου, πού εὐσεβεστάτως καί φιλοπόνως συνέγραψε ὁ Καθηγητής κ. Κρουσταλάκης, ἀλλά καί γιά τόν σεβασμό καί τήν τιμή του πρός τόν ἀξέχαστο καί μαρτυρικό Ἐπίσκοπο Κωνσταντῖνο, τόν ὁποῖο ἐγνώριζε ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Νά ἔχουμε τίς εὐλογίες τοῦ ἀειμνήστου Γέροντά μας. Ἀμήν».

Σχολή Γονέων μηνός Μαρτίου 2025

Τό Σάββατο 15 Μαρτίου 2025 στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμοῦ καί τήν Κυριακή 16 Μαρτίου 2025 στό Λεοντσίνειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ, περί ὥραν 7 μ.μ., ἔγινε ἡ μηνιαία Σύναξις τῆς Σχολῆς Γονέων καί Κηδεμόνων μέ ὁμιλητή τόν **Παν/το Ἀρχιμανδρίτη π. Παῦλο Δημητρακόπουλο** μέ θέμα «**Ἡ Ὀρθοδοξία καί ἡ ὀρθοπραξία στήν οἰκογενειακή ζωή**».

Ὅταν ὁμιλοῦμε γιά Ὀρθοδοξία ἀσφαλῶς ἐννοοῦμε τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας, δηλαδή τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μόνη ἀληθής Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία ἵδρυσε ὁ Χριστός. Ὅταν πάλι ὁμιλοῦμε γιά ὀρθοπραξία, ἐννοοῦμε τήν ὀρθή καί ἔμπρακτη ἐκκλησιαστική ζωή, τήν βίωση τῆς ἐν Χριστῶ ζωῆς, ὅπως αὐτή βιώνεται μόνον μέσα στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία διατηρεῖ ἀνόθευτη καί ἀπαραχάρακτη τήν θεία ἀποκάλυψη, ὅπως τήν δίδαξε ὁ Χριστός, ὅπως τήν παρέλαβαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καί ὅπως τήν ἀνέλυσαν καί ἀνέπτυξαν οἱ ἅγιοι Πατέρες.

Οἱ ὅροι Ὀρθοδοξία καί ὀρθοπραξία εἶναι στενά συνυφασμένοι μεταξύ τους, διότι ἡ Ὀρθοδοξία παραπέμπει στήν ὀρθοπραξία, ἐνῶ ἡ ὀρθοπραξία προϋποθέτει τήν Ὀρθοδοξία. Μ' ἄλλα λόγια μόνον ὅταν ζοῦμε μέσα στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅταν δηλαδή ἔχουμε τήν ὀρθή Πίστη, τότε μόνον μποροῦμε νά ἔχουμε καί τήν ὀρθοπραξία, νά ἔχουμε δηλαδή ὀρθή καί καρποφόρα ἐκκλησιαστική ζωή. Οἱ ἀλήθειες τῆς Πίστεως δέν εἶναι ἁπλές δογματικές προτάσεις, πού διατυπώθηκαν σέ ἅγιες Συνόδους, ἀλλά ὅροι ζωῆς, πού παραπέμπουν στό ἦθος καί στήν ἴδια τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Τά δόγματα τῆς Πίστεως εἶναι τόσο ἄρρηκτα συνδεδεμένα μέ τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἔτσι ὥστε ἀλλοίωση αὐτῶν νά ἐπιφέρει ἀναπόφευκτα ἀλλοίωση καί καταστροφή καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Ὅ,τι ἰσχύει γιά τή σχέση Ὀρθοδοξίας καί ὀρθοπραξίας στήν ἐκκλησιαστική ζωή, ἰσχύει εἰδικότερα καί γιά τή σχέση Ὀρθοδοξίας καί ὀρθοπραξίας στήν οἰκογενειακή ζωή. **Μ' ἄλλα λόγια τά μέλη μιᾶς Ὀρθοδόξου χριστιανικῆς οἰκογένειας μόνον τότε μποροῦν νά καρποφορήσουν καί νά αὐξηθοῦν στήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὅταν βρίσκονται μέσα στούς κόλπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.** Στήν ἐποχή μας κυκλοφορεῖ καί δρᾶ ἕνα πλῆθος αἱρέσεων, παραθρησκευτικῶν ὁμάδων καί καταστροφικῶν λατρειῶν πού ἀσκοῦν δόλια προσηλυτιστική δράση καί στοχεύουν νά μᾶς ἀποσπάσουν ἀπό τούς κόλπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀλλοίμονο σ' ἐκεῖνον πού θά μπλέξει στά θανάσιμα δίχτυα μιᾶς αἱρέσεως, ἤ μιᾶς σέκτας. **Θεωροῦμε ἄκρως ἀπαραίτητη καί ἀναγκαία τήν ἄγρυπνη προσοχή ὅλων μας, ὥστε νά προφυλαχθοῦμε ἀπό τά δίχτυα κάποιας αἱρέσεως, ἤ παραθρησκευτικῆς ὁμάδος καί χωρίς νά τό καταλάβουμε βρεθοῦμε ἔξω ἀπό τήν σωστική ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτονόητη, ἐπίσης, θεωροῦμε τήν ἄγρυπνη φροντίδα καί τήν μέριμνα τῶν γονέων, προκειμένου νά προφυλάξουν τά παιδιά τους ἀπό ὅλα αὐτά τά συστήματα τῆς πλάνης, διότι τά παιδιά εὐκολότερα παρασύρονται καί πέφτουν θύματα ἀπό ὅτι οἱ γονεῖς.**

Παράλληλα, ἄκρως ἀπαραίτητη καί ἀναγκαία θεωροῦμε τήν συμμετοχή μας στήν λατρευτική, μυστηριακή καί κατηχητική ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί τοῦτο, διότι ὑπάρχουν σήμερα πάμπολλες οἰκογένειες, οἱ ὁποῖες διατηροῦν μιά πολύ χαλαρή καί τελείως ἐπιφανειακή σχέση μέ τήν ἐκκλησιαστική ζωή, πράγμα πού σημαίνει ὅτι ἡ συμμετοχή τους στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μηδαμινή ἕως ἀνύπαρκτη. Τό βάρος τῆς εὐθύνης γιά τήν ἔνταξη τῆς οἰκογένειας καί τήν ἐνεργό συμμετοχή της στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας πέφτει κυρίως στούς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται κατ' ἀρχήν μέ τό παράδειγμα τους καί στή συνέχεια μέ νουθεσίες

Συνέχεια στή σελ. 20

Σχολή Γονέων μηνός Ἀπριλίου 2025

Τό Σάββατο 5 Ἀπριλίου 2025 στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμοῦ καί τήν Κυριακή 6 Ἀπριλίου 2025 στό Λεοντσίνειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ, περί ὥραν 7 μ.μ., ἔγινε ἡ μηνιαία Σύναξις τῆς Σχολῆς Γονέων καί Κηδεμόνων μέ ὁμιλήτρια τήν **Ἐκκλησιαστική Ὑπάλληλο-Θεολόγο κ. Ἰωάννα Καραβοκύρη μέ θέμα «Οἰκογένεια: μία συνεχής Σταυροαναστάσιμη πορεία».**

Ἀπό την ἀρχή, ἡ ὁμιλήτρια τόνισε ὅτι ἡ ἀναφορά στή σημερινή οἰκογένεια δέν ἀφορᾶ τούς ἐκτός Ἐκκλησίας, ἀλλά ἐμᾶς τούς ἴδιους, τούς ἐκκλησιαζόμενους, τούς θεωρούμενους ὡς «καλούς χριστιανούς». Ἐντός αὐτῆς τῆς κοινότητας, ἡ οἰκογένεια ἐμφανίζεται πολλές φορές ἐξωτερικά «εὐσεβής», ἀλλά ἐσωτερικά κενή. Λειτουργεῖ μέσα ἀπό στερεότυπα, βιτρίνες καί ψευδαισθήσεις αὐτάρκειας: «παντρεύτηκα θρησκευτικά, πηγαίνω ἐκκλησία, ἔχω παιδιά-ἄρα εἶμαι καλή οἰκογένεια». Ὡστόσο, οἱ «καρποί» αὐτῆς τῆς κατάστασης -σύζυγοι ἀποξενωμένοι, παιδιά χωρίς πνευματικά στηρίγματα, σχέσεις χωρίς βάθος- δείχνουν πώς λείπει τό οὐσιαστικό περιεχόμενο: ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στό κέντρο τοῦ σπιτιοῦ.

Κεντρικός ἄξονας τῆς ὁμιλίας ἦταν ἡ θεολογική θεμελίωση τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογένειας. Ὁ γάμος, σύμφωνα μέ τήν ὀρθόδοξη παράδοση, δέν εἶναι κοινωνική σύμβαση, οὔτε ἁπλῶς συμβίωση δύο ἀνθρώπων, ἀλλά Μυστήριο σωτηρίας-ἕνας δρόμος πρός τή θέωση καί τήν ἁγιότητα. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία στεφανώνει τούς νεονύμφους. Τά στέφανα δέν εἶναι διακοσμητικά, ἀλλά σύμβολα ἀγωνιστῶν.

Ὁ ἔγγαμος βίος, ἑπομένως, δέν διαφέρει στήν οὐσία ἀπό τόν μοναχικό· καί οἱ δύο εἶναι δρόμοι ἀσκητικοί, πού καλοῦν σέ θυσία, αὐτοπροσφορά καί ὑπέρβαση τοῦ ἐγώ. Ὅπως ὁ Μοναχός ἐπιδιώκει τήν ἕνωση μέ τόν Χριστό, ἔτσι καί τό ἀνδρόγυνο καλεῖται νά πορεύεται **«ἐν Χριστῷ»**, ὄχι ὡς δυάδα ἀλλά ὡς τριάδα: ἄνδρας, γυναίκα καί Χριστός. Χωρίς Αὐτόν, κάθε σχέση γίνεται νομική, κοινωνική ἤ συναισθηματική σύμβαση, ὄχι Μυστήριο μέ ἐσχατολογική προοπτική.

Στή συνέχεια, ἡ ὁμιλήτρια, ἐπικαλούμενη παραδείγματα ἀπό Ἱερεῖς καί Πνευματικούς (π. Γεώργιο **Σχοινᾶ, π. Αἰμιλιανό Σιμωνοπετρίτη, π. Βασίλειο Θερμό), ἀναδεικνύει τή ρίζα τῆς οἰκογενειακῆς κρίσης: τήν ἀπουσία καλλιέργειας πνευματικῆς συνείδησης πρίν καί μέσα στόν γάμο.**

Ἡ φράση τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου «μπερδεμένα παιδιά μπερδεμένων οἰκογενειῶν» ἐκφράζει αὐτή την πνευματική ἀσθένεια. Τά παιδιά, στερούμενα τό βίωμα τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης, γίνονται φορεῖς τῆς ἴδιας ἀνισορροπίας.

Ἡ ὁμιλήτρια ἐπισήμανε πώς συχνά ἡ σχέση συζύγων καταστρέφεται ἀπό τήν ἔλλειψη ἐπικοινωνίας καί τρυφερότητας: ἕνας ἄνδρας πού δέν ἀκούγεται, μιά γυναίκα πού δέν ἀκούει· σύζυγοι πού ἔχουν ξεχάσει νά ποῦν «σ ἀγαπῶ», ἤ νά δείξουν στοργή. Ὁ ἕνας βλέπει τόν ἄλλον ὡς δεδομένο. Ἔτσι, ἡ συμβίωση γίνεται μηχανική, τό πάθος σβήνει, καί τελικά ὁ ἔρωτας -δῶρο τοῦ Θεοῦ, πού ὁδηγεῖ στήν ταπείνωση καί τήν ἀγάπη- ἐκφυλίζεται σέ φιλαυτία ἤ ἀπάθεια.

Ἡ οὐσία τοῦ γάμου, λέει ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ διαρκής ἄσκηση στήν ἀγάπη, τήν ταπείνωση καί τή συγχώρηση.

Ὅπως ὁ Μοναχός κρίνεται ἀπό τό ἄν ἀνέπαυσε τόν Γέροντα του, ἔτσι καί ὁ σύζυγος καί ἡ σύζυγος θά κριθοῦν ἀπό τό ἄν ἀνέπαυσαν ὁ ἕνας τόν ἄλλον. Ὁ π. Αἰμιλιανός Σιμωνοπετρίτης διδάσκει ὅτι τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως οἱ ἔγγαμοι δέν θά ἐλεγχθοῦν τόσο γιά τίς νηστεῖες ἤ τίς προσευχές τους, ἀλλά γιά τό πόσο ἀναπαύσανε τόν ἄνθρωπο τους. Αὐτή εἶναι ἡ οὐσία της χριστιανικῆς ἀγάπης.

Ἡ ἑρμηνεία τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς Κρίσεως, ὅπως τονίσθηκε, δέν ἀφορᾶ μόνο τούς φτωχούς καί τούς φυλακισμένους· ἀφορᾶ καί τόν σύζυγο ἤ τό παιδί πού «πεινάει καί διψᾶ» γιά ἀγάπη, προσοχή, στοργή. Τό πρῶτο πεδίο τῆς φιλαν-

Συνέχεια στή σελ. 20

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 19

θρωπίας εἶναι τό ἴδιο μας τό σπίτι.

Μέσα ἀπό αὐτή τήν προοπτική, **ἡ οἰκογένεια γίνεται κατ' οἶκον Ἐκκλησία,** δηλαδή **τόπος ἁγιασμοῦ καί μεταμόρφωσης. Ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος μαθαίνει νά ἀγαπᾶ, νά ὑπομένει, νά συγχωρεῖ, νά θυσιάζεται. Ἐκεῖ συντελεῖται ὁ καθημερινός σταυρός τοῦ ἐγώ καί ἡ μικρή ἀνάσταση τῆς σχέσης.**

Τό δεύτερο μεγάλο μέρος τῆς ὁμιλίας φώτισε τό βαθύτερο νόημα τοῦ θέματος: **«Σταυροαναστάσιμη πορεία».**

Ἡ ζωή κάθε χριστιανοῦ, καί ἰδιαίτερα ἡ οἰκογενειακή ζωή, εἶναι μιά συνεχής διάβαση ἀπό τόν σταυρό στήν ἀνάσταση. Ὁ Σταυρός εἶναι οἱ θλίψεις, οἱ πειρασμοί, οἱ ἀδυναμίες, ἀλλά κυρίως ἡ προσωπική πάλη μέ τόν ἴδιο μας τόν χαρακτήρα.

Ὅπως λέει ὁ π. Βασίλειος Θερμός, «ὁ σταυρός μου δέν εἶναι ὁ σύζυγος μου· ὁ σταυρός μου εἶμαι ἐγώ, μέ τά πάθη καί τά κουσούρια μου». Εἶναι σταυρός νά ἀναγνωρίσω τό δικό μου μερίδιο εὐθύνης, νά διορθώσω τόν ἑαυτό μου, νά παύσω νά κατηγορῶ τόν ἄλλον. Αὐτή ἡ ἐσωτερική μετάνοια εἶναι ἡ ἀφετηρία τῆς ἀνάστασης.

Ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος ἐξηγεῖ ὅτι ἄν ὑπομένουμε τίς δοκιμασίες «ἐν ὑπομονῇ πολλῇ», τότε «μιμούμεθα τά πάθη τοῦ Χριστοῦ». Ἔτσι ὁ σταυρός μεταμορφώνεται σέ δόξα καί κάθε πόνος σέ χαρά. Ἡ οἰκογένεια, ἑπομένως, εἶναι τό πεδίο, ὅπου βιώνεται αὐτό τό μυστήριο: ὁ θάνατος τοῦ ἐγωισμοῦ φέρνει τήν ἀνάσταση τῆς σχέσης, ἡ ταπείνωση φέρνει εἰρήνη, ἡ ὑπομονή γεννᾶ ἁγιότητα.

Ἡ ὁμιλήτρια κάλεσε σέ μιά πνευματική ἐπανεκκίνηση: νά ἀφήσουμε τίς «βιτρίνες» καί νά ζήσουμε μέ οὐσία. Δέν ἀρκεῖ νά ἔχουμε πολλά παιδιά, ἤ νά τηροῦμε τύπους. **Χρειάζεται νά ἔχουμε τόν Χριστό στό κέντρο τῆς οἰκογένειας, νά ἀναγνωρίζουμε τή ζωή μας ὡς χάρισμα καί εὐθύνη.**

Τά παιδιά δέν σώζονται ἀπό ἠθικολογίες, ἀλλά ἀπό τό βίωμα τῆς γονεϊκῆς ἀγάπης. Ὅταν βλέπουν τούς γονεῖς ἑνωμένους, εἰρηνικούς καί προσευχόμενους, μαθαίνουν κι αὐτά νά ἀγαποῦν. Ἡ οἰκογένεια γίνεται τότε «σχολεῖο ἀγάπης καί ταπείνωσης», ἕνα ἐργαστήριο ἁγιότητος.

Ἡ «Σταυροαναστάσιμη πορεία» τῆς οἰκογένειας δέν εἶναι ρομαντική μεταφορά, ἀλλά βίωμα ἐκκλησιαστικό καί ὑπαρξιακό. Ὁ γάμος εἶναι πρόσκληση σέ καθημερινό ἀγώνα, σέ συνεχή μεταμόρφωση. **Ὁ Σταυρός δέν εἶναι ὁ ἄλλος, ἀλλά ὁ ἴδιος μας ὁ ἑαυτός· καί ἡ Ἀνάσταση ἔρχεται ὅταν, μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ, μετατρέπουμε τίς δυσκολίες σέ εὐκαιρίες γιά ἀγάπη.**

Ἡ ὁμιλία ἔκλεισε μέ ἕναν ἐλπιδοφόρο λόγο: ὅπως ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή καταλήγει στό φῶς τῆς Ἀνάστασης, ἔτσι καί ἡ πορεία τῆς οἰκογένειας μπορεῖ νά ἀναγεννηθεῖ μέσα ἀπό τόν πόνο, τή μετάνοια καί τή Χάρη. **Ἡ ὁδός τῆς σωτηρίας περνᾶ μέσα ἀπό τό σπίτι, μέσα ἀπό τή σχέση μέ τόν ἄνθρωπο, πού μᾶς χάρισε ὁ Θεός· ἐκεῖ ὅπου μαθαίνουμε κάθε μέρα νά σταυρωνόμαστε, γιά νά μποροῦμε νά ἀναστηθοῦμε.**

Μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἡ ὁμιλία τῆς κας Καραβοκύρη ἀποτέλεσε ἕναν βαθύ θεολογικό καί ὑπαρξιακό στοχασμό πάνω στήν κατάσταση τῆς σύγχρονης ἑλληνικῆς καί χριστιανικῆς οἰκογένειας. Μέ λόγο προσωπικό, εἰλικρινή καί αὐτοκριτικό προσέγγισε τό θέμα ὄχι θεωρητικά, ἀλλά βιωματικά· ὡς ἄνθρωπος πού ἀγωνίζεται μέσα στή συζυγία καί τήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν, καί ὄχι ὡς κάποιος πού ἔχει ἤδη «φτάσει».Τήν εὐχαριστοῦμε θερμά.

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 18

καί συμβουλές, νά βοηθήσουν τά παιδιά τους καί μάλιστα ἀπό τή νηπιακή τους ἡλικία, πρός τήν κατεύθυνση αὐτή. Εἶναι ἀνάγκη ἐπίσης νά μαθητεύσουμε ὅλοι μας στίς ἀλήθειες τῆς Πίστεως μας καί στό νόμο τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δέν ὑπάρχει τίποτε πιό ἀναγκαῖο στήν πνευματική μας καρποφορία καί αὔξηση στήν ἐν Χριστῷ ζωή ἀπό τήν μελέτη καί ἀκρόαση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Μόνον ὑπό τήν προϋπόθεση τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς μας στήν λατρευτική, μυστηριακή καί κατηχητική ζωή τῆς Ἐκκλησίας θά μπορέσουμε νά φθάσουμε ἀπό τήν Ὀρθοδοξία στήν ὀρθοπραξία καί νά βιώσουμε πάνω στήν πράξη τήν ἐν Χριστῷ ζωή ὡς ζωντανά πλέον καί ἐνεργά μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος.

Εὐχαριστοῦμε πολύ τόν Παν/το Ἀρχιμ. π. Παῦλο Δημητρακόπουλο γιά τήν ὁμιλία του αὐτή, κατά τήν ὁποία ἀποσαφήνισε τούς ὅρους Ὀρθοδοξία καί ὀρθοπραξία καί τό πῶς αὐτοί βιώνονται μέσα στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλά καί μέσα στήν ὀρθόδοξη χριστιανική οἰκογένεια.

Τά Κύθηρα τίμησαν τόν Προστάτη τους Ὅσιο Θεόδωρο

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προστάτου τῆς νήσου μας Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήροις ἑορτάστηκε μέ ἱερή κατανύξη στήν ὁμώνυμο Ἱερά Μονή.

Τήν Κυριακή 11 Μαΐου 2025 ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κερνίτσης κ. Χρύσανθος ἀφίχθηκε στά Κύθηρα, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφείμ καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυ-

σοστόμου. Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ὁ Θεοφιλέστατος χοροστάτησε στην Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή τοῦ Ὁσίου πατρός Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήροις, ἐπί τῇ ἑορτή τοῦ Ὁσίου. Τό

πρωί τῆς Δευτέρας 12 Μαΐου 2025 ἐτελέσθη Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο καί τήν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ ὁ Θεοφιλ. Κερνίτσης ἐκήρυξε τόν Θεῖο Λόγο.

Ὁ Θεοφιλέστατος ἀναφέρθηκε στόν ἀγγελικό βίο τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου πού τόν κατέστησε ἐπίγειο ἄγγελο καί οὐράνιο ἄνθρωπο. Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος εἶναι δῶρο Θεοῦ γιά τήν ἁγιοτόκο Ἐκκλησία μας. Πρόσφερε τήν ἁγία του ζωή καί τούς πνευματικούς του ἀγῶνες ὡς δῶρα στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό. Ὁ Ἅγιος ἐγεννήθη στην Κορώνη τῆς Μεσσηνίας ἀπό εὐσεβεῖς καί ἐναρέτους γονεῖς. Πόσο εὐλογημένα εἶναι τά παιδιά που μεγαλώνουν σέ χριστιανικά σπίτια καί γνωρίζουν τή χριστιανική ζωή ἀπό τά πρῶτα τους βήματα!

Ποθώντας τό βίο τῆς ἀσκήσεως μετέβη πρῶτα στή Μονεμβασιά καί ἔπειτα στά Κύθηρα, ὅπου ἀγωνίστηκε μέ νηστεία, ἀγρυπνία καί προσευχή μιμούμενος τόν Τίμιο Πρόδρομο καί Βαπτιστή τοῦ Κυρίου, καθώς καί τούς μεγάλους Πατέρας καί ἀσκητάς τῆς ἐρήμου. Ἐκοιμήθη ὁσιακά ἕνα χρόνο περίπου ἀφ' ὅτου ἦλθε στά Κύθηρα καί διά πρεσβειῶν του ἐπιτελοῦνται μέχρι καί σήμερα θαυμαστά σημεῖα.

Τά μηνύματα που δίνει ὁ Ὅσιος Θεόδωρος διαχρονικά εἶναι νά ἀγαπήσουμε καί ἐμεῖς τόν Κύριον Ἰησοῦ Χριστόν καί τό θέλημά Του τό Ἅγιον.

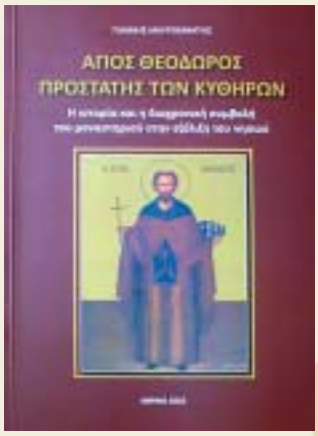

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώραν ἡ Ἱερά Λιτάνευσις τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου εἰς τό προαύλιο καί τόν περίβολο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς συνοδευόμενη ἀπό πολλούς πιστούς. Τίς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τίμησαν μέ τήν παρουσία τους πολιτικές καί στρατιωτικές Ἀρχές τοῦ τόπου μας.

Εἴθε ἡ Εὐλογία καί ἡ Χάρις τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου νά ἐπισκιάζει ὅλους μας.

Τό νέο βιβλίο «Ἅγιος Θεόδωρος Προστάτης τῶν Κυθήρων»

Ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Κυθήριου Γιάννη Μαυρομμάτη «ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ - Ἡ ἱστορία καί ἡ διαχρονική συμβολή τοῦ Μοναστηριοῦ στήν ἐξέλιξη τοῦ νησιοῦ», πραγματοποιήθηκε στίς 11 Αὐγούστου 2025 καί ὥρα 19:30 στόν προαύλιο χῶρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου ἀπό τόν Κυθηραϊκό Σύνδεσμο Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐκδήλωση διεξήχθη μέ μεγάλη ἐπιτυχία καί συγκέντρωσε πλῆθος Κυθηρίων καί φίλων τοῦ νησιοῦ, πού τίμησαν μέ τήν παρουσία τους τόν συγγραφέα καί τό ἔργο του.

Ἡ βραδιά ἄνοιξε μέ τόν χαιρετισμό τῆς Προέδρου τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, κ. Βασιλικῆς Σαμίου - Φλωροπούλου, ἡ ὁποία ἀναφέρθηκε στόν ρόλο τοῦ Συνδέσμου στή διατήρηση καί ἀνάδειξη τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς τῶν Κυθήρων καί στό ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον, πού παρουσιάζει τό βιβλίο τοῦ Γιάννη Μαυρομμάτη.

Τό βιβλίο παρουσίασαν οἱ κ.κ. Θεόδωρος Κουκούλης καί Κοσμᾶς Μεγαλοκονόμος. Ὁ κ.Θεόδωρος Κουκούλης φώτισε πτυχές ἀπό τήν ἱστορική πορεία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀλλά καί ἀπό τόν σύγχρονο ρόλο της καί τίς προοπτικές της καί ὁ κ. Κοσμᾶς Μεγαλοκονόμος ἑρμήνευσε μέ λογοτεχνικό καί γλαφυρό τρόπο τήν πνευματική καί κοινωνική συμβολή τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου στή ζωή τῶν Κυθήρων.

Στή συνέχεια, ὁ συγγραφέας κ. Γιάννης Μαυρομμάτης μίλησε γιά τό βιβλίο του, γιά τήν πορεία τῆς ἔρευνάς του καί τά κίνητρα πού τόν ὁδήγησαν στή συγγραφή τοῦ ἔργου.

Τή βραδιά ἐπισφράγισε ὁ χαιρετισμός τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ, ὁ ὁποῖος συνεχάρη θερμά τόν συγγραφέα καί εὐχήθηκε ἐγκάρδια γιά τήν εὐάρεστη ὑποδοχή τοῦ βιβλίου του.

Εὐχαριστίες ἐκφράσθηκαν στό βιβλιοπωλείο «Ἑξάντας», στούς Βαλέριο Καλοκαιρινό καί Ρενάτα Πανταζίδου (Photo Cerigo), καθώς καί σέ ὅλους τούς ἐθελοντές γιά τήν ὑποστήριξη στή διοργάνωση τῆς ἐκδήλωσης.

Ἡ ζεστή συμμετοχή τοῦ κοινοῦ καί τό ἔντονο ἐνδιαφέρον πού ἐκδηλώθηκε ἐπιβεβαίωσαν ὅτι τό ἔργο τοῦ Γιάννη Μαυρομμάτη ἀποτελεῖ πολύτιμη συμβολή στήν ἱστορική καί πνευματική μνήμη τῶν Κυθηρίων.

Γιορτή Λήξεως Κατηχητικῶν Σχολείων

Μέ ἐνθουσιασμό καί πνευματική ἀγαλλίαση, ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας πραγματοποίησε τήν ἐτήσια Γιορτή Λήξεως τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τή Δευτέρα 12 Μαΐου 2025 στό Λεοντσίνειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ.

Ἡ ἑορτή αὐτή ἀπετέλεσε ἐπιστέγασμα τῶν πνευματικῶν κόπων καί προσπαθειῶν τῶν παιδιῶν, τῶν κατηχητῶν καί τῶν οἰκογενειῶν τους καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ κατηχητικοῦ ἔτους. Μέσα ἀπό τή διδασκαλία, τήν προσευχή καί τήν κοινή συμμετοχή, οἱ νεανικές ψυχές καλλιέργησαν τίς ἀρετές καί ἑδραιώθηκαν στήν Ὀρθόδοξη πίστη καί παράδοση.

Κεντρικό στοιχεῖο τῆς φετινῆς ἑορτῆς ἦταν ἡ θεατρική παράσταση μέ τίτλο «Ὁ Χορός τῶν Λουλουδιῶν», ἕνα ποιητικό καί ἀλληγορικό ἔργο πού παρουσίασε τόν πνευματικό ἀγώνα τῆς ψυχῆς γιά τήν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν. Μέσα ἀπό διαλόγους καί συμβολισμούς, τά παιδιά μετέφεραν τό μήνυμα τῆς ἐσωτερικῆς μεταμορφώσεως καί τῆς χαρᾶς πού ἀπορρέει ἀπό τή ζωή ἐν Χριστῷ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ, Ἱερεῖς τοῦ νησιοῦ μας, Ἐκπαιδευτικοί, πολλοί συμπολίτες μας, μαθητές καί μαθήτριες τῶν Σχολείων τῆς νήσου μας τίμησαν μέ τήν παρουσία τους τή γιορτινή αὐτή ἐκδήλωση τῶν παιδιῶν μας, ἀποτελώντας ἡ παρουσία τους μιά πηγή ἐνθάρρυνσης καί στήριξης γιά τά παιδιά καί τούς κατηχητές.

Τήν πολύ ὄμορφη αὐτή γιορτινή ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ, ἀπευθύνοντας χαιρετισμό σέ ὅλους ὅσους τίμησαν μέ τήν παρουσία τους, ἀλλά καί μέ τήν προσφορά τους στή γιορτή λήξεως τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Μητροπόλεώς μας, καί μοιράζοντας τό ἐνθύμιο τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων στά παιδιά.

Εὐχές τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας πρός τούς διαγωνιζόμενους μαθητές Γυμνασίου καί Λυκείου

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Χριστός Ἀνέστη!

Καθώς ἑτοιμάζεσθε γιά τίς **Σχολικές Ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου μας** τῆς ἐφετινῆς χρονιᾶς, ὁ Ἐπίσκοπος καί οἱ Ἱερεῖς τῆς νήσου μας θέλουμε νά σᾶς συμπαρασταθοῦμε στόν σχολικό ἀγῶνα τῶν διαγωνισμῶν σας καί νά σᾶς εὐχηθοῦμε ἀπό καρδιᾶς καλή ὑγεία, τήν Θεία δύναμι, τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί πλούσια τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στήν μαθητική σας ζωή.

Σᾶς συμμεριζόμαστε στούς ἐπίμοχθους ἀγῶνες τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Θά συναγωνιζόμαστε μέ τίς προσευχές μας καί μέ τήν προσφορά τῆς Θείας Λειτουργίας στίς ἡμέρες τῶν διαγωνισμῶν σας, ἀλλά καί στίς ἐνδιάμεσες Θεῖες Λειτουργίες τῶν Κυριακῶν καί ἑορτῶν, ἐπικαλούμενοι τίς θεοπειθεῖς πρεσβεῖες τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑΣ καί τῶν Τοπικῶν μας Ἁγίων ΘΕΟΔΩΡΟΥ, ΕΛΕΣΗΣ καί ΑΝΘΙΜΟΥ τοῦ νέου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ, καί μνημονεύοντες τά ὀνόματά σας στήν Ἁγία Πρόθεσι σέ κάθε Θεία Λειτουργία.

Ἐγκάρδια σᾶς εὐχόμαστε νά ἔχετε πλούσιο τόν θεῖο φωτισμό καί ἄριστη ἐπίδοσι καί ἐπιτυχία!

Μέ θερμές εὐχές καί ἀγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Χριστός Ἀνέστη!

Καθώς πλησιάζει ἡ ἔναρξις τῶν **Σχολικῶν καί Πανελλαδικῶν Ἐξετάσεων τοῦ Λυκείου μας**, ἐμεῖς, ὁ Ἐπίσκοπος καί οἱ Ἱερεῖς τῆς νήσου μας, ἐπιθυμοῦμε νά σᾶς συμπαρασταθοῦμε στόν σχολικό ἀγῶνα τῶν διαγωνισμῶν σας καί νά σᾶς εὐχηθοῦμε ἀπό καρδιᾶς καλή ὑγεία, τήν Θεία δύναμι, τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί πλούσια τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή ζωή σας.

Ὡς Πνευματικοί Πατέρες σας καί Λειτουργοί τῆς νήσου μας εἴμαστε κοντά σας στούς μεγάλους καί ἐπίμοχθους ἀγῶνες τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Θά συναγωνιζόμαστε μέ τίς προσευχές μας καί μέ τήν προσφορά τῆς Θείας Λειτουργίας στίς ἡμέρες τῶν διαγωνισμῶν σας, ἀλλά καί στίς ἐνδιάμεσες Θεῖες Λειτουργίες τῶν Κυριακῶν καί ἑορτῶν, ἐπικαλούμενοι τίς θεοπειθεῖς πρεσβεῖες τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑΣ καί τῶν Τοπικῶν μας Ἁγίων ΘΕΟΔΩΡΟΥ, ΕΛΕΣΗΣ καί ΑΝΘΙΜΟΥ τοῦ νέου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ, καί μνημονεύοντες τά ὀνόματά σας στήν Ἁγία Πρόθεσι σέ κάθε Θεία Λειτουργία.

Ἐκ βάθους ψυχῆς εὐχόμαστε νά ἔχετε πλούσιο τόν θεῖο φωτισμό καί ἄριστη ἐπίδοσι καί ἐπιτυχία!

Μέ ἐγκάρδιες εὐχές καί ἀγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

Πρόγραμμα Θείων Λειτουργιῶν

Τρίτη, 3 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἱλαριωτίσσης Ποταμοῦ Κυθήρων.

Τετάρτη, 4 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Ἐλεούσης Φρατσίων.

Πέμπτη, 5 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Ὁδηγητρίας Καλάμου.

Παρασκευή, 6 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας - Κυθήρων.

Σάββατον, 7 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἰωάννου Στραποδίου.

Κυριακή, 8 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία

Συνέχεια στή σελ. 25

Συγχαρητήρια στούς ἐπιτυχόντες μαθητές (2025)

Ἀγαπητή/τέ μου,

Εὐλογημένη καί εἰρηνική ἡ νέα φοιτητική χρονιά!

Πολλή χαρά καί ἱκανοποίησι μᾶς προξένησε ἡ ἐπιτυχία σου στίς Πανελλήνιες ἐξετάσεις καί ἡ εἰσαγωγή σου στό Ἀνώτατο αὐτό ἐκπαιδευτικό Ἵδρυμα τῆς Χώρας μας.

Σέ συγχαίρω θερμότατα γι' αὐτό σου τό σπουδαῖο καί σημαντικό γιά τή ζωή σου ἐπίτευγμα. Σοῦ εὔχομαι πατρικά καί ὁλόψυχα καλή φοίτησι, καλή πρόοδο, καλές καί ἐπιτυχημένες σπουδές. Νά ἔχης καλή ὑγεία καί πλούσια τήν Θεία δύναμι καί εὐλογία στή νέα σου σταδιοδρομία.

Στούς καλούς γονεῖς καί τήν οἰκογένειά σας νά μεταδώσης τίς ἔνθερμες αὐτές συγχαρητήριες εὐχές μου.

Καί πάλιν σέ συγχαίρω ὁλόθερμα. Καλή πρόοδο καί καλή φοιτητική χρονιά. Τό νέο πανεπιστημιακό ἔτος 2025-2026 νά εἶναι γεμᾶτο χαρές καί Θεῖες εὐλογίες!

Μέ πατρικές εὐχές καί ἀγάπη

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

Ἐπιτυχόντες ΑΕΙ καί ΓΕΛ Κυθήρων 2025

ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ	ΙΔΡΥΜΑ
ΑΓΙΟΠΛΟΥΔΗ	ΑΡΕΤΗ	ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	ΕΛ.ΜΕ.ΠΑ.
		ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)	
ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	ΑΝΝΑ	ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ (ΑΙΓΑΛΕΩ)	ΠΑΝ. ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ	ΕΛΕΝΗ	ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ	ΠΑΝ. ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ
		ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ (ΑΙΓΑΛΕΩ)	
ΛΟΓΟΘΕΤΗ	ΜΥΡΤΩ	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ	ΠΑΝ. ΚΡΗΤΗΣ
		ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (ΡΕΘΥΜΝΟ)	
ΛΥΡΙΣΤΗ	ΠΑΝΩΡΑΙΑ-ΜΥΡΤΩ	ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ (ΠΑΤΡΑ)	ΠΑΝ. ΠΑΤΡΩΝ
ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ	ΘΕΟΔΩΡΑ-ΗΛΙΟΣΤΑΛΑΚΤΗ	ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ	Ε.Κ.Π.Α.
		ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (ΑΘΗΝΑ)	
ΣΚΛΑΒΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ (ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)	ΠΑ. ΜΑΚ.
ΤΕΝΤΙΤΝΙ	ΜΠΟΓΚΝΤΑΝ	ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)	ΕΛ.ΜΕ.ΠΑ.
ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ	ΠΑΝ. ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ
		ΓΕΩΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ (ΑΙΓΑΛΕΩ)	
ΧΥΣΙ	ΚΡΙΣΤΙΝΑ	ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)	ΕΛ.ΜΕ.ΠΑ.
ΒΕΝΕΡΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΧΟΛΗ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ	Α.Ε.Ν.

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 24

εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Ἐλέσης Πούρκου - Κυθήρων.

Δευτέρα, 9 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τό Ἱερό Παρεκκλήσιο Ἁγίας Τριάδος Μυρτιδίων.

Τρίτη, 10 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Τιμίου Προδρόμου Στραποδίου.

Τετάρτη, 11 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυρίδωνος Καλοκαιρινῶν.

Πέμπτη, 12 Ἰουνίου 2025. Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Ἄνω Λιβαδίου.

Παρασκευή, 13 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Ἐλεούσης Χώρας-Κυθήρων.

Σάββατον, 14 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικήτα Καλάμου.

Κυριακή, 15 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Πάντων Γουδιανίκων.

Δευτέρα, 16 Ἰουνίου 2025 (πρωΐ). Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας-Κυθήρων.

Β΄ Μαθητικό Συνέδριο Σχολικῆς Νεότητος

Μέ ἰδιαίτερη πνευματική χαρά καί συγκίνηση πραγματοποιήθηκε τό Σάββατο 3 Μαΐου 2025 τό Β΄ Μαθητικό Συνέδριο Σχολικῆς Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, στό εὐλογημένο νησί τῶν Κυθήρων, μέ θέμα: **«Τό ἄγχος καί ἡ διαχείρισή του»**. Μία εὐλογημένη σύναξη τῆς νεότητας, ἡ ὁποία προσφέρθηκε ὡς πνευματικό καταφύγιο, ὡς λιμάνι γαλήνης στά ταραγμένα ὕδατα τοῦ σύγχρονου κόσμου, ὅπου οἱ νέοι, ἐν μέσω πολλῶν πιέσεων, ἀναζητοῦν φῶς, ἀλήθεια καί ἐλπίδα.

Τήν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου τίμησε μέ τήν παρουσία καί τόν λόγο του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Σεραφείμ, ὁ ὁποῖος, μέ θερμή πατρική ἀγάπη, ἀπηύθυνε χαιρετισμό πρός τούς μαθητές καί τούς παρισταμένους, ὑπογραμμίζοντας τήν σπουδαιότητα τῆς νεανικῆς κατηχήσεως καί τήν ἀνάγκη ἐπιστροφῆς τῶν νέων στή Μητέρα Ἐκκλησία. Μέ λόγο μεστό παραμυθίας, ἐπεσήμανε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τόν κατ' ἐξοχήν χῶρο ἀνάπαυσης τῆς ψυχῆς καί πραγματικῆς ἀνακούφισης ἀπό τούς πολυμέριμνους λογισμούς καί τήν ταραχή τῆς ἐποχῆς.

Τό Συνέδριο περιελάμβανε σειρά ἀξιόλογων εἰσηγήσεων ἀπό τούς ἴδιους τούς μαθητές, καθώς καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἱεροθέου Κρητικοῦ, οἱ ὁποῖοι προσέγγισαν τό πολυσύνθετο θέμα τοῦ ἄγχους ἀπό ψυχολογικῆς, κοινωνιολογικῆς καί, κυρίως, πνευματικῆς πλευρᾶς:

Πρῶτος εἰσηγητής ὁ **Θεόδωρος Χλαμπέας**, ἀναφέρθηκε στό **«ἄγχος τῶν ἐπιδόσεων καί τίς ἀπαιτήσεις τῶν ἐνηλίκων»**, ὡς μία καθημερινή δοκιμασία τῶν μαθητῶν ἐντός τοῦ σχολικοῦ περιβάλλοντος. **Ἐπεσήμανε τήν ὑπέρμετρη, πολλές φορές, πίεση,** τήν ὁποία δέχονται οἱ νέοι νά ἀνταποκριθοῦν σέ προσδοκίες καί κοινωνικά πρότυπα, συχνά **ἀγνοώντας τή σημασία τῆς ἐσωτερικῆς ἰσορροπίας καί τῆς ψυχικῆς ὑγείας**.

Ἀκολούθως, **ὁ Θεόδωρος Μεγαλοκονόμος** προσεγγίζοντας τό θέμα **«Ὁ κόσμος τῶν κοινωνικῶν δικτύων καί τό ἄγχος τοῦ φαίνεσθαι»**, ἀνέπτυξε μέ εὐκρίνεια τήν ψευδαίσθηση τῆς ἀποδοχῆς καί προβολῆς, τήν ὁποία καλλιεργοῦν τά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης, καταδεικνύοντας ὅτι ὁ νέος ἄνθρωπος ἀντί νά ἀτενίζει τόν ἀληθινό του ἑαυτό, ἐγκλωβίζεται στό προσωπεῖο τῆς εἰκονικῆς ἐπιβεβαιώσεως. **Τόνισε ὅτι ἡ ἀληθινή ἀξία τοῦ ἀνθρώπου δέν ἔγκειται στό πρόσκαιρο καί ἐφήμερο τῆς εἰκόνας, ἀλλά στό βάθος τοῦ εἶναι καί στή ζωντανή σχέση μέ τό Θεό.**

Ἡ τρίτη εἰσήγηση, ἀπό τόν **Παναγιώτη Διακόπουλο, πού διαβάσθηκε ἀπό τόν Στράτο Κατσανεβάκη,** λόγω ἀπουσίας τοῦ πρώτου, ἀναφερόταν στήν **«τέχνη τοῦ νά ζῶ», παρουσιάζοντας ὑγιεῖς τρόπους διαχείρισης τοῦ ἄγχους, μέσω τῆς προσευχῆς, τῆς δημιουργικῆς ἀπασχόλησης καί τῆς οὐσιαστικῆς ἐπικοινωνίας.** Μέ σοφία καί ἁπλότητα ἐπεσήμανε ὅτι ἡ ζωή δέν στερεῖται δυσκολιῶν, ἀλλ' ἡ διαφορά ἔγκειται στό πώς ὁ ἄνθρωπος διαλέγει νά πορευθεῖ ἐντός αὐτῆς.

Ἀκολούθως, σέ μία πνευματική ἀναφορά, ἀναγνώσθηκε εἰσήγηση ἀπό τήν **Ξένια Διαμαντάκη** μέ θέμα **«Ὁ Χριστός ὡς λιμάνι γαλήνης»**, ἀναδεικνύοντας ὅτι ἡ **Ἐκκλησία δέν προσφέρει θεωρητικά σχήματα, ἀλλά βιωματική λύτρωση καί ἀνάπαυση, διά τῆς προσευχῆς, τῆς συμμετοχῆς στά ἱερά Μυστήρια καί τῆς προσωπικῆς σχέσης μέ τό Θεό.**

Ἡ **καταληκτική εἰσήγηση** ἔγινε **ἀπό τόν Διάκο-**

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων

νο π. Ἱερόθεο Κρητικό, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα **«Ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ ἄγχους στή διδασκαλία συγχρόνων Ἁγίων»**. Μέ ἀναφορά στούς λόγους συγχρόνων μορφῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως τῶν Ὁσίων Πορφυρίου καί Παϊσίου, **τόνισε ὅτι οἱ Ἅγιοι δίδαξαν ἁπλῶς καί οὐσιαστικῶς ὅτι μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀναθέτει τόν ἑαυτόν του στό Θεό, παύει νά ὑποδουλώνεται στούς φόβους του.** Ὁ π. Ἱερόθεος, μέ τό λόγο του, ὑπέδειξε ὅτι **ἡ ἐν Χριστῷ ζωή εἶναι ἡ μοναδική ἀληθινή ὁδός ἐλευθερίας καί ἐσωτερικῆς γαλήνης, προτείνοντας ταυτόχρονα νά κάνει ὁ κάθε νέος ἕναν ἅγιο φίλο του**.

Μετά τό πέρας τῶν εἰσηγήσεων, ἐπακολούθησε **ἐποικοδομητική συζήτηση**, κατά τήν ὁποία οἱ συμμετέχοντες, **μαθητές καί ἐκπαιδευτικοί, ἀντάλλαξαν ἀπόψεις καί προσωπικά βιώματα**, καταθέτοντας τούς δικούς τους προβληματισμούς.

Τό Συνέδριο κατέληξε **σέ σημαντικά πορίσματα**, ὑπογραμμίζοντας ὅτι:

1. Τό σχολικό ἄγχος ἀποτελεῖ ἕνα σοβαρό καί πολυσύνθετο φαινόμενο πού ἐπηρεάζει τήν ψυχική καί σχολική πορεία τῶν μαθητῶν. Ἡ ἀποτελεσματική ἀντιμετώπισή του ἀπαιτεῖ τή συνεργασία σχολείου, οἰκογένειας καί τοῦ ἴδιου τοῦ μαθητή. Πρέπει νά καλλιεργηθεῖ ἕνα περιβάλλον ἀποδοχῆς, ἀσφάλειας καί δημιουργικότητας. Ἡ πρόληψη καί ἡ σωστή διαχείριση τοῦ ἄγχους συμβάλλουν στήν ὁλόπλευρη ὑγεία καί πρόοδο τῶν παιδιῶν.

2. Ἡ ἐποχή μας διακατέχεται, σύν τοῖς ἄλλοις, ἀπό **τό ἄγχος τοῦ «φαίνεσθαι», μιά ματαιόδοξη προσήλωση στήν εἰκόνα καί τήν ψηφιακή ἐπιβεβαίωση, πού ἀλλοιώνει τό ἀληθινό «εἶναι» τοῦ ἀνθρώπου**. Τά κοινωνικά δίκτυα, ἄν καί χρήσιμα ἐργαλεῖα, ὅταν μετατρέπονται σέ αὐτοσκοπό καί μέσο προβολῆς, προκαλοῦν ἄγχος στούς διαχειριστές τους, τρέφοντας ταυτόχρονα ἀνασφάλειες καί ἀποξενώνοντάς τους ἀπό τόν πραγματικό κόσμο.

3. **Ἡ πρόληψη καί ἡ σωστή διαχείριση τοῦ ἄγχους συμβάλλουν στήν ὁλόπλευρη ὑγεία καί πρόοδο τοῦ ἀνθρώπου.** Ἡ ἐπικοινωνία καί ἡ δημιουργικότητα προτείνονται ὡς τρόποι ἀντιμετώπισης τούς ἄγχους. «**Ἡ τέχνη τοῦ νά ζῶ δέν εἶναι νά μή φοβᾶμαι ποτέ, ἀλλά νά ξέρω πού νά στραφῶ ὅταν φοβᾶμαι».**

4. **Ὡς προσφορότερος τρόπος ἀντιμετώπισης τοῦ ἄγχους ἀπό ἐκκλησιαστικῆς πλευρᾶς εἶναι νά προσφεύγει κανείς στόν Χριστό, στήν Ἐκκλησία καί στά μυστήριά της.** Ὁ κόσμος προσφέρει ψευδεῖς καί προσωρινές λύσεις. Ὁ Χριστός ὅμως εἶναι ὁ Κύριός μας καί Θεός μέ ζωντανή παρουσία δίπλα μας, ἕτοιμος νά μᾶς στηρίξει. Ὅταν τόν ἀφήσουμε νά κυβερνήσει τό πλοῖο τῆς ζωῆς, ἀκόμη κι ἄν φυσοῦν ἄνεμοι, ἡ καρδιά μας θά γαληνεύει.

Τό Συνέδριο ἐπισφραγίσθηκε μέ δεῖπνο, πού οἱ νέοι εἶχαν τήν εὐκαιρία νά συνομιλήσουν καί νά κοινωνήσουν τῆς χαρᾶς τῆς συναναστροφῆς, σέ πνεῦμα ἀγάπης.

Ἐν κατακλεῖδι, **ἡ εὐλογημένη αὐτή σύναξη ἀπετέλεσε ζωντανή μαρτυρία** ὅτι καί στήν ἐποχή τοῦ ψηφιακοῦ κατακερματισμοῦ, **ἡ νεότητα δύναται νά ἀτενίζει τό μέλλον μέ αἰσιοδοξία, ὅταν παραμένει ριζωμένη στή ζωντανή παράδοση τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας** καί ἀντλεῖ δυνάμεις ἀπό τά πνευματικά της ἀποθέματα.

Ἑορταστικές Ἐκδηλώσεις γιά τήν Ἐπέτειο τῆς Ἕνωσης τῶν

Μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα καί σέ κλίμα σεβασμοῦ καί ἐθνικῆς συγκίνησης πραγματοποιήθηκαν στά Κύθηρα τήν Τετάρτη, 21 Μαΐου 2025, οἱ καθιερωμένες ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τήν ἐπέτειο τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑπτανήσων μέ τή Μητέρα Ἑλλάδα, γεγονός ὀρόσημο τῆς νεώτερης

ἑλληνικῆς ἱστορίας. Οἱ ἐκδηλώσεις τιμοῦν τή μνήμη τῶν προγόνων πού μέ ὅραμα, πίστη καί ἐπιμονή συνέβαλαν στή διατήρηση τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας, τῆς Ὀρθόδοξης Πίστης καί τῆς ἐθνικῆς ταυτότητας τῶν νησιῶν, ἐνῶ ἡ Ἕνωση τοῦ 1864 ἀποτελεῖ ἱστορική δικαίωση τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν.

Οἱ ἐκδηλώσεις ξεκίνησαν στίς 11:00 π.μ. μέ τήν τέλεση τῆς Δοξολογίας στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἐσταυρωμένου Χώρας Κυθήρων, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ. Ἡ παρουσία τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, τῶν μαθητῶν καί τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς προσέδωσε στόν ἑορτασμό αἴσθημα ἑνότητας. Ἡ Δοξολογία ἀπο-

τέλεσε τήν πνευματική ἑστία τῶν ἐκδηλώσεων, ὑπενθυμίζοντας ὅτι ἡ ἐλευθερία καί ἡ ἑνότητα τοῦ Ἔθνους οἰκοδομοῦνται καί διαφυλάσσονται μέ πίστη καί συλλογικότητα.

Ἀκολούθησε στίς 11:30 π.μ. ἡ Ἐπιμνημόσυνος Δέηση στήν Πλατεία Στάη Χώρας Κυθήρων, ὅπου οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, φορέων καί στρατιωτικῶν μονάδων κατέθεσαν στεφάνια στό Ἡρῶον Πεσόντων. Στήν τελετή συμμετεῖχαν ὁ Ἀντιδήμαρχος Κυθήρων κ. Κομηνός Γεώργιος, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Μεγαλοκονόμος Γεώργιος, δημοτικοί σύμβουλοι, ἐκπρόσωποι τοῦ Ναυτικοῦ Παρατηρητηρίου, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καί τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς, καθώς καί ἐκπρόσωποι τῆς Ἕνωσης Ἑπτανησίων Ἑλλάδος καί τῶν μαθητῶν τῶν τοπικῶν σχολείων.

Ἰδιαίτερη στιγμή τῆς ἐκδήλωσης ἀποτέλεσε ἡ ἐκφώνηση τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου ἀπό τόν μαθητή τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων Θεόδωρο Μεγα-

λοκονόμο. Ὁ ἐν λόγῳ μαθητής ἐκφώνησε ἕναν σπουδαῖο πανηγυρικό λόγο πρός τιμήν τῆς ἐπετείου τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μέ τήν Ἑλλάδα (1864). Μέ ὕφος σεμνό ἀλλά διεισδυτικό, ὁ ὁμιλητής ἀνέδειξε τή σημασία τοῦ γεγονότος ὡς πρώτου εἰρηνικοῦ ἐδαφικοῦ ἐπαναπατρισμοῦ ἑλληνικῶν περιοχῶν στό νεοσύστατο τότε ἑλληνικό κράτος. Ἀνατρέχοντας στήν ἱστορική πορεία τῶν Ἑπτανήσων -Κέρκυρας, Κεφαλονιᾶς, Ζακύνθου, Λευκάδας, Ἰθάκης, Παξῶν καί Κυθήρων-, τόνισε ὅτι, παρά τή μακραίωνη ξένη κυριαρχία, τά νησιά διατήρησαν ἀλώβητη τήν

Ἑπτανήσων μέ τή Μητέρα Ἑλλάδα στά Κύθηρα, 21 Μαΐου 2025

ἑλληνική γλώσσα, τήν Ὀρθόδοξη Πίστη καί τήν ἐθνική τους συνείδηση. Ἰδιαίτερη μνεία ἔκανε στά Κύθηρα, τά Ἀντικύθηρα καί τήν Ἐλαφόνησο, πού, ἄν καί γεωγραφικῶς ἀπομεμακρυσμένα, ὑπῆρξαν ἀναπόσπαστο μέλος τῆς Ἑπτανησιακῆς Πολιτείας ὑπό βρετανική προστασία μετά τό 1815. Ὁ ὁμιλητής παρουσίασε τή σταδιακή ἀφύπνιση τοῦ ριζοσπαστικοῦ κινήματος, τό ὁποῖο, ἀπό τή δεκαετία τοῦ 1840, διεκδίκησε μέ σθένος τήν ἕνωση μέ τή μητέρα Ἑλλάδα. Ὑπογράμμισε τίς μορφές τῶν Ριζοσπαστῶν βουλευτῶν Ἰωσήφ Μομφεράτου, Ἰωάννη Λασκαράτου καί Γεράσιμου Λιβιεράτου, καθώς καί τή συμβολή τῆς πολιτικῆς συγκυρίας τοῦ 1863, ὅταν ἡ ἐκθρόνιση τοῦ Ὄθωνα καί ἡ ἄνοδος τοῦ Γεωργίου Α΄ ἄνοιξαν τόν δρόμο πρός τήν πολυπόθητη ἕνωση. Μέ γλαφυρότητα περιέγραψε τήν ὑψωμένη ἑλληνική σημαία στά λιμάνια τῶν νησιῶν ὡς **«δικαίωση αἰώνων»** καί ὑπογράμμισε πώς **ἡ Ἕνωση δέν ἦταν ἁπλή διοικητική μεταβολή, ἀλλά ἀποκατάσταση ἱστορικῆς ἀληθείας καί ἐθνικῆς ἀξιοπρέπειας. Κλείνοντας, ὁ Θεόδωρος Μεγαλοκονόμος κάλεσε τούς συμπατριῶτες του νά διατηροῦν ζωντανή τήν ἱστορική μνήμη καί τήν ἑνότητα τοῦ λαοῦ, βλέποντας στήν ἐθνική ἱστορία ὄχι παρελθόν ἀλλά ὁδηγό καί ἔμπνευση γιά τό μέλλον.** Ἔκλεισε μέ πατριωτική συγκίνηση, εὐχόμενος **«Χρόνια πολλά στά Κύθηρα, στά Ἑπτάνησα, στήν Ἑλλάδα»**.

Τό πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων ὁλοκληρώθηκε μέ χορευτικές παραστάσεις ἀπό τή μαθητιώσα νεολαία, πού παρουσίασε παραδοσιακούς χορούς τῶν Ἑπτανήσων, καί μέ τήν καθιερωμένη παρέλαση μαθητῶν καί μαθητριῶν τῶν σχολείων τοῦ νησιοῦ. Οἱ νεώτεροι, μέσα ἀπό τή συμμετοχή τους, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἱστορική μνήμη παραμένει ζωντανή καί μεταδίδεται στίς νέες γενιές μέ σεβασμό καί ὑπερηφάνεια.

Οἱ φετινές ἐκδηλώσεις, μέ τήν παρουσία τῆς τοπικῆς κοινωνίας, τῶν Ἀρχῶν καί τῆς μαθητιώσας νεολαίας, ἀνέδειξαν ὄχι μόνο τήν ἱστορική σημασία τῆς Ἕνωσης τῶν Ἑπτανήσων, ἀλλά καί τή διαχρονική ἀξία τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας καί τῆς πολιτισμικῆς κληρονομιᾶς. Ἡ ἐπέτειος αὐτή ὑπενθυμίζει σέ ὅλους μας ὅτι ἡ ἐλευθερία καί ἡ ἱστορική συνέχεια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀποτελοῦν ὑποχρέωση καί τιμή γιά κάθε γενιά, ἐνῶ ἡ μνήμη τῶν προγόνων μας παραμένει φάρος γιά τό μέλλον.

Ἐπετειακή ὁμιλία γιά τήν Ἕνωση τῶν Ἑπτανήσων

Κύθηρα, 21 Μαΐου

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων

Ἀξιότιμε κ. Ἀντιδήμαρχε καί ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν,

Ἀξιότιμες κ. Διευθύντριες τῶν Σχολείων μας, Ἀξιότιμοι κυρίες καί κύριοι,

Ἀγαπητοί μου συμμαθητές,

Μέ αἰσθήματα τιμῆς καί εὐθύνης στεκόμαστε σήμερα ἐνώπιόν σας, στήν ἱστορική γῆ τῶν Κυθήρων, γιά νά τιμήσουμε τήν 21η Μαΐου, ἡμέρα τῆς Ἕνωσης τῶν Ἰονίων Νήσων μέ τήν Ἑλλάδα, πού συντελέστηκε ἐπισήμως τό ἔτος 1864. Ἕνα κορυφαῖο ὁρόσημο τῆς νεότερης ἑλληνικῆς ἱστορίας, τό ὁποῖο σηματοδότησε τόν πρῶτο εἰρηνικό ἐδαφικό καί ἐθνικό ἐπαναπατρισμό ἑλληνικῶν περιοχῶν στό νεοσύστατο τότε Ἑλληνικό Κράτος.

Τά Ἑπτάνησα -Κέρκυρα, Κεφαλονιά, Ζάκυνθος, Λευκάδα, Ἰθάκη, Παξοί καί τά ἀγαπημένα μας Κύθηρα- εἶχαν ἐπί αἰῶνες ἰδιαίτερη ἱστορική διαδρομή. Ἀπό τή Βενετοκρατία ἕως τή Βρετανική προστασία, τά νησιά αὐτά διατήρησαν τήν ἑλληνική γλώσσα, τήν Ὀρθόδοξη Πίστη, τήν παιδεία καί τήν ἐθνική συνείδηση ζωντανές, παρά τίς ἐπιρροές τῶν ξένων κυριαρχιῶν.

Τά Κύθηρα-Τσιρίγο μαζί μέ τά Ἀντικύθηρα ἤ Τσιριγότο καί τήν Ἐλαφόνησο, ἄν καί γεωγραφικά ἀπομακρυσμένα ἀπό τά ὑπόλοιπα Ἑπτάνησα, ὑπῆρξαν ἀναπόσπαστο μέρος τῆς Ἑπτανησιακῆς Πολιτείας. Ἀπό τό 1815, μετά τή Συνθήκη τῶν Παρισίων, τά νησιά αὐτά ἀποτέλεσαν τήν Ἡνωμένη Πολιτεία τῶν Ἰονίων Νήσων, ὑπό τήν προστασία τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Τό ἡμιαυτόνομο αὐτό κρατικό μόρφωμα διέθετε θεσμούς καί Βουλή, ἀλλά ἡ τελική ἐξουσία παρέμενε στόν Ὕπατο Ἀρμοστή πού διοριζόταν ἀπό τό Λονδίνο.

Παρά τίς διοικητικές βελτιώσεις πού ἐπέφερε ἡ βρετανική παρουσία, ὁ περιορισμός τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καί ἡ ἀπουσία ἐθνικῆς αὐτοδιάθεσης ὁδήγησαν στήν ἀνάπτυξη ἔντονου ριζοσπαστικοῦ κινήματος. Ἀπό τή δεκαετία τοῦ 1840 καί ἐντονότερα τό 1850, οἱ Ριζοσπάστες βουλευτές τῶν Ἰονίων Νήσων προέβαλαν μέ θάρρος τό αἴτημα τῆς Ἕνωσης μέ τήν Ἑλλάδα, μέ πρωτοπόρες μορφές ὅπως ὁ Ἰωσήφ Μομφεράτος, ὁ Ἰωάννης Λασκαράτος καί ὁ Γεράσιμος Λιβιεράτος.

Ἡ πολιτική συγκυρία τοῦ 1863, μέ τήν ἐκθρόνιση τοῦ βασιλέως Ὄθωνα καί τήν ἄνοδο τοῦ Γεωργίου Α΄, ἐπέτρεψε τήν πραγματοποίηση τοῦ διαχρονικοῦ αὐτοῦ αἰτήματος. Ἡ Βρετανία, ἐπιδιώκοντας νά ἐνισχύσει τή θέση τοῦ νέου βασιλιᾶ καί νά καλλιεργήσει σταθερές σχέσεις μέ τήν Ἑλλάδα, παραιτήθηκε ἀπό τήν προστασία τῶν Ἰονίων Νήσων.

Ἔτσι, στίς 21 Μαΐου 1864, μέ τήν ὑπογραφή σχετικῆς διεθνοῦς συνθήκης, τά Ἑπτάνησα ἑνώθηκαν ἐπίσημα μέ τήν Ἑλλάδα. Ἡ ὑψωμένη ἑλληνική σημαία στά λιμάνια καί τίς πλατεῖες τῶν νησιῶν ἦταν ἡ ἀποτύπωση μίας δικαιοσύνης αἰώνων. Γιά τά Κύθηρα, αὐτή ἡ ἕνωση σήμαινε τήν πλήρη ἐπιστροφή στήν ἑλληνική οἰκογένεια, τή δικαίωση τῶν προσπαθειῶν καί τῶν θυσιῶν τῶν προγόνων μας

Ἡ Ἕνωση δέν σήμαινε ἁπλῶς μία διοικητική μεταβολή. Ἦταν ἡ ἀποκατάσταση τῆς ἱστορικῆς καί πολιτισμικῆς ἀλήθειας. Γιά τά Κύθηρα, ἰδίως, ἡ ἐνσωμάτωσή τους στήν ἑλληνική ἐπικράτεια ὑπῆρξε δικαίωση τῶν προσπαθειῶν γενεῶν πού διατήρησαν ἄσβεστη τήν ἑλληνικότητα, παρά τήν

Συνέχεια στή σελ. 35

Εἰκοσάχρονη Ἀρχιερατεία
(2005-2025)

Μέ τήν ἁρμόζουσα ἱεροπρέπεια καί σεμνότητα ἐτελέσθη τήν Τετάρτη 30 Ἰουλίου 2025, στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἐσταυρωμένου Χώρας-Κυθήρων, Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως εἴκοσι ἐτῶν Ἀρχιερατικῆς Διακονίας τοῦ Σε-

βασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ. Μαζί μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας συλλειτούργησαν οἱ Ἱερεῖς τοῦ νησιοῦ μας, καί οἱ δύο Διάκονοι, καί ἐτελέσθη ἀρτοκλασία ὑπέρ ὑγείας καί μακροημερεύσεως τοῦ τιμωμένου Ἀρχιερέως.

Πρίν τήν ἀπόλυσι, τόν λόγο ἔλαβε πρῶτος ὁ Αἰδ/τος π. Πέτρος Μαριάτος, Ἰατρός, ὁ ὁποῖος, μέ λόγο θερμό καί εὐγνώμονα, ἀναφέρθηκε στό πρόσωπο καί στό ἔργο τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὑπογραμμίζοντας τήν προσφορά του στόν τόπο καί τήν κοινωνία. Στάθηκε σέ τρία χαρακτηριστικά σημεῖα αὐτῆς τῆς προσφορᾶς:

1. Στήν καθοριστική συμβολή του στήν ἀνέγερσι τοῦ νέου Νοσοκομείου, κατόπιν ἐνεργειῶν του γιά τήν παραχωρήση ἐκτάσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Θεοδώρου·

2. Στήν συνέχιση καί ἐνίσχυση τῆς Ὁμάδας Κοινωνικῆς Φροντίδας καί Ἀλληλεγγύης, ἡ ὁποία μέ διακριτικότητα καί σταθερότητα στηρίζει τούς συνανθρώπους μας πού βρίσκονται σέ ἀνάγκη·

3. Στήν ἵδρυση Σχολῆς Γονέων, μέ στόχο τήν στήριξη νέων ζευγαριῶν καί γονέων, τήν ὁποία στελεχώνουν καταρτισμένοι ἐπιστήμονες καί ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Δημήτριος Καλαϊτζάκης, ἐκπροσωπώντας τήν Κυθηραϊκή Ἀδελφότητα Ἀθηνῶν καί Πειραιῶς, ἀπηύθυνε λόγο εὐχαριστίας πρός τόν Σεβασμιώτατο, ἀναδεικνύοντας τήν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρα του καί τό πλούσιο φιλανθρωπικό του ἔργο. Ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος, τοῦ προσέφερε ἕνα ἐγκόλπιο μέ τήν εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ὡς ἐνθύμιο ἀγάπης καί σεβασμοῦ.

Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ ἴδιος ὁ Σεβασμιώτατος, ἐμφανῶς συγκινημένος, εὐχαρίστησε τούς παρισταμένους Κληρικούς καί Λαϊκούς, καθώς καί ὅλους ὅσοι τόν στήριξαν καί τόν στηρίζουν στήν Ἀρχιερατική του

πορεία. Ἰδιαίτερη εὐχαριστία ἀπηύθυνε πρός τόν Κύριο, πού τοῦ χάρισε εἴκοσι χρόνια Ἀρχιερατικῆς Διακονίας στό Ἱερό Θυσιαστήριο. Ἀνέφερε ὅτι ἀποδέχθηκε τήν ἀποστολή του στά Κύθηρα ὡς θέλημα Θεοῦ καί ὅτι, ἀπό τήν

Συνέχεια στή σελ. 32

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 33

πρώτη στιγμή, αἰσθάνθηκε τήν παρουσία Του νά εὐλογεῖ τή διακονία του.

Ὑπογράμμισε ὅτι ἡ εἰς Ἐπίσκοπο Χειροτονία του τοῦ ἐχάρισε τό χάρισμα νά ἀγαπᾶ τόν Λαό καί τόν Κλῆρο τῆς Μητροπόλεώς του ἀπό καρδιᾶς-ἀκόμη καί ἐκείνους πού, ὅπως εἶπε, τόν πίκραναν. Δήλωσε ἐπίσης πώς δέν ἄλλαξε ἡ στάση του πρός τούς ἀνθρώπους λόγῳ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ του ἀξιώματος· πάντοτε πορεύεται μέ ἁπλότητα, ταπείνωση καί ἀγάπη, μέ γνώμονα τήν Ἀρχιερατική του συνείδηση. ***«Ἡ μεγαλύτερη μου χαρά», ἀνέφερε, «εἶναι νά βλέπω τά παιδιά μέσα στήν Ἐκκλησία, ὄχι γιά νά γεμίσουν οἱ Ναοί, ἀλλά γιά νά γεμίσουν οἱ καρδιές τους μέ τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ».***

Σχετικά μέ τούς ἀγῶνες του γιά τήν προστασία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καί Μοναστηριακῆς περιουσίας, τόνισε ὅτι ὅλα γίνονται μέ σεβασμό στούς Ἱερούς Κανόνες καί στήν κανονική τάξη τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά λειτουργοῦν ὅλα εὐσχημόνως καί κατά τάξιν. Ἀπαντώντας μέ πραότητα σέ ὅσους τόν ἐπέκριναν ἤ τόν παρεξήγησαν, εἶπε ὅτι πάντοτε προσεύχεται γι' αὐτούς καί τούς μνημονεύει.

Γνωστοποιήθηκε ὅτι οἱ ὑπόλοιπες προγραμματισμένες ἑορταστικές ἐκδηλώσεις - μεταξύ αὐτῶν καί ἡ διημερίδα πού εἶχε προγραμματιστεῖ - ἀνεβλήθησαν, ὡς ἐλάχιστη ἔνδειξη συμπαράστασης πρός τούς πληγέντες ἀδελφούς μας ἀπό τήν πρόσφατη καταστροφική πυρκαγιά.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἔκλεισε τόν λόγο του, ἐνθυμούμενος τόν Σεβάσμιο μακαριστό Γέροντά του, Μητροπολίτη Ὕδρας κυρό Ἱερόθεο, πού εἶχε ἐπαναλάβει, ἐπί τή εὐκαιρία τῶν 30 χρόνων Ἀρχιερατείας του, τόν Κυριακό λόγο ὅτι *«οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν»* (Λκ. 17,10).

Μετά τό πέρας τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων, προσφέρθηκε κέρασμα στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἑνορίας, ὅπου ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε εὐχές. Νά σημειωθεῖ ὅτι ἐψάλη ἄσμα παραδοσιακό, ἀπό τόν ἴδιο τόν Μητροπολίτη, προσαρμοσμένο στά δεδομένα τοῦ νησιοῦ μας, τό ὁποῖο εἶχε μελοποιήσει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρ. Θήρας κ. Ἐπιφάνιος. Τό ἄσμα, ὑπό τόν τίτλο **«Νησάκια μου»**, προσκαλεῖ τούς νησιῶτες νά ἐπιστρέψουν στό νησί τους. Αὐτή ἦταν καί ἡ εὐχή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας.

Μέ εὐγνωμοσύνη, λοιπόν, πρός τόν Θεό καί μέ διάθεση προσφορᾶς συνεχίζεται τό ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἔχοντας ὡς πρότυπο τόν σεμνό καί ἀκάματο Ποιμένα της.

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 30

ἀπόσταση ἀπό τόν ἐθνικό κορμό.

Ἀξίζει νά σημειώσουμε ὅτι ἡ ἔνταξη τῶν Ἑπτανήσων, καί τῶν Κυθήρων ἀνάμεσά τους, ὑπῆρξε εἰρηνική-σπάνιο φαινόμενο σέ ἐποχές γεωπολιτικῶν ἀναταραχῶν. Καί τοῦτο καθιστά τήν ἐπέτειο αὐτή διπλά σημαντική: ὡς παράδειγμα διπλωματικῆς ἰσχύος καί ὡς ἀπόδειξη τῆς ἐπιμονῆς ἑνός λαοῦ νά ἐπιστρέψει στίς ρίζες του.

Ἀγαπητοί συμπατριῶτες,

Ἡ σημερινή ἡμέρα δέν εἶναι μόνο ἡμέρα ἱστορικῆς μνήμης. Εἶναι ἡμέρα εὐθύνης. Μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ ἐλευθερία καί ἡ ΕΝΟΤΗΤΑ κατακτῶνται μέ συλλογικό ἀγώνα, ἐθνική συνείδηση καί πίστη σέ διαχρονικές ἀξίες.

Ὀφείλουμε, λοιπόν, νά σταθοῦμε ἀντάξιοι τῶν προγόνων μας, μελετώντας τήν ἱστορία ὄχι ἁπλῶς ὡς παρελθόν, ἀλλά ὡς ὁδηγό γιά τό μέλλον

Ἄς θυμηθοῦμε καί ἄς τιμήσουμε τούς προγόνους μας, πού κράτησαν ζωντανή τήν ἐλπίδα καί τό ὅραμα τῆς Ἕνωσης. Ἄς γίνουμε κι ἐμεῖς ἄξιοι συνεχιστές αὐτῆς τῆς παράδοσης, διατηρώντας ζωντανή τήν ἱστορική μνήμη καί τήν ἐθνική μας ταυτότητα.

Τά Κύθηρα, ὡς τόπος πολιτισμοῦ, παράδοσης καί ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ, συνεχίζουν νά τιμοῦν τή μνήμη αὐτῶν πού ἀγωνίστηκαν γιά τήν Ἕνωση. Καί μέ τή σημερινή μας παρουσία ἐδῶ, ἀποδεικνύουμε ὅτι ἡ ἱστορική αὐτή στιγμή παραμένει ζωντανή καί φωτεινή.

Χρόνια πολλά στά Κύθηρα.
Χρόνια πολλά στά Ἑπτάνησα.
Χρόνια πολλά στήν Ἑλλάδα.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθῆναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

ΠΡΩΤ. 3172

ΑΡΙΘ.

ΑΘΗΝΗΣΙ ΤΗ 26ῃ Ἰουνίου 2025

ΔΙΑΚΡ. 1486

Πρός
τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ
Εἰς Χώραν Κυθήρων

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Διά τῆς μετά χεῖρας Ἐπιστολῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζει τῇ Ὑμετέρᾳ λίαν ἡμῖν ἀγαπητῇ Σεβασμιότητι ὑποκαρδίους εὐχάς καί προσρήσεις ἐπί τῇ συμπληρώσει εἰκοσαετοῦς θεοφιλοῦς διακονίας εἰς τήν κατά Κύθηρα καί Ἀντικύθηρα «Συνεκλεκτήν» (Α΄ Πέτρ. 5, 13), ἐν ᾗ μετά πλήρους ἀφοσιώσεως, ἀποστολικοῦ ζήλου, πατρικῆς στοργῆς καί μερίμνης, εὐαγγελικῆς ἁπλότητος καί πίστεως θερμουργοῦ δίδετε τήν μαρτυρίαν Ὑμῶν «περί τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος» (Α΄ Πέτρ. 3, 15) καί στηρίζετε εἰς τήν πίστιν καί τήν εὐσέβειαν τόν ἐμπεπιστευμένον Ὑμῖν εὐλογημένον Λαόν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, πληροφορουμένη περί τοῦ πολυσχιδοῦς ποιμαντορικοῦ Σας ἔργου, χαίρει ἐν Κυρίῳ καί συγχαίρει Ὑμῖν καί δοξάζει τό Ὑπερύμνητον καί Παντευλόγητον Ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὅστις ἐνδυναμοῖ Ὑμᾶς, ταῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πνοαῖς, εἰς τήν τελεσφόρον ἐπιτέλεσιν τῆς ἐπισκοπικῆς Ὑμῶν διακονίας.

Σεβασμιώτατε, ἡ θεάρεστος εἰκοσαετής διακονία Σας εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων εἶναι διακονία ἐκκλησιαστικοῦ ποιμένος, ἔχοντος ὡς πρότυπον τόν Καλόν Ποιμένα καί Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Ὅντινα θερμῶς ἱκετεύομεν, ἵνα καί ἔτι ὅπως ἐνισχύῃ Ὑμᾶς ἐν παντί καί δωρῆται Ὑμῖν «σύνεσιν ἐν πᾶσιν» (Β΄ Τιμ. 2, 7), «ἵνα στρατεύησθε τήν καλήν στρατείαν» (Α΄ Τιμ. 1, 18) καί «ὑπερπλεονάσῃ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετά πίστεως καί ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Α΄ Τιμ. 1, 14).

Περαίνοντες, συγχαίρομεν Ὑμᾶς, ἐπευχόμενοι Ὑμῖν ὅπως ὁ Κύριος τῆς Δόξης ἐπιμηκύνῃ τά ἔτη τῆς ζωῆς Ὑμῶν καί χαρίζηται Ὑμῖν πᾶσαν ἀγαθοδωρίαν καί πάν ἐφετόν πρός δόξαν Αὐτοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας, «ἣν ἐκτήσατο τῷ τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι».

Ἐπί δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τήν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα φιλήματι ἁγίῳ, διατελοῦμεν μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόθεος Β΄, πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεύς
Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΥΘΗΡΩΝ & ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ
Τ.Κ. 801 00 Κ Υ Θ Η Ρ Α
ΤΗΛ.:2736031202 & 2736038359
FAX :2736031202

Ἐν Κυθήροις τῇ 3ῃ Ἰουλίου 2025

Ἀριθ. Πρωτ.: 208

Πρός
Τὴν Ἱεράν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἰωάννου Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήνας

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,

Βαθυσεβάστως ἀναφέρω Ὑμῖν ὅτι περιχαρῶς καί «ὡς *δρόσον Ἁερμῶν ἐπί τά ὄρη Σιών*» ἔλαβον τάς τιμίας μοι καί ἐγκαρδίους εὐχάς καί προσρήσεις Ὑμῶν, τοῦ Μακαριωτάτου Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, καί τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν – Συνοδικῶν Μελῶν τῆς τρεχούσης Συνοδικῆς περιόδου, ἐπί τῇ Θείᾳ συνάρσει συμπληρώσει εἰκοσαετοῦς ταπεινῆς Ἀρχιερατικῆς Διακονίας ἐν τῇ κληρωθείσῃ μοι Θεοσώστῳ Ἱερᾷ Μητροπόλει Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων, καί σπεύδω εὐγνωμόνως νά ἐκφράσω τάς ἐκ μέσης καρδίας εὐχαριστίας μου δι' αὐτάς.

Ἐκ βαθέων δοξάζω καί εὐχαριστῶ τόν Πανάγιον Τριαδικόν Θεόν ἡμῶν καί τήν Παντοβασίλισσαν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον καί Ἀειπάρθενον Μαρίαν, τήν ἐνταῦθα ἐπικαλουμένην Μυρτιδιώτισσαν, Προστάτιδα, Ἔφορον καί Πολιοῦχον τῶν Κυθήρων καί τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοστηρίκτου Ἐπαρχίας, διά τάς ἐπιδαψιλεφθείσας μοι Θείας δωρεάς καί εὐλογίας, κατά τήν διαρρεύσασαν 20ετίαν. Καί παρακαλῶ ἐκθύμως ὅπως, συγχωρούμεναι παρά τοῦ Παντοκράτορος Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν τυχόν παραλείψεις μου καί ἀβλεψίαι, παρατείνῃ τό ἔλεος καί τήν Χάριν Αὐτοῦ ἐν τῇ διακονίᾳ τοῦ φιλοχρίστου Ποιμνίου μου καί τῇ Ἁγιωτάτῃ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ «*ἕως ἄν παρέλθω*» πρός τάς αἰωνίους μονάς.

Ταύτην τήν εὐχήν ἐκζητῶ ἐκ βάθους ψυχῆς μου παρ' Ὑμῶν, Μακαριώτατε Δέσποτα, καί τῇ Ἀνωτάτῃ ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ, ὅπως εὖρω, μετά τοῦ λογικοῦ Ποιμνίου μου, «*ἔλεος καί χάριν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως*».

Καί ἐπί τούτοις ἀσπαζόμενος Ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, διατελῶ,

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

†Ο Κυθήρων & ΑντικυθήρωνΣεραφείμ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ | ΑΘΗΝΩΝ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1899

KYTHERIAN ASSOCIATION
PIRAEUS | ATHENS
ESTABLISHED 1899

Πειραιάς 20 Ιουλίου 2025

Προς τον Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων Σεραφείμ

Σεβασμιώτατε,

Η Κυθηραϊκή Αδελφότητα Πειραιώς – Αθηνών εκφράζει τον θερμό της χαιρετισμό και τα ειλικρινή της συγχαρητήρια προς την Ιερά Μητρόπολη Κυθήρων και Αντικυθήρων για τη διοργάνωση της εόρτιας Επετειακής Διημερίδας, προς τιμήν και μνήμην του Αγίου Γερβασίου, και επί τη συμπληρώσει είκοσι ετών από την ενθρόνιση του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Σεραφείμ στα αγαπημένα και ευλογημένα Κύθηρα.

Με την ευκαιρία αυτής της επετείου, τιμούμε όχι μόνο το γεγονός της ενθρονίσεως, αλλά και το πολυσχιδές και ουσιαστικό σας έργο. Η άγρυπνη μέριμνά σας για την ορθή τήρηση των ιερών κανόνων της Εκκλησίας, η έμπρακτη στήριξη προς τις ασθενέστερες οικογένειες, η φροντίδα για τη νέα γενιά των Κυθηρίων, αλλά και το πλούσιο συγγραφικό σας έργο, αποτελούν αδιάψευστους μάρτυρες της προσφοράς σας προς τον λαό και την τοπική μας Εκκλησία.

Με χαρακτηριστικό σας γνώρισμα τον ακούραστο και αφοσιωμένο χαρακτήρα, συνεχίζεται αδιάλειπτα να διακονείτε με συνέπεια και αυταπάρνηση το ποίμνιό σας, τηρώντας με ευλάβεια και σεβασμό τα ήθη και τα έθιμα των Κυθήρων, διατηρώντας ζωντανή την πνευματική και πολιτιστική μας παράδοση.

Ευχόμαστε ολοψύχως κάθε επιτυχία στις εργασίες της επετειακής Διημερίδας. Η Κυθηραϊκή Αδελφότητα Πειραιώς – Αθηνών θα εκπροσωπηθεί διά του Αντιπροέδρου της, κ. Δημήτρη Καλαϊτζάκη,

Σας ευχαριστούμε θερμά που πάντοτε ανταποκρίνεστε με αγάπη και προθυμία στις προσκλήσεις μας, ενισχύοντας πνευματικά τη σχέση μας με το νησί, ως ζωντανός σύνδεσμος με τις ρίζες και την πίστη μας.

Με τις ευλογίες της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας, να συνεχίσει να σας ενδυναμώνει στο έργο σας και να φωτίζει όλους μας.

Με σεβασμό και τιμή για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Δημήτρης Παρίσης

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ - 1899

Ο Γεν. Γραμματέας

Χαράλαμπος Πετρόκειλος

210.4174887 kythiraiki.adelfotita@gmail.com @kythiraikiadelfotitapeiraios
Ναυαρίνου 7-Πειραιάς Τ.Κ. 18534

Ἡ Ἱερά Πανήγυρις τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης

Μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα ἑορτάστηκε καί φέτος ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης στήν ὁμώνυμο Ἱερά Μονή. Συγκεκριμένα, τό ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης 31 Ἰουλίου 2025, ἐτελέσθη πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Θεο-

φιλεστάτου Ἐπισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσάνθου καί συγχοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ.

Πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Ἁγίας καί ἡ Πρόοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπου τελέστηκε ἡ ἀρτοκλασία, παρουσίᾳ τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου, καθώς κι ἀρκετῶν προσκυνητῶν καί θερινῶν ἐπισκεπτῶν τῆς νήσου μας.

Τό πρωί τῆς κυριωνύμου ἡμέρας (1/8) τελέστηκε Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο ὑπό τῶν ἰδίων Ἀρχιερέων, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσάνθου. Ὁ ἅγιος Κερνίτσης ἐκήρυξε ἐμπνευσμένα τόν θεῖο λόγο κατά τήν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ἀναφερόμενος τόσο στά μηνύματα πού κομίζει στόν σύγχρονο κόσμο τό μαρτύριο τῆς Ἁγίας Ἐλέσης, ὅσο καί τήν δύναμη πού ἀντλεῖ ὁ πιστός χριστιανός ἀπό τόν Τίμιο καί Ζωοποιό Σταυρό τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου τήν Πρόοδο ἑορτάζουμε.

Πρό τῆς ἀπολύσεως ἐτελέσθη ὁ Ἁγιασμός στό ἱερό προσκυνητάρι πού βρίσκεται στό σημεῖο, ὅπου κατά θαυμαστό τρόπο ἐσχίσθη ὁ βράχος, ὥστε νά προφυλαχθεῖ προσωρινῶς ἡ Ἁγία ἀπ' τό ἀνθρωποκυνηγητό τοῦ αἱμοδιψῆ πατέρα της.

Σημειώνουμε ὅτι ὁ ἅγιος Κερνίτσης ἔχει ἐπισκεφθεῖ καί στό παρελθόν τό νησί τῶν Κυθήρων, ἀνταποκρινόμενος ὁλοπρόθυμα καί μέ ἀγάπη στήν εὐγενική πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφείμ.

Εὐχή ὅλων μας εἶναι νά ἀναλάβει καί πάλι τήν παλαιά του αἴγλη τό εὐλαβικό ἔθιμο τοῦ Δεκαπεντισμοῦ, τόσο στήν Ἁγία Ελέσα, ὅσο καί στίς Ἱερές Μονές τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης καί τῆς Ἁγίας Μόνης.

Εἴθε το ἀκμαῖο φρόνημα καί ἡ στερεή Πίστις τῆς Ἁγίας Ἐλέσης στόν Χριστό νά μᾶς ἐμπνέει καί νά μᾶς ἐνδυναμώνει στούς δυσχείμερους καιρούς ὅπου διανύουμε.

Ἡ Χειροτονία τοῦ π. Λουκᾶ Βάσση εἰς Διάκονον

Μέ πνευματική ἀγαλλίαση καί κατανυκτική εὐλάβεια ἐτελέσθη τό πρωί τοῦ Σαββάτου τῆς 19ης Ἰουλίου 2025, στόν Ἱερό Ναό Παναγίας Δέσποινας Καραβᾶ Κυθήρων, ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ εὐλαβοῦς κ. Λουκᾶ Βάσση, μέχρι πρότινος στρατιωτικοῦ ἰατροῦ, καί οἰκογενειάρχου, καταγομένου ἐκ Ρόδου.

Τήν χειροτονία ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ, μέσα σέ συγκινητική ἀτμόσφαιρα καί ἐνώπιον εὐάριθμων πιστῶν, συγγενῶν καί φίλων τοῦ χειροτονηθέντος, οἱ ὁποῖοι συνέρρευσαν στόν Ἱερό Ναό γιά νά συμπροσευχηθοῦν καί νά γίνουν κοινωνοί τῆς μεγάλης αὐτῆς χαρᾶς.

Στή Θεία Λειτουργία συλλειτούργησαν ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π.Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, οἱ Πρωτοπρεσβύτεροι π. Πέτρος Μαριᾶτος καί π.Παναγιώτης Διακόπουλος καί ὁ Διάκονος π. Ἱερόθεος, οἱ ὁποῖοι μέ συγκίνηση πλαισίωσαν τόν νέο Διάκονο στό πρῶτο του βῆμα στήν Ἱερωσύνη.

Ὁ π. Λουκᾶς, μετά ἀπό πολυετή διακονία στίς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ὡς ἰατρός, μέ προσφορά στόν ἄνθρωπο καί τήν Πατρίδα, ἔλαβε τή μεγάλη ἀπόφαση - μέ ψυχική γενναιότητα καί Πίστη - νά ἀφήσει τή στρατιωτική του σταδιοδρομία καί νά ἀφοσιωθεῖ ὁλοκληρωτικά στήν ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καί στήν πνευματική ἰατρεία τῶν ψυχῶν τῶν ἀδελφῶν του ἐν Χριστῷ.

Κατά τή διάρκεια τῆς προσφωνήσεώς του, ὁ Σεβασμιώτατος, ἀπευθυνόμενος πρός τόν Ὑποδιάκονο Λουκᾶ, ἀνέπτυξε μέ θεολογική πληρότητα τό μέγα καί ἱερό λειτούργημα τῆς Ἱερατικῆς Διακονίας. Ἐπισήμανε τήν ἰδιαιτερότητα τῆς πορείας τοῦ νέου Κληρικοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπό τή διακονία τῶν σωμάτων ἔρχεται στή διακονία τῶν ψυχῶν, ἀντλώντας διδάγματα ἀπό τά φωτεινά παραδείγματα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ καί τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ τοῦ Ἰατροῦ, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, τῶν ὁποίων φέρει τό ὄνομα.

Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος παραλλήλισε τήν ἐπιστημονική ἰατρική πράξη μέ τή θεραπευτική δύναμη τῆς Ἱερωσύνης, ἐπικαλούμενος τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο καί ὑπογραμμίζοντας ὅτι ὁ Διάκονος τῆς Ἐκκλησίας καλεῖται νά εἶναι «ἰατρός ψυχῶν» - πρᾶος, ἐλεήμων, νηφάλιος καί διακριτικός, παροτρύνοντας τόν νέο Διάκονο νά δια-

Συνέχεια στή σελ. 39

Ἡ προσφώνησις στόν χειροτονούμενο τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας

Εὐλαβέστατε Ὑποδιάκονε Λουκᾶ,

Μέχρι πρό τινος διακονοῦσες τούς συνανθρώπους μας, καί πιό συγκεκριμένα τούς στρατιῶτες καί τούς Ἀξιωματικούς τῆς Πατρίδος μας, στά θέματα τῆς σωματικῆς ὑγείας, ὡς ἰατρός τῶν σωμάτων, μέ τά δεδομένα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, πού ἐσπούδασες.

Ἔργο σπουδαῖο καί σημαντικό νά εἶσαι ὁ καλός παραστάτης καί ὁ ἀγαθός ἄγγελος τῶν ἀρρώστων καί πονεμένων ἀδελφῶν μας.

Ἤδη, ἀφοῦ ὑπηρέτησες ὑπέρ τήν 20ετίαν εἰς τό στράτευμα τῆς Πατρίδος μας ὡς στρατιωτικός Ἰατρός, μέ προοπτική νά γίνης Ἀρχίατρος, ἐπέλεξες νά ἀφήσης τήν διακονία τοῦ στρατωτικοῦ Ἰατροῦ καί νά ἀφιερωθῆς στή διακονία τοῦ Πνευματικοῦ Ἰατροῦ, τοῦ Ἰατροῦ καί θεραπευτοῦ τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων.

Μεγάλη καί εὐλογημένη ἡ προσφορά τῶν Ἰατρῶν μας. Μέγιστη καί ἱερώτατη ἡ διακονία καί ἰατρεία τῶν Πνευματικῶν Ἰατρῶν.

Ἄς ἀκούσωμε τί λέγει περί αὐτῶν ὁ Χρυσορρήμων Πατήρ τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος:

«Οἱ Ἰατροί καυτηριάζουν τήν πληγή καί δέν κατηγοροῦνται γι' αὐτό, μολονότι μερικές φορές δέν πετυχαίνει ἡ ἐπέμβασίς τους. Οἱ ἄρρωστοι, ἔστω καί ἄν πονᾶνε, πού χειρουργοῦνται, θεωροῦν τούς ἰατρούς ὡς εὐεργέτες τους, κι ἄς τούς προκαλοῦν πόνο. Πολύ περισσότερο πρέπει νά αἰσθάνεται ἔτσι ὅποιος δέχεται ἔλεγχο γιά τό καλό του (πνευματική ἰατρεία). Ἀλλά καί ὅσοι ἐλέγχουμε, ἄς τό κάνουμε μέ πολλή ἀγάπη, μέ πολλή σύνεσι» (ΕΠΕ 18Α, 754).

«Ἰατρός εἶναι ὁ διδάσκαλος τῶν ψυχῶν. Ὁ Ἰατρός ὅμως δέν χτυπάει, ἀλλά διορθώνει καί θεραπεύει τόν πληγωμένο» (ΕΠΕ 24, 40).

Συνέχεια στή σελ. 40

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 38

κονήσει τήν Ἐκκλησία μέ εὐλάβεια, αὐταπάρνηση καί γνήσιο ἐκκλησιαστικό φρόνημα.

Κατά τήν ὥρα τῆς χειροτονίας, ὁ π. Λουκᾶς, γονάτισε εὐλαβικά ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, δίδοντας τήν ὑπόσχεση νά ἀφιερωθεῖ ὁλοκαρδίως στή νέα του κλήση, νά ὑπηρετήσει τόν Χριστό καί τό ποίμνιό Του.

Στήν εὐχαριστήριο προσλαλιά του, ἐκφώνησε μέ δάκρυα εὐγνωμοσύνης εὐχαριστίες πρός τόν Τριαδικό Θεό, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τούς Ἁγίους προστάτες του, ἀλλά καί πρός τήν οἰκογένειά του, τή σύζυγό του Ἰουλία καί τήν κόρη του Ἄννα, καθώς καί ὅλους ὅσοι τόν στήριξαν στήν μέχρι τοῦδε πορεία του. Μέ ταπείνωση ἀναφέρθηκε στή θυσιαστική ἀγάπη τῆς Διακόνισσάς του, πού ἀποδέχθηκε μέ προθυμία καί Πίστη τήν ἀλλαγή πορείας τῆς ζωῆς τους.

Εὐχαρίστησε ἰδιαιτέρως τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Σεραφείμ γιά τήν πατρική του ἀγάπη, τήν ἐμπιστοσύνη καί τήν ποιμαντική καθοδήγηση, καθώς καί τούς πατέρες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά τήν ἀδελφική τους ὑποστήριξη καί τήν πνευματική τους φροντίδα.

Ἡ χειροτονία τοῦ π. Λουκᾶ ἀποτελεῖ μεγάλη εὐλογία ὄχι μόνον γιά τήν Ἱερά Μητρόπολη Κυθήρων, ἀλλά καί γιά ὅλη τήν Ἐκκλησία, ὡς μαρτυρία ἀφοσιώσεως, αὐτοθυσίας καί Πίστης εἰς τόν Θεό. Εἶναι ὄντως πολύ συγκινητικό ἕνας νέος ἄνθρωπος νά ἀφήνει τήν θέσι του στή στρατιωτική ἱεραρχία γιά τήν ἐκκλησιαστική διακονία. Μέσα σ' ἕναν κόσμο ταραγμένο καί ρευστό, ἡ παρουσία τέτοιων ἀνθρώπων στό ἱερατικό σῶμα ἀποτελεῖ ζωντανή μαρτυρία τοῦ ὅτι ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει νά γεννᾶ λειτουργούς *«ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ»*.

Μέ τήν εὐχή τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ νέος Διάκονος ἐντάχθηκε στό πνευματικό δυναμικό τῆς Μητροπόλεως μας καί τίθεται στήν ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, ἀναλαμβάνοντας συντόμως μετά τήν ἐπικείμενη χειροτονία του εἰς Πρεσβύτερον, ποιμαντικά καθήκοντα, πάντοτε ὑπό τήν πνευματική καθοδήγηση τοῦ Ἐπισκόπου.

Εὐχόμαστε στόν π. Λουκᾶ καλή διακονία, καρποφόρο καί θεοφιλή, μέ ὑγεία καί πνεῦμα θυσιαστικῆς προσφορᾶς καί νά ἀκούσει τό: ***«Εὖ δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ... εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου». Ἀμήν.***

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 39

«Ὁ Χριστός, ὡς ἄριστος Ἰατρός, τότε πού ὁ πυρετός τῆς (διωκτικῆς) μανίας τοῦ (μετέπειτα Ἀποστόλου) Παύλου ἦταν στά ὕψη, πρόσφερε τήν βοήθειά Του. Ἔπρεπε νά ἀναχαιτισθῆ ὁ Σαῦλος, ὅσο εὑρίσκονταν κυριευμένος ἀπό τήν μανία. Τότε (μέ τήν παρέμβασι τοῦ Κυρίου μας) κυρίως παραδόθηκε. Καταδίκασε τόν ἑαυτό του, πού τόλμησε τόσο φοβερά πράγματα (κατά τῶν Χριστιανῶν) (ΕΠΕ 15, 562).

«Ἐνῶ ἀκόμη ἔβραζε μέσα του ἡ μανία, ὁ Χριστός προσέλκυσε τόν Παῦλο... Ἐκεῖνον τόν Ἰατρόν θαυμάζουμε περισσότερο, πού θά μπορέση νά σβήση τόν ὑψηλό πυρετό, νά καταπραΰνει τήν φλόγα τῆς ἀρρώστειας, πού εὑρίσκεται στό ἔσχατο σημεῖο, καί νά θεραπεύση τελείως τόν βαρειά ἄρρωστο. Κάτι τέτοιο ἔκανε καί ὁ μεγάλος Ἰατρός, ὁ Χριστός, στήν περίπτωσι τοῦ Ἀπ. Παύλου» (ΕΠΕ 26, 424).

Ἀγαπητέ Ὑποδιάκονε Λουκᾶ,

Εἶχες καί ἔχεις στή ζωή σου δύο φωτεινά πρότυπα Ἰατρῶν ψυχῶν τε καί σωμάτων, τά ὁποῖα καί θά διατηρήσης στήν ἀρχόμενη ἀπό σήμερα ἱερατική σου ζωή.

Φέρεις τό ὄνομά τους καί θά γίνης κοινωνός τῆς Θείας Χάριτός των.

Ὁ πρῶτος, ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστής Λουκᾶς ***«ὁ ἀγαπητός Ἰατρός»***, ὅπως τόν χαρακτηρίζει ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος, εἶχε τήν Ἀποστολική Χάρι. Καί ὁ ἕτερος, ὁ Ἅγιος Λουκᾶς ὁ Ρῶσος, ταλαντοῦχος Ἰατρός, Ἐπίσκοπος Συμφερουπόλεως, εἶχε τήν Ἀρχιερατική Χάρι.

Ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς, ὡς ἕνας ἀπό τούς πιό στενούς καί προσφιλεῖς συνεργούς καί συνοδίτας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στή δεύτερη καί τήν τρίτη περιοδεία του, ἀλλά καί στίς δύο φυλακίσεις του στή Ρώμη, ἦταν ἀρωγός καί συμπαραστάτης του στό Ἀποστολικό του ἔργο καί παράλληλα ὁ προσωπικός του ἰατρός, πού τοῦ προσέφερε πολύτιμες ἰατρικές ὑπηρεσίες.

Καί ὁ νεώτερος Λουκᾶς, ὁ καταξιωμένος Ρῶσος Ἰατρός τοῦ 20οῦ αἰῶνος, καί μετά τήν χηρεία του ὑπεράξιος Ἐπίσκοπος Συμφερουπόλεως, ἄσκησε θεοφιλῶς καί θεαρέστως καί τά δύο διακονήματά του, τοῦ Ἰατροῦ τῶν σωμάτων καί τοῦ θεραπευτοῦ τῶν ψυχῶν. Ἀντιμετωπίζοντας τεράστιες δυσκολίες ἀπό τό ὁλοκληρωτικό καί ἄθεο καθεστώς τῆς πατρίδος του (διωγμούς, ἐξορίες, ἐχθρική ἀντιμετώπισι, στερήσεις κ.λπ.) στάθηκε ὄρθιος κοντά στόν ἐμπερίστατο λαό καί τό φιλόχριστο ποίμνιό του ὡς ἄριστος Ἰατρός ψυχῶν τε καί σωμάτων.

Μέ τίς εὐχές καί ἱκεσίες τῶν προαναφερθέντων ὁμώνυμων Ἁγίων Προστατῶν σου, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ καί τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ τοῦ Ρώσου Ἰατροῦ, Ἐπισκόπου Συμφερουπόλεως, θά λάβης μετ' ὀλίγον τόν πρῶτο βαθμό τῆς Ἱερωσύνης, τόν βαθμόν τοῦ Διακόνου.

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστής Λουκᾶς, ὁ συγγραφέας καί τοῦ ἱεροῦ Βιβλίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἀναφέρει στό 6ο κεφ. τά τῆς ἐκλογῆς τῶν ἑπτά Διακόνων.

Οἱ 12 Ἀπόστολοι, συνεκάλεσαν τό πλῆθος τῶν Χριστιανῶν τῆς πρωτοχριστιανικῆς Ἐκκλησίας καί τούς συνέστησαν νά ἐξετάσουν προσεκτικά καί νά ἐκλέξουν ἀπό τήν σύναξι αὐτή τῶν Χριστιανῶν ἑπτά ἄνδρες, πού νά εἶναι ***«πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καί σοφίας»***. Καί ἀφοῦ ἐξέλεξαν, τούς παρουσίασαν ἐνώπιον τῶν Ἀποστόλων. Καί οἱ Ἀπόστολοι, ἀφοῦ προσευχήθηκαν, τούς ἐχειροτόνησαν μέ τήν ἐπίθεσι τῶν χειρῶν των εἰς τάς κεφαλάς των γιά νά τούς μεταδοθῆ ἡ Θεία Χάρις γιά τήν διεξαγωγή τῆς διακονίας των. Τῆς διακονίας τῶν τραπεζῶν τῆς Ἀγάπης τότε, καί πολύ σύντομα καί τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

Ὁ Ἀπ. Παῦλος, ἀπευθυνόμενος στούς Κορινθίους, τούς διαβεβαιώνει ὅτι αὐτός καί οἱ λοιποί κήρυκες τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἀγωνίζονται νά προσφέρουν τήν ἱεροκηρυκτική καί λοιπή διακονία τους ἀσκανδάλιστα καί ***«ἐν παντί συνιστῶντες ἑαυτούς ὡς Θεοῦ διάκονοι»***. Αὐτό σημαίνει ὅτι ὡς Θεοῦ Διάκονοι θά προσέχουν σέ ὅλες τίς φάσεις τῆς ζωῆς των νά εἶναι ἀνεπίληπτοι καί ἀκατηγόρητοι.

Εὐλαβέστατε Ὑποδιάκονε Λουκᾶ,

Θά ὁλοκληρώσω τήν προσφώνησίν μου αὐτή μέ τά θεοφώτιστα λόγια τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Συνέχεια στή σελ. 41

Χειροτονία εἰς Πρεσβύτερον τοῦ Διακόνου π. Λουκᾶ Βάσση

Τό Σάββατο 2 Αὐγούστου 2025, στόν Ἱερό Ναό Παναγίας Ἰλαριωτίσσης Ποταμοῦ Κυθήρων, ἐτελέσθη μέ κατάνυξι καί ἐκκλησιαστική λαμπρότητα ἡ εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Λουκᾶ Βάσση, Στρατιωτικοῦ Ἰατροῦ, ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ. Συλλειτούργησαν ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π.Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος, ὁ Αἰδ/τος π. Παναγιώτης Διακόπουλος, ὁ Ἱερεύς π. Κων/νος Μπιθιγκότζης καί ὁ Διάκονος π. Ἱερόθεος Κρητικός.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀπευθυνόμενος στόν νέο Πρεσβύτερο, παρέθεσε διδασκαλίες τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ περί τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος, τονίζοντας ὅτι ὁ ἱερεύς εἶναι ***«ὁ κοινός πατέρας ὅλης τῆς οἰκουμένης»*** καί ***«ὁ πνευματικός ἰατρός»***, πού καλεῖται νά θεραπεύει τίς ψυχές καί νά παρηγορεῖ στίς δοκιμασίες. Ἀναφέρθηκε ἐπίσης στήν ἰδιαιτερότητα τῆς διακονίας τοῦ π. Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος, συνδυάζοντας τήν ἐπιστημονική γνώση τοῦ ἰατροῦ τῶν σωμάτων μέ τήν ἱερατική χάρι, καλεῖται πλέον νά ἐπιδοθεῖ καί στό ἔργο τῆς θεραπείας τῶν ψυχῶν. Ὁ λόγος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας παρατίθεται κατωτέρω.

Στήν ἀντιφώνησή του, ὁ π. Λουκᾶς ἐξέφρασε βαθιά εὐγνωμοσύνη πρός τόν Θεό καί τόν Σεβασμιώτατο, ἀνακαλώντας μνῆμες ἀπό τήν πρώτη γνωριμία τους καί τήν πατρική του στήριξη. Ἐπικαλέστηκε τόν Ἅγιο Συμεών τόν Νέο Θεολόγο καί τόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο, ὑπογραμμίζοντας τήν εὐθύνη τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος καί τόν παραλληλισμό τῆς πνευματικῆς ἰατρικῆς μέ τήν ἰατρική τοῦ σώματος. Ζήτησε τή συμπαράσταση τῶν Κληρικῶν καί τῶν πιστῶν καί κατέληξε μέ τήν προσευχή νά ἀποδειχθεῖ ἄξιος τῆς νέας του ἀποστολῆς. Καί τοῦ νέου Ἱερέως ἡ ἀντιφώνησις παρατίθεται στή συνέχεια.

Ὁ π. Λουκᾶς Βάσσης ἀναλαμβάνει καθήκοντα Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας Ποταμοῦ, συνεχίζοντας τήν πλούσια παράδοση ποιμαντικῆς μέριμνας τῆς περιοχῆς τοῦ προκατόχου του Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου Ἰατροῦ π.Πέτρου Μαριάτου, μέ στόχο τήν πνευματική ἐνίσχυση τῶν πιστῶν καί τήν καλλιέργεια τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 40

«Τίποτε δέν προσφέρουμε ἐμεῖς παρά μόνο γίναμε Διάκονοι καί ὑπηρετήσαμε ὅσα μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός. Γι' αὐτό ἀκριβῶς δέν ὠμίλησε (ὁ θεῖος Παῦλος) γιά "παροχή" οὔτε γιά "χορηγία", ἀλλά γιά "διακονία"» (ΕΠΕ 19, 234) καί *«Μή νομίζετε, ὅτι ἐμεῖς οἱ Κληρικοί εἴμαστε οἱ κύριοι τοῦ ἔργου. Διάκονοι ἁπλῶς εἴμαστε. Ἐκεῖνος, πού εἶναι τό πᾶν καί κάνει τά πάντα εἶναι ὁ Θεός. Αὐτός πού συμφιλίωσε ὅλο τόν κόσμο μέ τόν Μονογενή Του Υἱό»* (ΕΠΕ 19, 310).

Σοῦ εὔχομαι ἀπό καρδίας, ἀγαπητέ μου ἀδελφέ, νά διακονήσης ἐπί μακρόν τό Ἱερόν καί Ἅγιον Θυσιαστήριον ***«μετά φόβου Θεοῦ, Πίστεως καί Ἀγάπης»***, μετά ζήλου ἱεροῦ καί αὐταπαρνήσεως καί νά ἀξιωθῆς ***«ἐν γήρει πίονι»*** νά ἀκούσης τήν μακαρία φωνή τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ· *«εὖ δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ· ἐπί ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπί πολλῶν σέ καταστήσω· εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου»*. Ἀμήν.

Λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τήν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ π. Λουκᾶ Βάσση

Ἱερολογιώτατε Διάκονε π. Λουκᾶ,

Μόλις πρό δύο ἑβδομάδων ἔλαβες τήν Χάριν τοῦ πρώτου βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης, ἐχειροτονήθης εἰς Διάκονον.

Καί σήμερα καλεῖσαι νά ἀνέλθης στή δεύτερη βαθμίδα τῆς Ἱερωσύνης καί νά λάβης τόν βαθμόν τοῦ Πρεσβυτέρου. Νά γίνης Ἱερεύς Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Νά καταστῆς οἰκονόμος, πιστός οἰκονόμος τῶν Μυστηρίων τοῦ Παναγίου Θεοῦ.

Ἀντί ἄλλων λόγων, προτιμῶ αὐτή τήν ἱερή ὥρα καί ἡμέρα γιά σένα νά παραθέσω σύντομα διδαχές γιά τόν Ἱερέα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἁγίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ διακεκριμένου αὐτοῦ καί ἀνυπερβλήτου ἐπιστήμονος τῆς Ἱερωσύνης:

«Ἡ Χάρις ἐνεργεῖ τά πάντα διά μέσου τῆς Ἱερωσύνης... Ὁ Ἱερεύς δανείζει τήν γλῶσσα του καί προσφέρει τό χέρι του... Τόν Θεόν νά σεβόμαστε καί τούς Ἱερεῖς νά τιμᾶμε, ἀποδίδοντας σ' αὐτούς τήν ἁρμόζουσα τιμή» (Ε.Π.Ε. 14, 716).

«Δέν προσελκύει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ὁ Ἱερεύς, λόγῳ τῆς δικῆς του καθαρότητος μόνον, ἀλλά ἡ Θεία Χάρις εἶναι ἐκείνη πού ἐπιτελεῖ τό πᾶν» (Ε.Π.Ε. 14, 716).

«Ἄν κάποιος ἔχει ὑπό τήν εὐθύνη του δέκα παιδιά, πού συγκατοικοῦν μαζί του συνέχεια, ἀναγκάζεται νά φροντίζῃ διαρκῶς γι' αὐτά, ὁ Ἱερεύς, πού ἔχει τόσων πολλῶν τήν εὐθύνη, πού οὔτε συγκατοικοῦν, οὔτε εἶναι ὑποχείριοί του, τί πρέπει νά κάνει, ὥστε νά ὑπακούουν ἐλεύθερα ὅλοι αὐτοί;» (Ε.Π.Ε. 15, 106).

«Ἄν ὁ Ἱερεύς κινηθῆ δυναμικά, τόν λένε σκληρό. Ἄν ἐνεργήση μετριοπαθῶς, τόν λένε ψυχρό. Πρέπει δέ αὐτά τά ἀντίθετα νά τά συνδυάση, ὥστε οὔτε νά καταφρονῆται, οὔτε νά μισῆται» (Ε.Π.Ε. 15, 108).

«Πόσο ὑπέροχο εἶναι τό νά ἔρχεται ὁ Ἱερεύς στήν Ἐκκλησία μέ πολλή ἡσυχία, γιά νά προσέρχεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί νά προσεύχεται καθημερινά ὑπέρ τῆς κώμης ἤ τοῦ χωριοῦ, ἀλλά καί ὑπέρ τοῦ κτήτορος τοῦ Ναοῦ!» (Ε.Π.Ε. 15, 532).

Σέ ἄλλο σημεῖο λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: ***«Φανερώνει, ποιός πρέπει νά εἶναι ὁ Ἱερεύς. Διότι πρέπει καί ἀνδρεία στρατιώτου νά ἔχη, καί ἐπιμέλεια γεωργοῦ καί φροντίδα ποιμένος.*** *Καί ὕστερα ἀπό ὅλα αὐτά νά μήν ἐπιζητῆ τίποτε περισσότερο ἀπό τά ἀναγκαῖα»* (Ε.Π.Ε. 18, 596).

«Ἐμεῖς οἱ Ἱερεῖς, ἀγαπητοί, εἴμαστε ἁπλῶς ὑπηρέτες. Δέν μεταφέρουμε δικά μας, ἀλλά τά λόγια τοῦ Θεοῦ. Καθημερινά στήν Ἐκκλησία διαβάζονται ἐπιστολές τοῦ οὐρανοῦ. Εἶναι ἐπιστολές, πού τίς ἔστειλε ὁ Θεός (διά τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Προφητῶν). Ἄς μπαίνουμε, λοιπόν, στήν Ἐκκλησία μέ τήν δέουσα τιμή καί εὐλάβεια καί ἄς ἀκοῦμε μέ προσοχή τά λεγόμενα» (Ε.Π.Ε. 23, 62).

«Ὁ Ἱερεύς εἶναι πατέρας κοινός, ὅλης τῆς οἰκουμένης. Πρέπει νά φροντίζη γιά ὅλους, ὅπως καί ὁ Θεός. Τά παιδάκια, κι ὅταν ἀκόμα, ἐνῶ βαστάζονται ἀπό τόν πατέρα τόν χτυπούν μέ τό χεράκι τους στό πρόσωπο, ἐν τούτοις ἡ φιλοστοργία ἐκείνου καθόλου δέν μειώνεται. Τό ἴδιο καί ἐμεῖς. Ἄν καί δεχόμαστε χτυπήματα ἀπό τούς ἔξω, ἄς μή μειώνουμε τήν ἀγάπη μας πρός αὐτούς» (Ε.Π.Ε. 23, 490).

Καί τό τελευταῖο, γιά νά μή σᾶς κουράσω περισσότερο: *«Ἐνῶ κατοικοῦν στή γῆ οἱ Ἱερεῖς, ἀνέλαβαν τήν διευθέτησι οὐρανίων ὑποθέσεων, μέ ἐξουσία, πού ὁ Θεός δέν ἔδωσε οὔτε στούς Ἀγγέλους, οὔτε στούς Ἀρχαγγέλους. Δέν εἶπε στούς Ἀγγέλους: «Ὅσα δέσετε στή γῆ, θά εἶναι δεμένα καί στούς οὐρανούς, καί ὅσα λύσετε στή γῆ, θά εἶναι λυμένα καί στούς οὐρανούς». Καί οἱ ἐπίγειοι ἄρχοντες ἔχουν ἐξουσία νά δένουν, ἀλλά μόνο σώματα. Ὁ δεσμός τῶν Ἱερέων ἀναφέρεται στήν ψυχή καί διαβαίνει τούς οὐρανούς. Ὅσα οἱ λειτουργοί Κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας τελοῦν κάτω στή γῆ, τά ἐπικυρώνει ἐπάνω ὁ Θεός. Ὁ Δεσπότης Κύριος καί Θεός ἐγκρίνει ἐνέργειες τῆς Χάριτος, πού οἱ Ἱερεῖς ἐνεργοῦν» (Ε.Π.Ε. 28, 124). «Ὅλης τῆς γῆς καί ὅλων τῶν πραγμάτων τῆς γῆς* ***σπουδαιότερο πρόσωπο εἶναι ἐκεῖνος, πού ἔλαβε τόν Κλῆρον τῆς Ἱερωσύνης. Εἶναι ἀνώτερος καί ἀπό αὐτόν πού φοράει βασιλική ἀλουργίδα****»* (Ε.Π.Ε. 28, 126), τόν βασιλιᾶ.

Ἀγαπητέ μου Ἱεροδιάκονε π.Λουκᾶ,

Ἔτσι, ἐν ἀδραῖς γραμμαῖς βλέπει τόν Ἱερέα τοῦ Θεοῦ, τόν Λειτουργό τοῦ Ὑψίστου ὁ θεῖος Χρυσόστομος. Καί ὁ ἅγιος Ἰσαπόστολος καί Ἐθναπόστολος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός λέγει τό ἑξῆς καταπληκτικό.

«Ἄν βαδίζης στόν δρόμο σου καί συναντήσης τόν βασιληᾶ καί ἕναν Ἱερέα, ποιόν θά χαιρετίσης πρῶτα; Τόν Ἱερέα. Καί ἄν, προχωρώντας στόν δρόμο σου, συναντήσης ἕναν Ἄγγελο καί ἕναν Ἱερέα ποιόν θά χαιρετίσεις πρῶτα; Τόν Ἱερέα». Γιατί οὔτε ὁ Ἄγγελος, οὔτε καί ὁ Βασιληᾶς μποροῦν νά κάμουν τό ἔργο καί τήν διακονία τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Ἱερεύς πρέπει νά εἶναι τό προσφιλέστερο πρόσωπο τῆς οἰκογένειας, γιατί μεταδίδει τήν ἁγιαστική Χάρι, νουθετεῖ, συμβουλεύει καί ἰατρεύει τίς ψυχές καί τά ψυχοσωματικά νοσήματα τῶν συνανθρώπων μας. Σέ ὥρες πόνου, ἀσθενειῶν καί δοκιμασιῶν εἶναι ὁ καλός καί παρήγορος ἄγγελος, ὁ πνευματικός ἰατρός, ὁ παρηγορητής καί ἐνισχυτής, ὁ καλός Σαμαρείτης.

Μέ τήν ἐπιστημονική γνῶσι καί πεῖρα τοῦ Ἰατροῦ τῶν σωμάτων θά ἐπιδοθῆς καί στό πνευματικό ἔργο τῆς θεραπείας τῶν ψυχῶν καί τῶν ἀλγηδόνων στό λογικό Ποίμνιο τοῦ Χριστοῦ, πού σοῦ ἀναθέτει ἀπό σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία.

Στά πρῶτα Ἱερατικά καί Ἐφημεριακά σου βήματα θά ἔχης ὡς συμπαραστάτην καί χειραγωγόν τόν ἐπί 22 καί πλέον χρόνια διακονοῦντα τήν κεντρική ἐνορία τοῦ Ποταμοῦ Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο καί πρώην συνάδελφό σου Ἰατρό π.Πέτρο Μαριᾶτο, πολιόν Ἱερέα καί ἔμπειρο Πνευματικό, ὁ ὁποῖος μέ σειράν ὁμιλιῶν καί ἐπί σειράν ἐτῶν ἐδίδαξε λειτουργικά καί λατρευτικά θέματα καί ἐπέτυχε νά μεταδώση στό ἐκκλησίασμα λειτουργικήν ἀγωγήν καί λειτουργική ἀναγέννησι, σύμφωνα καί μέ τήν διδασκαλίαν τοῦ πνευματικοῦ του Πατρός καί Διδασκάλου Ἁγίου Γερβασίου τοῦ ἐν Πάτραις.

Προσφέροντας τήν ἐφημεριακή σου διακονία στήν ἐνορία σου αὐτή, θά ἀσχολῆσαι μέ τήν διαποίμανσι τοῦ φιλοχρίστου ποιμνίου σου, μέ τήν χειραγώγησι τῆς νεολαίας μας, τῶν νέων οἰκογενειῶν καί τῶν ἀνθρώπων τῆς γεροντικῆς ἡλικίας, πού εἶναι τρόφιμοι τοῦ Ἐπαρχιακοῦ μας Γηροκομείου καί ἐκτός αὐτοῦ. Ἔχεις καλούς συνοδίτες καί συμπαραστάτες στήν Ἱερατική σου ζωή καί σταδιοδρομία τήν σεμνή Πρεσβυτέρα σου Ἰουλία καί τήν ἀγαπημένη κόρη σου Ἄννα, ἀλλά καί ὁλόκληρη ἡ Ἐνορία σου θά σοῦ συμπαραστέκεται.

Περαίνων τήν προσφώνησι αὐτή, ἀγαπητέ Ἱεροδιάκονε π.Λουκᾶ, εὔχομαι ὁλόψυχα νά ἀγαπήσης ἀπό καρδίας τόν τόπον αὐτόν καί τούς ἐνορίτες σου, καί νά ἀγαπηθῆς ἀπό αὐτούς, ὥστε **«ἐν ἑνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ»** νά δοξάζητε τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν».

Ἀντιφώνησις τοῦ π. Λουκᾶ Βάσση

Σεβασμιώτατε, Σεβαστοί Πατέρες καί ἀδελφοί,

Βρισκόμαστε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ στήν πραγμάτωση τοῦ βλαστήματος τοῦ σπόρου πού ἔπεσε, πρό 25ετίας περίπου, γιά νά φθάσουμε στό 2ο βαθμό τῆς Ἱερωσύνης.

Ἀναλογιζόμενος τήν στιγμή αὐτή θυμᾶμαι στόν 14ο λόγο τοῦ Ἁγίου Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου περί Ἱερωσύνης, ὅπου ἐκφράζεται ἡ εὐχαριστία πρός τόν Θεό ἐξ αἰτίας τῶν δωρεῶν πού ἀξιώθηκε νά παραλάβη ἀπό Αὐτόν. Καί ἐπειδή ἡ ἀνάληψη τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἱερωσύνης προκαλεῖ τρόμο ἀκόμη καί στίς ἀγγελικές δυνάμεις, ὅπως ἐπίσης καί ἡ ἀναξιότητα πού αἰσθάνεται νά δεχθεῖ ὅλα αὐτά τά ἀγαθά πού γενναιόδωρα τοῦ προσφέρει λέγει:

Συνέχεια στή σελ. 44

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 43

«Πῶς ἐγώ ὁ δυστυχής καί ὁ ἀσήμαντος ἐπέτρεψα στόν ἑαυτό μου νά ἀναλάβει τή διακονία καί νά γίνη λειτουργός ἱερουργώντας σέ τέτοιες ἀνείπωτες καί ἀπόρρητες καταστάσεις; Πῶς ἐγώ ὁ ταπεινός καί ἀσήμαντος εἶναι δυνατόν νά ἀξιώθηκα καί ἀνέλαβα νά ἱερουργῶ καί νά λειτουργῶ τά Θεῖα Μυστήρια τῆς ἀχράντου Ἁγίας Τριάδος; Γνωρίζω καλά ὅτι εἶναι ἀδύνατο καί σέ ἐμένα, ἀλλά καί σέ ὅλους τούς ἄλλους νομίζω, νά κατορθώσει κάποιος νά ἀναδειχθεῖ σέ ἄξιο Λειτουργό τῶν Θείων Μυ-

στηρίων». Τελειώνει τόν λόγο του ὁ ἅγιος ἱκετεύοντας ὡς ἐξῆς τόν Θεό: *«Ἀλλά, ὦ φιλάνθρωπε Σωτήρα μου, ὦ φιλεύσπλαχνε καί ἐλεῆμον Θεέ μου, δῶσε σέ ἐμένα τόν ταπεινό σου δοῦλο τή θεία σου δύναμη καί βοήθησέ με, ὥστε μέ τά λόγια μου νά μπορῶ νά ποιμαίνω καί νά καθοδηγῶ μέ σύνεση τούς ἀδελφούς μου, πού μοῦ ἐμπιστεύθηκες καί νά κατευθύνω πρός τήν ὀρθή τήρησι τῶν θεϊκῶν σου νόμων καί τῶν ἐντολῶν. Παράλαβε καί ἐμένα τόν ἀνάξιο καί ἀπομάκρυνέ με ἀπό τήν ἐγκόσμια φθορά, συναρίθμησέ με μαζί μέ τήν ὁμάδα τῶν μαθητῶν σου, γιά νά μποροῦμε ὅλοι μαζί ταυτόχρονα νά θεωροῦμε τή θεϊκή σου δόξα καί νά ἀπολαύσουμε ὁλοκληρωτικά τά ἄρρητα ἀγαθά σου, πού δέν ἐκφράζονται μέ λέξεις Χριστέ. Τό ἴδιο τό ποίμνιο ἐπειδή εἶναι ἀπορροφημένο στίς βιοτικές φροντίδες, καθίσταται ράθυμο στήν πνευματική ἐργασία»*.

Ἡ ὑψηλή ἰδέα πού εἶχε ὁ ἅγιος γιά τήν ἀποστολή τοῦ Κλήρου στόν κόσμο περιγράφεται γλαφυρότατα στίς ἀκόλουθες θέσεις: *«ὁ Ἱερέας εἶναι σάν νά ἔχει ἀναλάβει τή φροντίδα ὁλόκληρου τοῦ κόσμου, σάν νά εἶναι ὁ πατέρας ὅλων τῶν ἀνθρώπων... Ὅταν δέ ἐπικαλεῖται τό Ἅγιο Πνεῦμα καί ἐπιτελεῖ τή φρικωδέστατη θυσία καί ἐφάπτεται συνεχῶς τοῦ κοινοῦ Δεσπότη ὅλων τῶν ἀνθρώπων ποῦ θά τόν κατατάξουμε; Πόση καθαρότητα θά ἀπαιτήσουμε ἀπό αὐτόν;»*.

Τονίζει ἀκόμα ὅτι τό ἔργο τοῦ ποιμένα εἶναι πολύ δύσκολο, διότι ὁ ἀγῶνας του δέν διεξάγεται «κατά τοῦ αἵματος καί τῆς σάρκας, ἀλλά κατά τῶν ἀρχῶν καί τῶν ἐξουσιῶν, κατά τῶν κοσμοκρατόρων τῆς ἐποχῆς μας, κατά τῶν πονηρῶν πνευμάτων τοῦ οὐρανοῦ. Μέσα στό πλαίσιο τῆς θεραπευτικῆς ὁ ποιμένας δέν καλεῖται νά θεραπεύσει τίς σωματικές ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά τίς ψυχικές των ἀδυναμίες τίς ὁποῖες δέν γνωρίζει *«κανείς ἄλλος παρά μόνο ἡ ἴδια ἡ συνείδησή των»*.

Συμπληρώνοντας μέσα στό πεδίο τῆς θεραπευτικῆς καί συνάμα τῆς ἔως καί τώρα, ἀλλά καί ἐν συνεχείᾳ δικῆς μου προσπάθειας ἐξάσκησης τοῦ ἰατρικοῦ λειτουργήματος ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος θεωροῦσε πώς *«ἡ δική μας θεραπευτική εἶναι κατά πολύ δυσκολώτερη ἀπό τήν ἰατρική τοῦ σώματος καί γιά αὐτό πολυτιμότερη ἐξαιτίας τοῦ ἀγώνα ἐναντίον ἐκείνου πού μᾶς ἀντιμάχεται καί ἀντιπολεμᾶ ἀπό μέσα μας καί χρησιμοποιώντας ἐμᾶς τούς ἴδιους σάν ὅπλα του κατά τοῦ ἑαυτοῦ μας, μᾶς παραδίνει στό θάνατο τῆς ἁμαρτίας. Προορισμός αὐτῆς τῆς ἰατρικῆς εἶναι νά δώσει φτερά στήν ψυχή, νά τήν ἀποσπάσει ἀπό τά ἐγκόσμια καί νά τήν δώσει στόν Θεό»*. Ἔτσι ἔδρασαν καί οἱ ἅγιοι ἰατροί καί ἐξ αὐτῶν ὁ ἅγιος Εὐαγγελιστής καί ἰατρός Λουκᾶς, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα φέρω, μά καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κριμαίας Λουκᾶς, πού στήν παρα-

Συνέχεια στή σελ. 45

Ὁ ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Μύρωνος Πολιούχου Ἀντικυθήρων

«Μυριπνόοις ᾄσμασι καί ἱεραῖς ὑμνωδίαις, Μύρωνα στέψωμεν, Ἀντικυθήρων προστάτην»

Μέ ἱερή κατάνυξη ἑόρτασε τό ἀκριτικό νησί τῶν Ἀντικυθήρων τό διήμερο 16 & 17 Αὐγούστου τήν ἱερή μνήμη τοῦ Πολιούχου Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μύρωνος στήν ὁμώνυμη Ἱερά Μονή.

Συγκεκριμένα, τό ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου 16 Αὐγούστου 2025 ἐτελέσθη πανηγυρικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ, μέ τήν συμμετοχή τοῦ Αἰδ/τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἰωάννου Παπανδρόπουλου, Ἀναπληρωτῆ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου καί Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἁγίου Μύρωνος Ἀντικυθήρων, καθώς καί τοῦ Ἱεροδιακόνου τῆς Μητροπόλεως μας π.Ἱεροθέου Κρητικοῦ. Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερι-

Συνέχεια στή σελ. 46

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 44

γωγική φάση τοῦ ἰατρικοῦ του λειτουργήματος κλήθηκε στήν δύσκολη ἐποχή του νά ἀναλάβει καί αὐτός, ὅπως καί ὁ πρωτεργάτης Εὐαγγελιστής τόν Σταυρό του πρός δόξαν Κυρίου.

Μέ τήν εὐχή ὁ Θεός νά μοῦ δώσει τήν δυνατότητα μίμησής τους καί νά ἀνταπεξέλθω τῶν εὐθυνῶν πού ἀναλαμβάνω ὥστε νά φανῶ ἄξιος τῆς χαρᾶς τῆς στράτευσής μου ἐνεργητικά στό πλάϊ Του. Ἄς μοῦ ἐπιτραποῦν λίγα λόγια γιά τήν γνωριμία μου μέ τόν Σεβασμιώτατο Σεραφείμ πού ἔγινε πρό ὀλίγων ἐτῶν σέ δύσκολες συγκυρίες γιά τήν πατρίδα μας, ἐδῶ στά Κύθηρα. Μέ ὑποδέχθηκε, μέ φιλοξένησε καί μοῦ παρέθεσε τράπεζα τήν ὁποία ὁ ἴδιος μέ γλυκύτητα ἑτοίμασε. Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἡ πραότητα καί τό ἤρεμο τοῦ προσώπου καί τῶν κινήσεών του, πού ἔρχονταν σέ ἀντίθεση μέ τό μαχητικό πνεῦμα, πού ἐμφανίζει ἀρκετές φορές στήν δύσκολη συνθήκη τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας. Δέν παραλείπω μία ἐκ τῶν ἀγαπημένων μου εἰκόνων, νά τόν ἀκούω νά κάνει πράξη τόν ἅγιο Παΐσιο τόν Ἁγιορείτη πού μετά ἀπό κάποιες του ἐνέργειες ἤ προτάσεις ψιθυρίζει τό ***«Δόξα Σοι ὁ Θεός»***. Ἐκείνη τήν φορά εἶχα τήν εὐλογία νά συμμετέχω στήν λιτανεία τῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας πρός τό Μοναστήρι της. Ἀνεξίτηλη στήν μνήμη μου καί ὅταν πρώτη φορά μᾶς ὑποδέχθηκε γεμᾶτος χαρά οἰκογενειακῶς καί ἀντιληφθήκαμε τό στοργικό, πατρικό καί πατερικό του πνεῦμα. Μετά ἀπό ποικίλες καταστάσεις στίς ὁποῖες βοήθησε μέ ἐπιμέλεια φθάσαμε στό σήμερα σέ μία ἐπιλογή πού ὁ ἴδιος διέκρινε σέ ἐμένα. Τόν εὐχαριστῶ θερμότατα, τόν παρακαλῶ νά μέ στηρίζει θεολογικά καί ζητῶ συγγνώμη γιά στιγμές πού τόν πίκρανα.

Ὁμοίως θά εὐχαριστήσω καί τούς λοιπούς ἐδῶ Ἀδελφούς Κληρικούς γιά τήν συμπαράστασή τους, ὅπως καί τούς λαϊκούς.

Δέν παραλείπω τήν οἰκογένειά μου, γονεῖς, συγγενεῖς, φίλους καί μή, ἀναδόχους, συνεργάτες, διδασκάλους καί τούς κατά καιρούς πνευματικούς πατέρες καί ἀδερφούς.

Εὐχαριστῶ καί ὅσους δέν παρευρίσκονται καί εὔχονται. Κλείνοντας θά ἐπαναλάβω λόγους πού εἶπα πρό ἡμερῶν στήν εἰς Διάκονον χειροτονία μου.

Ὁ Θεός νά μέ συγχωρέσει γιά τήν ὀλιγωρία μου. Τόν εὐχαριστῶ καί πάλι καί ἄς εἶμαι ἱκανός γιά διαρκή μετάνοια καί Εὐχαριστία.

Ὅσους τυχόν ἀδίκησα καί ἔθλιψα ἐξ ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, ἄς μέ συγχωροῦν.

Δόξα τῷ Θεῷ γιά ὅλα.

Συνέχεια ἀπό τήν σελ. 45

νοῦ, παρετέθη ἑόρτιο κέρασμα στόν αὔλειο χῶρο τῆς Μονῆς.

Τό πρωί τῆς Κυριακῆς 17 Αὐγούστου 2025 τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρ-

χου μας κ. Σεραφείμ. Κατά τήν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον, ὁμιλώντας ἐμπνευσμένα, τόσο γιά τό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ὁποίας τήν σεπτή Κοίμηση ἑορτάσαμε μόλις προχθές, ὅσο καί γιά τό ἀκμαῖο φρόνημα τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μύρωνος, ὁ ὁποῖος παρά τά

φρικτότατα βασανιστήρια ποῦ ὑπέστη, παρέμεινε στέρεος στήν Ὀρθόδοξη Πίστι μέχρι τοῦ μακαρίου τέλους του. Πρό τῆς ἀπολύσεως ἔλαβε χώρα ἡ ἱερά λιτάνευσις τῆς Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου καί τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου μέχρι τήν πηγή τῆς εὑρέσεως, ὅπου ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ, ὅτι φέτος λιτανεύτηκε γιά πρώτη φορά τό νέο ξυλόγλυπτο προσκυνητάρι τῆς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου, τό ὁποῖο κρατοῦσαν ἄνδρες τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας.

Ἀκολούθησε ἑόρτιος τράπεζα στόν αὔλειο χῶρο τῆς Μονῆς μέ τήν συνοδεία κρητικῆς παραδοσιακῆς μουσικῆς.

Τό ἱερό ἀναλόγιο διηκόνησε γλυκυφθόγγως ὁ Πρωτοψάλτης κ. Νικόλαος Ταπραντζῆς, πλαισιούμενος ὑπό χορωδία ἱεροψαλτῶν ἀπ' τήν Λακωνία. Ἀρκετοί ἦταν οἱ προσκυνητές πού παρευρέθησαν κατά τήν διάρκεια τοῦ διήμερου ἑορτασμοῦ, τόσο ἀπ' τήν Μεγαλόνησο Κρήτη, ὅσο κι ἀπ' τά Κύθηρα.

Εἴθε διά πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μύρωνος, νά λυθεῖ ἡ παρατεταμένη μάστιγα τῆς ἀνομβρίας, ἀλλά καί νά ἀποσοβηθεῖ ἡ ἐπαπειλούμενη πληθυσμιακή συρρίκνωση τοῦ ἀκριτικοῦ νησιοῦ.

Ἁγιασμοί Σχολείων τῆς Νήσου Κυθήρων

Μέ τήν ἔναρξη τῆς νέας σχολικῆς χρονιᾶς, τήν Πέμπτη 11 Σεπτεμβρίου 2025, τελέστηκαν σέ ὅλη τή νῆσο μας οἱ καθιερωμένοι Ἁγιασμοί στά σχολεῖα, μέ τήν πατρική παρουσία καί εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ. Ἡ μέρα ὑπῆρξε λαμπρή καί εὐλογημένη, καθώς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἡ εὐχή τῆς Ἐκκλησίας ἤχησαν καί πάλι στούς αὐλόγυρους τῶν Σχολείων, ἐκεῖ ὅπου σφυρηλατεῖται ἡ ψυχή καί ἡ διάνοια τῶν παιδιῶν μας.

Ὁ πρῶτος ἁγιασμός ἔγινε στίς 8.45 π.μ. στό ἐξαθέσιο Δημοτικό Σχολεῖο Χώρας-Καρβουνάδων, τόν ὁποῖο ἐτέλεσε ὁ Μητροπολίτης μας. Στήν κατάμεστη αὐλή, ἀνάμεσα στούς Δασκάλους, τούς γονεῖς καί τούς μικρούς μαθητές, ἀναπέμφθηκε προσευχή ζητώντας ἀπό τόν Κύριο *«πνεῦμα σοφίας καί συνέσεως»* γιά κάθε παιδί καί παιδαγωγό. Ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε μέ στοργή γιά τή σημασία τῆς παιδείας, πού δέν ἐξαντλεῖται στή γνώση, ἀλλά θεμελιώνεται στήν εὐσέβεια καί τόν σεβασμό πρός τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο.

Ἀμέσως μετά, στίς 9.30 π.μ., ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στό Γυμνάσιο καί στό Λύκειο τῆς Χώρας, ὅπου τόν ὑποδέχθηκαν οἱ Διευθύντριες, οἱ Καθηγητές καί οἱ μαθητές. Μέ τόν χαρακτηριστικό λόγο του, ἤρεμο καί πατρικό, κάλεσε τούς νέους νά ἀγωνίζονται μέ φρόνηση καί καθαρότητα, ὑπενθυμίζοντάς τους ὅτι ἡ ἀληθινή ἐλευθερία ἀρχίζει ὅταν ὁ ἄνθρωπος μάθει νά ὑπακούει στό θεῖο θέλημα, σχολιάζοντας μάλιστα τήν εὐαγγελική περικοπή τοῦ Ἁγιασμοῦ γιά τήν «ἄνωθεν σοφίαν».

Στίς 10.00 π.μ. ὁ Σεβασμιώτατος ἐπισκέφθηκε τό Νηπιαγωγεῖο Χώρας στό Λιβάδι Κυθήρων. Ἐκεῖ, μέσα σέ ἕνα περιβάλλον γεμάτο παιδική χαρά καί ἀγνότητα, ὁ Σεβασμιώτατος, τέλεσε τόν Ἁγιασμό καί εὐλόγησε πατρικά τά μικρά παιδιά καί προσέφερε σέ ὅλα εἰκονίτσες τῆς Παναγίας, ὅπως καί στά ὑπόλοιπα Σχολεῖα, πολύτιμο φυλακτό καί σημεῖο ἀγάπης.

Ἡ ποιμαντική περιοδεία συνεχίστηκε στίς 11.30 π.μ. στό Δημοτικό Σχολεῖο Ποταμοῦ. Ἐκεῖ, ὁ Σεβασμιώτατος, μετά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ, μιλώντας γιά τή σπουδαιότητα τοῦ οἰκογενειακοῦ καί σχολικοῦ περιβάλλοντος στή διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα τῶν παιδιῶν, εὐχήθηκε στούς γονεῖς καί στούς ἐκπαιδευτικούς νά καλλιεργοῦν τά παιδιά στή γνώση. Ἀπηύθυνε μάλιστα ἐμπνευσμένα λόγια πρός τούς παρισταμένους, ἀντλώντας ἀφορμή ἀπό τήν περικοπή τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου:

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξήγησε ὅτι ὁ Κύριος, ἤδη ἀπό τήν παιδική Του ἡλικία, μᾶς διδάσκει τήν ἀξία τῆς μαθητείας, τῆς σοφίας καί τῆς ταπεινώσεως. Μέ τό παράδειγμά Του καλεῖ κάθε παιδί νά συνδυάζει τήν ὑπακοή μέ τήν μάθηση, τήν προσευχή, τή γνώση καί τήν εὐλάβεια. Ὁλοκληρώνοντας τόν λόγο του, εὐχήθηκε στούς μαθητές νά ἔχουν τή Χάρη τοῦ Θεοῦ συνοδοιπόρο τους σέ κάθε βῆμα καί νά θυμοῦνται πάντοτε ὅτι *«ὁ ἀληθινός φωτισμός ἔρχεται ἐκ τῆς θείας σοφίας»*.

Ἡ ἡμέρα ἔκλεισε μέ μεγάλη χαρά. Τά χαμόγελα τῶν παιδιῶν, τά χαρούμενα βλέμματα τῶν Δασκάλων καί οἱ ἐγκάρδιες εὐχές τοῦ Ποιμενάρχου ἔδωσαν τό στίγμα μιᾶς νέας σχολικῆς χρονιᾶς πού ἀρχίζει μέ ἐλπίδα.

Ὁ ἑορτασμός τῆς Πολιούχου τῶν

«Ἀσματόπλοκον στέφανον, τῇ Παρθένῳ προσοίσωμεν, Κυθηραῖοι σήμερον ἀγαλλόμενοι»

Μέ λαμπρότητα καί ἀθρόα προσέλευση προσκυνητῶν ἑορτάστηκε ἡ κορυφαία Πανήγυρις τῆς νήσου τῶν Κυθήρων, τῆς ἀνάμνησης τῆς θαυμαστῆς εὑρέσεως τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας. Ταυτόχρονα, ἐπιτελεῖται ἡ ἀνάμνηση τῆς ὑπερφυοῦς ἰάσεως τοῦ παραλύτου, ἀλλά καί ὅλων τῶν θαυμασίων καί ἀπείρων εὐεργεσιῶν πρός τό νησί μας καί τόν κόσμο ὁλόκληρο.

Συγκεκριμένα, τήν Τρίτη 23 Σεπτεμβρίου 2025, παραμονή τῆς ἑορτῆς, ἐτελέσθη πανηγυρικός πολυαρχιερατικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Προκοπίου συγχοροστατοῦντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Μάνης κ. Χρυσοστόμου καί Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ. Ὁ ἅγιος Χριστιανουπόλεως ἀμέσως μετά τήν ἀρτοκλασία, ἐκήρυξε ἐμπνευσμένα τόν θεῖον λόγον, ἀναπτύσσοντας θεολογικά τήν ἔννοια τοῦ θαύματος. Ἀνέφερε χαρακτηριστικά: *«Θαῦμα εἶναι ἕνα γεγονός ἔκτακτο καί ὑπερφυσικό, πού δέν μποροῦμε νά τό ἐξηγήσουμε μέ τούς φυσικούς νόμους, γιατί εἶναι παρέμβαση τῆς θείας παντοδυναμίας. Τά θαύματα εἶναι θεοφάνειες καί ἀποβλέπουν στή σωτηρία καί θεραπεία τοῦ ὅλου ἀνθρώπου. Ὁ Χριστός ὅταν ἔκανε ἕνα θαῦμα, κυρίως ἀπέβλεπε στήν πνευματική ἀφύπνιση τοῦ ἀνθρώπου, τήν κάθαρση τῆς καρδίας του καί τόν ἐξαγιασμό τῆς ζωῆς του. Ὅταν ὅλα αὐτά δέν ἐπιτυγχάνονται, τότε τό θαῦμα ἀποβαίνει μάταιο. Ἐξυπηρετεῖ τόν ἄνθρωπο πρόσκαιρα, χωρίς νά τοῦ προκαλεῖ τήν καλήν ἀλλοίωσιν».* Συνδυάζοντας στή συνέχεια τό ὑπερφυές θαῦμα τῆς ἰάσεως τοῦ παραλύτου ἔμπροσθεν τῆς χαριτοβρύτου Εἰκόνας τῆς Μυρτιδιώτισσας καί τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ πρός τούς Γραμματεῖς καί Φαρισαίους, κατά τήν ἴαση τοῦ παραλύτου τῆς Καπερναούμ, ἀνέφερε χαρακτηριστικά: *«Τό νά πάρει ὁ παραλυτικός τό κρεβάτι του καί νά περπατήσει εἶναι τό πιό εὔκολο καί μπορεῖ κάποτε μέ τήν βοήθεια τῆς ἐπιστήμης νά ἐπιτευχθεῖ. Τό νά ἀπαλλαγεῖ ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἀπ' τήν ἁμαρτία εἶναι ἀνέφικτο χωρίς τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, καθώς τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίαις εἰ μή εἷς ὁ Θεός;»* Γιά νά καταλήξει στή συνέχεια λέγοντας: *«Ἄν καθαρίσουμε τήν ψυχή μας καί μοσχοβολήσει ἡ ψυχή μας σάν τίς μυρτιές τῆς Παναγίας μας, τότε στή ζωή μας θά ἔχει πραγματοποιηθεῖ τό μεγαλύτερο θαῦμα!»*.

Τό πρωί τῆς κυριωνύμου ἡμέρας (24/9) ἐτελέσθη Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου, πλαισιουμένου ὑπό τῶν ἰδίων Ἀρχιερέων. Κατά τήν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ ἅγιος Μάνης ἐκήρυξε ἐμπνευσμένα τόν θεῖο λόγο, ἀναλύοντας τά πλούσια χαρίσματα πού κοσμοῦσαν τό κεχαριτωμένο πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἡ αἴσθηση τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, ἡ πίστη, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ ὑπακοή, ἡ καθαρότητα τῆς καρ-

Κυθήρων Παναγίας Μυρτιδιώτισσας

δίας, ἡ σιωπή, ἡ ὑπομονή, ἡ νοικοκυροσύνη, καθώς καί ἡ προσευχή, ἦταν μερικές ἀπό τίς ἀρετές πού κατεῖχε ἡ Παναγία μας στόν ὑπερθετικό βαθμό. Περαίνοντας τόν λόγο του, προέτρεψε τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα νά μιμηθεῖ τά χαρίσματα αὐτά, ὥστε μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ ὁ κάθε πιστός νά βρίσκεται σέ διαρκή ἕνωση μέ τόν Χριστό, ὅπως ἡ Παναγία μέ τόν Υἱό καί Θεό της.

Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς χαριτοβρύτου Εἰκόνος τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας στόν ἐξωτερικό αὔλειο χῶρο τῆς Μονῆς, συνοδείᾳ τῆς μπάντας τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἐνῶ μαχητικά ἀεροσκάφη τῆς Πολεμικῆς μας Ἀεροπορίας, πραγματοποίησαν ἐντυπωσιακές διελεύσεις πάνω ἀπ' τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας μας, ἀποδίδοντας ἔτσι τιμές πρός τήν Κεχαριτωμένη τῶν Μυρτιδίων.

Το ἱερό ἀναλόγιο διηκόνησε ὁ Πρωτοψάλτης κ. Νικόλαος Ταπραντζῆς, πλαισιούμενος μέ πολυμελῆ χορῳδία Ἱεροψαλτῶν ἀπ' τήν Λακωνία.

Τόσο ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινός, ὅσο καί τό Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο, μεταδόθηκαν ἀπευθείας ἀπ' τόν τηλεοπτικό σταθμό ΙΟΝΙΑΝ, δίνοντας ἔτσι τήν δυνατότητα στούς ἁπανταχοῦ γῆς Κυθηρίους νά παρακολουθήσουν ζωντανά τίς ἱερές Ἀκολουθίες.

Σημειώνουμε ὅτι τόσο ὁ ἅγιος Μάνης, ὅσο κι ὁ ἅγιος Χριστιανουπόλεως, ἔχουν ἐπισκεφτεῖ καί στό παρελθόν τό νησί τῶν Κυθήρων, ἀνταποκρινόμενοι ὁλοπρόθυμα καί μέ ἀγάπη στήν εὐγενική πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφείμ.

Τό πρωί τῆς Πέμπτης 25 Σεπτεμβρίου 2025 καί πάλι στήν Ἱερά Μονή Μυρτιδίων τελέστηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.Σεραφείμ, καθώς καί τό Κτητορικό Μνημόσυνο, ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἀειμνήστων Κτητόρων τῆς Ἱεράς Μονῆς.

Στόν Πειραιᾶ ἡ Κυθηραϊκή Ἀδελφότητα Πειραιῶς-Ἀθηνῶν ἑόρτασε τήν λαμπρά ἑορτή τῶν Κυθήρων στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Νέου Φαλήρου μέ ἀρτοκλασία, ἐνῶ ὁ Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Ἀθηνῶν ἑόρτασε στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό Ἀθηνῶν, ὅπου ἔκπαλαι ὑπάρχει μαρμάρινο Προσκυνητάρι τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας, διανέμοντας τσιριγώτικους ἄρτους καί μυρτιές. Τέλος, τήν Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου ὁ Πολιτιστικός Ἐξωραϊστικός Σύλλογος Περιοχῆς Κυθηρίων Ἁλίμου «Ἡ Μυρτιδιώτισσα», τέλεσε τήν καθιερωμένη ἐτήσια ἀρτοκλασία, ἐνῶ μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας στόν φιλόξενο χῶρο κάτωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, πραγματοποιήθηκε ὁμιλία τῆς καταξιωμένης φιλολόγου-ἱστορικοῦ κας Ἑλένης Χάρου-Κορωναίου μέ θέμα σχετικό μέ τήν Παναγία τήν Μυρτιδιώτισσα.

Εὐχόμαστε ἡ χάρις τῆς Κεχαριτωμένης τῶν Μυρτιδίων νά περισκέπῃ κάθε Κυθήριο ὅπου γῆς καί τόν κόσμο ὁλόκληρο. Χρόνια Πολλά!

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ ἀπό τοῦ Μαρτίου 2025 ἕως καί τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 2025 ἐλειτούργησε ἢ ἐχοροστάτησε σέ Ἑσπερινούς, Ἀκολουθίες καί κατά περίπτωσιν ἐκήρυξε τόν Θεῖον Λόγον εἰς τούς Ἱερούς Ναούς:

Ἱ.Ν. Ἁγίου Μηνᾶ-Λογοθετιανίκων: 1/3, 25/4, 26/4, 25/5.
Ἱ. Ναός Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας: 1/3, 8/3, 9/3, 14/3, 22/3, 23/3, 29/3, 30/3, 4/4, 5/4, 6/4, 11/4, 18/4, 20/4, 21/4, 10/5, 24/5, 26/5, 16/6, 26/6,12/7, 30/7, 8/8, 30/8, 14/9, 27/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους-Μυλοποτάμου: 2/3, 10/3, 18/4, 26/4, 27/4, 1/6, 31/8, 16/9.
Ἱ. Μονή Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης: 2/3, 3/3, 5/3, 7/3, 9/3, 23/3, 6/4, 31/7, 1/8, 14/8, 15/8, 23/9, 24/9, 25/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίων Ἀναργύρων-Ξερουλάκι: 4/3, 9/5, 1/7, 14/7, 21/7, 29/7.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους-Φρατσίων: 5/3, 26/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Πελαγίας-Ἁγίας Πελαγίας: 6/3, 14/3, 2/4, 4/4, 14/4, 27/5, 22/7, 23/7, 28/9.
Ἱ.Ν. Παναγίας Ἱλαριωτίσσης-Ποταμοῦ: 7/3, 3/4, 18/4, 24/4, 25/4, 10/8, 21/8, 5/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Εἰρήνης-Κατουνίου: 8/3, 4/5, 5/5, 18/5, 11/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Γεωργίου-Λειβαδίου: 9/3, 12/3, 27/3, 12/6, 13/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Νικολάου-Αὐλέμωνος: 11/3, 16/7.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Νικήτα-Καλάμου: 13/3, 16/4, 30/4, 1/5, 14/6, 14/9, 15/9.
Ἱ.Ν. Μεταμορφώσεως Σωτῆρος-Ἀρωνιαδίκων: 14/3, 5/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Τριάδος-Ἀλεξανδράδων: 15/3, 18/5, 22/6, 20/7, 13/8, 28/9.
Ἱ.Ν. Εἰσοδίων Θεοτόκου-Λεβαδείας: 16/3.
Ἱ.Ν. Μεταμορφώσεως Χριστοῦ-Κεραμωτοῦ: 21/3, 3/5, 2/9, 3/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Σπυρίδωνος-Καλοκαιρινῶν: 22/3, 4/5, 22/7, 27/9.
Ἱ. Ναός Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Πιτσινιανίκων: 23/3, 13/9.
Ἱ.Ν. Παναγίας Ἀντικυθήρων: 24-25/3, 9/6, 3/8, 4/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Μύρωνος-Ἀντικυθήρων: 26/3, 12/4, 13/4, 14/4, 7/6, 8/6, 3/8, 16/8, 17/8, 18/8, 19/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Κωνσταντίνου-Ἀντικυθήρων: 27/3.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους-Καραβᾶ: 28/3, 16/4, 23/4, 24/4.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Ἐλέσης-Πούρκου: 28/3, 15/4, 13/5, 14/5, 31/7, 1/8.
Ἱ.Ν. Τιμίου Προδρόμου-Στραποδίου: 29/3, 20/4, 24/5, 5/7, 13/8, 4/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Γεωργίου-Καρβουνάδων: 30/3, 17/4, 23/4, 28/4, 29/4, 17/5, 22/5, 31/5, 13/7, 14/8.
Ἱ.Ν. Παναγίας Ἐλεούσης-Φρατσίων: 31/3, 21/4, 22/4, 9/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἀντωνίου-Καστρισιανίκων: 18/4, 30/4, 1/5.
Ἱ. Μονή Ἁγίας Μόνης: 12/4, 21/4.
Ἱ. Μονή Ὁσίου Θεοδώρου: 11/4, 12/4, 21/4.
Ἱ.Ν. Ἀναλήψεως Σωτῆρος-Κάτω Λιβαδίου: 24/4, 7/5, 8/5.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Μηνᾶ-Διακοφτίου: 7/4, 23/4.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Βασιλείου-Ἀλοϊζιανίκων: 8/4, 23/4.
Ἱ.Ν. Παναγίας Ὁδηγητρίας-Καλάμου: 9/4, 28/6.
Ἱ.Ν. Εἰσοδίων Θεοτόκου-Βιαραδίκων: 10/4, 22/4.
Ἱ.Ν. Εἰσοδίων Θεοτόκου-Κοντολιανίκων: 11/4, 27/4. 21/6.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους-Ἀντικυθήρων: 12/4, 7/6.
Ἱ.Ν. Παναγίας Κοντελετοῦς-Λειβαδίου: 15/4, 1/5, 2/5.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Γεωργίου-Μητάτων: 17/4, 19/6.
Ἱ.Ν. Ἁγ. Ἀναργύρων-Φατσαδίκων: 9/4, 27/4, 28/4, 30/6.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Μαρίνης-Δρυμῶνος: 2/5, 3/5, 17/7.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου-Χώρας: 7/5, 25/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου-Καλάμου: 8/5, 26/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Νικολάου-Ἁλῶνες: 10/5.
Ἱ.Ν. Παναγίας Δέσποινας-Καραβᾶ: 11/5, 26/6, 2/7, 19/7, 10/8, 1/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Θεοδώρου-Καρβουνάδων: 13/5.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Νικολάου-Ἀντικυθήρων: 19/5, 20/5, 5/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Κωνσταντίνου-Ποταμοῦ: 20/5.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Κωνσταντίνου-Λειβαδίου: 21/5, 12/7.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Εὐσταθίου-Σταθιανίκων: 23/5.
Ἱ.Ν. Ἁγίων Πάντων-Γουδιανίκων: 25/5, 15/6, 15/7.
Ἱ.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Κάστρου-Χώρας: 30/5, 14/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Τριάδος Ἀραίων-Μυλοποτάμου: 13/6.
Ἱ.Ν. Ἁγίων Πάντων-Χώρας: 14/6.
Ἱ.Ν. Ταξιάρχου-Μανταμάδου Μυτιλήνης: 17/6.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἰωάννου-Ἀγριολίες: 23/6, 3/9, 4/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἰωάννου-Ντουριανίκων: 24/6.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Παύλου-Καψαλίου: 28/6.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Πέτρου-Ἀραίων: 29/6.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Πέτρου-Καρβουνάδων: 30/6.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Κωνσταντίνου-Καρδίτσης: 6/7.
Ἱ.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν-Τραβασαριανίκων: 13/7, 6/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἠλία-Ποταμοῦ: 19/7.

Ἑορτή τῆς ἱερῆς μνήμης τῆς Ὁσίας Πελαγίας

Μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα, κατάνυξη καί μέ τή συμμετοχή πλήθους εὐσεβῶν πιστῶν, ἡ Ἐνορία τῆς Ἁγίας Πελαγίας στά Κύθηρα τίμησε καί φέτος τήν ἱερή μνήμη τῆς Ὁσίας Πελαγίας τῆς Τηνίας, τήν Τρίτη 22 καί τήν Τετάρτη 23 Ἰουλίου 2025, στόν φερώνυμο Ἱερό Ναό της.

Τό ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 22 Ἰουλίου, παραμονή τῆς σεβασμίας ἑορτῆς, ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, μετ' ἀρτοκλασίας καί Θείου Κηρύγματος, μέσα σέ κατανυκτική ἀτμόσφαιρα καί πνευματική ἐγρήγορση. Προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ, περιστοιχιζόμενος ἀπό τόν Ἱερέα τῆς Ἐνορίας μας π. Κωνσταντῖνο Μπιθιγκότζη καί Κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων. Ὁ Πρωτ. π. Πέτρος Μαριᾶτος, Ἰατρός, ἐκήρυξε τόν Θεῖο Λόγο. Τό παρόν ἔδωσαν οἱ Ἀρχές τοῦ τόπου, δεκάδες πιστοί ἀπό τήν τοπική κοινωνία, καθώς καί ἐπισκέπτες τοῦ νησιοῦ, οἱ ὁποῖοι προσῆλθαν μέ εὐλάβεια γιά νά τιμήσουν τήν Ὁσία Πελαγία, τήν ἔφορο καί πνευματική προστάτιδα τοῦ τόπου.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, πραγματοποιήθηκε, ὅπως κάθε χρόνο, ἡ καθιερωμένη ἱερά λιτάνευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Ὁσίας Πελαγίας, κατά μῆκος τοῦ παραλιακοῦ δρόμου τοῦ γραφικοῦ οἰκισμοῦ τῆς Ἁγίας Πελαγίας, ὑπό τούς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Ποταμοῦ.

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, τήν Τετάρτη 23 Ἰουλίου ἐ.ἔ., ἐτελέσθη ὁ Ὄρθρος καί ἡ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, μέ τή συμμετοχή πλήθους πιστῶν, οἱ ὁποῖοι προσῆλθαν νά κοινωνήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καί νά λάβουν τήν εὐλογία τῆς Ὁσίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐκήρυξε τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ εἰς τόν ὁποῖο ἔδωσε ἔμφαση στήν ὁσιακή πολιτεία καί τά θαύματα τῆς Ἁγίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ φάρο Πίστης, ταπείνωσης καί ἀγάπης πρός τόν Θεό, ἀλλά καί τόν συνάνθρωπο.

Χρόνια Πολλά!

Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἠλία-Ἁγίου Ἠλία: 20/7.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Πατρικίας Καραβᾶ: 9/8.
Γηροκομεῖον Κυθήρων: 10/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Παρασκευῆς-Βιαραδίκων: 12/8.
Ἱ.Ν. Παναγίας «Κακῆς Μέλισσας»-Στραποδίου: 12/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Γερασίμου-Ποταμοῦ: 16/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Βασιλείου-Χριστοφοριανίκων: 27/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἰωάννου-Γερακαρίου: 28/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Ἰωάννου ἐν κρημνῷ-Καψαλίου: 29/8.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Μάμαντος-Λογοθετιανίκων: 1/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Μάμαντος-Κατουνίου: 2/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίου Σώζοντος-Μυλοποτάμου: 6/9, 7/9.
Ἱ.Ν. Παναγίας Καταφυγάδι: 7/9.
Ἱ.Ν. Παναγίας Κακοπέτρι Κυθήρων: 8/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Τριάδος-Φριλιγκιανίκων: 16/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Σοφίας-Καλάμου: 16/9, 17/9.
Ἱ.Ν. Ἁγίας Τριάδος-Θεσσαλονίκης: 20/9.

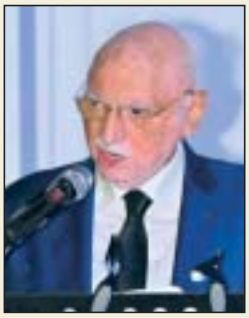
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
«ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ»
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:
Πρωτοπρ. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος, Γ.Α.Ε.
Ἰωάννα Καραβοκύρη, Θεολόγος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΔΟΜΗ Ο.Ε. 210 9310605
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ,
ΚΥΘΗΡΑ 80 100
Τηλ.: 27360 31281, 31202 Fax: 27360 31202
E-mail: imkythiron@imkythiron.gr
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Τά 50 χρόνια τοῦ Γηροκομείου Κυθήρων

Στίς 19 Αὐγούστου 2025 πραγματοποιήθηκε στόν προαύλιο χῶρο τοῦ Γηροκομείου Κυθήρων ἐκδήλωση γιά τόν ἑορτασμό τῶν 50 χρόνων ἀπό τή λειτουργία του καί παράλληλα ἔγινε ἡ ἀπονομή τοῦ διπλώματος τῆς ἀνακήρυξης σέ ἐπίτιμο Πρόεδρο, στόν ἐπί 15ετία Πρόεδρο τοῦ Τριφυλλείου Ἱδρύματος κ. Ἐμμανουήλ Καλοκαιρινό. Ἡ ἐκδήλωση συνέπεσε μέ τήν ὁλοκλήρωση τῶν ἐργασιῶν ἀνακαίνισης ἐννέα (9) δωματίων τοῦ Γηροκομείου, πού παραδόθηκαν μέ σύγχρονο ἐξοπλισμό μετά ἀπό εὐγενεῖς χορηγίες ἰδιωτῶν καί μέ τή συμβολή τοῦ Τριφυλλείου Ἱδρύματος. Παράλληλα ὁλοκληρώθηκε καί ὁ ἐλαιοχρωματισμός ἐξωτερικά τοῦ κτηρίου μέ δωρεές τῶν χρωμάτων ἀπό τοπικές ἐπιχειρήσεις, οἱ προσφορές τῶν ὁποίων θά ἀναφερθοῦν σέ χωριστές ἀνακοινώσεις ἀργότερα.

Ἀρχικά, ὁ Πρόεδρος τοῦ Τριφυλλείου Ἱδρύματος κ. Γαβριήλ Ν. Νικηφοράκης ἀναφέρθηκε στό ἱστορικό τῆς ἵδρυσης τοῦ Γηροκομείου ἀπό τήν ἀρχική δωρεά τοῦ οἰκοπεδικοῦ χώρου στόν Ποταμό καί τήν οἰκονομική συμβολή ἀπό τήν οἰκογένεια τῶν ἀδελφῶν Κασιμάτη ἀπό τήν Τασμανία. Ἀκολούθως, ὁ Γ.Γ. τοῦ Ἱδρύματος κ. Ν. Γλυτσός μίλησε γιά τούς εὐεργέτες καί δωρητές τοῦ Γηροκομείου καί ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Ἐφορίας κ. Γ. Π. Κασιμάτης-Δρυμωνιάτης ἀναφέρθηκε στά προβλήματα λειτουργίας τῶν Ἱδρυμάτων καί τίς δράσεις τοῦ Οἴκου Εὐγηρίας γιά τούς τροφίμους. Ὁ Ἀντ/δρος τοῦ Τριφυλλείου κ. Ε. Καλλίγερος περιορίστηκε στήν προσφορά τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου κ. Ἐμμ. Καλοκαιρινοῦ, στόν ὁποῖο ὁ κ. Γλυτσός ἐπέδωσε τό τιμητικό δίπλωμα. Ὁ κ. Καλοκαιρινός ἀντιφώνησε συγκινημένος εὐχαριστώντας γιά τήν τιμή πού τοῦ ἔγινε καί ἀκολούθησε συναυλία ἀπό τή Φιλαρμονική Ποταμοῦ καί δεξίωση, ἐνῶ ἔγινε ἐπίσκεψη τῶν ἀνακαινισθέντων δωματίων ἀπό ὅσους ἐπιθυμοῦσαν. Ἐκ μέρους τοῦ Δήμου καί τοῦ Δημάρχου χαιρέτισε ὁ κ. Γ. Στρατηγός καί ἔκλεισε τίς ἐκδηλώσεις μέ εὐχαριστίες καί ἐγκάρδιο χαιρετισμό ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Σεραφείμ.

Ὑπενθυμίζεται ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι τό πρόγραμμα ἀνακαίνισης τῶν δωματίων τῶν τροφίμων θά συνεχιστεῖ σέ λίγους μῆνες μέ τή 2η φάση πού θά ἀφορᾶ 10 ἀκόμη δωμάτια. Ἐν τῷ μεταξύ βρίσκονται ἤδη στή φάση ὁλοκλήρωσης οἱ ἐργασίες γιά Ἰατρεῖο καί Φαρμακεῖο μέσα στούς χώρους τοῦ Γηροκομείου μέ πλήρη ἐξοπλισμό. Λεπτομέρειες γιά τό ἔργο αὐτό θά δημοσιοποιηθοῦν ἀμέσως μέ τήν λειτουργία τῶν νέων αὐτῶν χώρων.

Στίς φωτογραφίες βλέπουμε στιγμιότυπα ἀπό τήν ἐκδήλωση .

